

دست‌آورد دولت تدبیر و امید رونق اقتصادی

مانع بزرگ توسعه و تکمیل
پروژه‌های عمرانی کدام است؟
تلاش دولت برای تعدیل نرخ‌های مالیاتی
انگاره‌های نادرست درباره تامین مالی تولید

قصه‌ی پُر غصه‌ی فلسطین و اندوه جان‌کاه مظلومیت این ملت صبور، بر دبار و مقاوم، حقیقتاً هر انسان آزادی‌خواه و حق‌طلب و عدالت‌جو را می‌آزارد و درد و رنجی انبوه بر دل می‌نشاند. تاریخ فلسطین و اشغال ظالمانه‌ی آن و آواره کردن میلیون‌ها انسان و مقاومت دلیرانه‌ی این ملت قهرمان، پُر فرازونشیب است. کاوشی هوشمندانه در تاریخ نشان می‌دهد که در هیچ برهه‌ای از تاریخ، هیچ‌یک از ملت‌های جهان با چنین رنج و اندوه و اقدامی ظالمانه مواجه نبوده‌اند که در یک توطئه‌ی فرمانطقه‌ای، کشوری به طور کامل اشغال شود و ملتی از خانه و کاشانه‌ی خود رانده شوند و به جای آنان، گروهی دیگر از جای جای جهان بدان جاگسیل شوند؛ موجودیتی حقیقی نادیده گرفته شود و موجودیتی جعلی بر جای آن بنشیند، اما این نیز یکی از صفحات ناپاک تاریخ است که همچون دیگر صفحات آلوده، با اذن خدای متعال و یاری او بسته خواهد شد؛ چه آنکه: **إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا**. (۳) **وَقَالَ: إِنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ**.

بخشی از بیانات مقام معظم رهبری در ششمین کنفرانس بین‌المللی حمایت از انتفاضه

فلسطین

۱۳۹۵/۱۲/۳

برگرفته از سایت مقام معظم رهبری

دکتر نادر هوشمندیار
علی رضا کیوانی نژاد
شاهین نظام دوست

دوماهنامه علوم انسانی (تخصصی)
بهمن و اسفند ۱۳۹۵
سال اول - شماره ۲
صاحب امتیاز و مدیر مسئول:
سر دبیر:
دبیر اجرایی:

شناسنامه

دبیران:
رضا قاسمی
نیما شرفی
بهاره سلطانی
مهدی نجفی
علی صادقی

حروفچین:
رعنا مظفری

نمونه خوان:
عاطفه خداوردی

عکاس:
سارا سلطانی

تحریریه:
علی رضا مرشدی، سحر خان محمدی
ملیکا امیری، صادق بابایی
سینا سرآبادانی، اکرم ساروی
مرجان شیخی، تهمن مرودی
نگار زندی و سپیده اعلائی.

سرمقاله

گذر مسافر بورس از ملاصدرا

تحلیل

چاه ویلی که پول نفت را می بلعد

گفت و گو

دولت یازدهم انضباط مالی ایجاد کرد

کسب و کار

بازار نه چندان پر رونق قالیچویی ها در روزهای پایانی سال

گزارش تحلیلی

تلاش دولت برای تعدیل نرخ های مالیاتی

نفت و انرژی

جزئیات قرارداد ۷ هزار میلیاردی وزارت نفت

بانک و سرمایه

در مجمع بانک مرکزی چه گذشت؟

دیدگاه

پیشی گرفتن دستمزدها در تورم طی سه سال اخیر

نگاه تحلیلی

نگاهی به فرصت سرمایه گذاری ۲۳ تریلیون دلاری ...

گفت و گو

کاهش ۱۰۰۰ میلیاردی پرداخت بودجه نقدی

اقتصاد سلامت

کارانه های پزشکان کار دست وزارت بهداشت داد

گزارش اقتصادی

هیچ کس حاضر نبود به ما هواپیما بفروشد

گزارش خبری

اما واگرهای خرید هواپیمای سوخو ۱۰۰ از سوی ...

بازار ارز

بر آورد و چرایی قیمت ارز در سال ۹۶

بیمه و بانک

انگاره های نادرست درباره تامین مالی تولید

به روایت آمار

به نام سعادت ملت نفت را به بابک زنجانی دادند

اقتصاد پویا

پیشگامی بخش خصوصی در اجرای طرح های ...

دیدگاه کارشناس

چرا داروهای تقلبی در بازار به فروش می رسد؟

میزگرد اقتصادی

برای قضاوت عملکرد دولت عجله نکنیم

اقتصاد مقاومتی

در مقابل فرمایشات رهبری درباره اصل ۴۴ ...

تامین اجتماعی

سرمایه گذاری پایدار پشتوانه تعهدات تامین اجتماعی

اخبار

گذر مسافر بورس از ملاصدرا

در حالی شاپور محمدی، سکان ساختمان ملاصدرا را به دست گرفت که همچنان گمانه‌زنی‌ها درباره علت اصلی کناره‌گیری محمد فطانت از این سمت داغ است به طوری که برخی منابع، از وجود اختلاف‌هایی بر سر هیئت‌مدیره جدید سازمان بورس خبر دادند.

در آذرماه سال ۱۳۹۳ با ادامه رکود دامنه‌دار، در بورس تهران و از بین رفتن سرمایه میلیون‌ها سهامدار و نیز باز نشدن نماد شرکت‌های پالایشی موجب تغییر رئیس سازمان بورس آن هم پس از ۹ سال شد. به این ترتیب علی صالح آبادی اولین رئیس سازمان بورس در آذر ۱۳۹۳ با حکم وزیر اقتصاد به بانک توسعه صادرات رفت و محمد فطانت به عنوان رئیس جدید این سازمان به کرسی ریاست این سازمان تکیه زد.

از سوابق محمد فطانت فردی می‌توان به عضویت در هیئت‌مدیره بانک ملی ایران، مدیرعامل شرکت تأمین سرمایه لوتوس پارسیان، عضو هیئت‌مدیره و قائم مقام مدیرعامل بانک پارسیان، عضو هیئت‌مدیره بیمه پارسیان و شرکت تجارت الکترونیک پارسیان، قائم مقام مالی و اقتصادی ایران خودرو و مدیرعامل ساپکو اشاره کرد. علاوه بر این فطانت سابقه عضویت در هیئت‌مدیره شرکت‌های سرمایه‌گذاری متعدد از جمله سرمایه‌گذاری سمند و آینده‌ساز کیش رانیز در کارنامه دارد و پس از خداحافظی از سازمان بورس به عنوان مشاور وزیر اقتصاد منصوب شد.

آمدن فطانت به سازمان بورس مصادف شده بود با گذشت بیش از یک سال از دولت حسن روحانی. در زمانی که او به کرسی سازمان بورس تکیه زد، شاخص کل بازده نقدی و قیمتی تالار شیشه‌ای حدود ۷۰ هزار واحد و شاخص آزاد شناور در تر از ۷۹ هزار و ۲۰۰ واحد قرار داشت. امروز که فطانت صندلی خود را به شاپور محمدی می‌بخشد، شاخص کل تالار بورس اوراق بهادار در تر از ۷۵ هزار و ۵۰۰ واحدی و شاخص آزاد شناور در کانال ۸۴ هزار و ۸۷۵ واحدی قرار دارد. با این حساب شاخص کل بورس اوراق بهادار در زمان مدیریت فطانت در تالار شیشه‌ای تقریباً با رشد ۵ هزار و ۵۰۰ واحدی مواجه شد.

در دوران مدیریت فطانت در سازمان بورس، تالار شیشه‌ای با توجه به شرایط تحریم‌های وضع شده در سال‌های گذشته، با فراز و فرودهای زیادی همراه بود به طوری که در مدت‌هایی با شایعه‌شدن خبر خاص درباره مذاکرات هسته‌ای ایران با گروه ۵+۱ بورس تهران به یکباره شاهد رشد و افول می‌شد. در این مدت قیمت بسیاری از نمادها توانست تحت شرایط روانی آن روزها دوتا سه برابر بالا برود و در مقابل نمادهایی در مقاطع خاص با افت چشم‌گیری روبه‌رو شدند.

پس از به نتیجه رسیدن مذاکرات وین و توافق بر سر برنامه جامع اقدام مشترک بورس تهران توانست در ماه‌های پایانی سال ۱۳۹۴ با رشد فزاینده‌ای مواجه شود به طوری که شاخص کل در مقاطعی از زمان توانست تر از ۸۰ هزار واحد را هم رد کند و حالت حباب‌گونه‌ای بگیرد. اما در ماه‌های آغازین سال ۱۳۹۵ شاخص کل بورس تهران شروع به کاهش کرد که بسیاری از کارشناسان بازار سرمایه بر این عقیده بودند که بازار در حال اصلاح شرایط روانی ماه‌های گذشته است. در حال حاضر که خبر از کنار رفتن دومین رئیس سازمان بورس اوراق بهادار به گوش می‌رسد، برخی علت اصلی کناره‌گیری را بیماری قلبی محمد فطانت عنوان کرده‌اند. در حالی که تعدادی اختلاف بر سر پذیرش گزینه‌های مورد نظر فطانت در هیئت‌مدیره جدید سازمان بورس را علت اصلی کناره‌گیری محمد فطانت از کرسی مدیریت سازمان بورس و اوراق بهادار می‌دانند. بازار شایعات درباره علت اصلی کناره‌گیری وی از مدیریت سازمان بورس داغ است و گمانه‌زنی‌ها در این مورد تاکنون باعث واکنش‌های رسمی مسئولان امر نشده است.

اما در حال حاضر شاپور محمدی ۴۲ ساله آماده نشستن بر صندلی سازمان بورس است. شرایط پست‌تحریم می‌تواند موقعیت را برای بورس تهران بابت همکاری با بورس‌های منطقه هموار کند و از طرفی کار محمدی با توجه به انتظارات سهامداران از شرایط پست‌تحریم کار آسانی نخواهد بود. او که معاون اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی دولت یازدهم بود، دارای مدارک دکترای اقتصادسنجی و توسعه بوده و عضو هیئت علمی و مدیر گروه مدیریت مالی و بیمه دانشکده مدیریت دانشگاه تهران است. شاپور محمدی در پرونده کاری خود سمت نخستین مدیرعامل بورس انرژی رانیز دارد.

در حال حاضر بسیاری امید دارند که بورس تهران بتواند از شرایط ایجاد شده در پست‌تحریم استفاده کند و با بورس‌های منطقه وارد گفت‌وگو شود تا بازار سرمایه تهران بتواند از انزوای خارج شود. این شرایط می‌تواند موقعیت سخت‌تری را در مقابل رئیس فعلی سازمان بورس قرار دهد، چرا که انتظارات سهامداران در این مقطع زمانی و با گذشت ماه‌ها از اجرایی شدن برجام روز به روز بیشتر می‌شود و خواهان ثبات بیشتری در بورس تهران خواهد بود. علت خداحافظی فطانت از سازمان بورس هر چه باشد از عطش این انتظارات رو به فزونی نمی‌کاهد.

چاه ویلی که پول نفت را می بلعد

مانع بزرگ توسعه و تکمیل پروژه‌های عمرانی کدام است؟

علی بیرجندی

کارشناس

با وجود اینکه ۲۴۰ هزار میلیارد تومان یارانه در ۶ سال گذشته سهم ایرانیان شده، اما این میراث بدخیم همچنان بر دوش دولت باقی مانده و به دولت آینده منتقل خواهد شد. یارانه، این میراث به جای مانده از دولت دهم، علاوه بر اینکه بر بودجه دولت سنگینی می‌کند، دوزارخانه نفت و نیرو، سازمان برنامه و بودجه و بانک مرکزی همزمان درگیر یارانه‌هایی کرده که هر ماه باید به حساب هر ایرانی واریز شود. یارانه‌هایی که خیلی‌ها می‌گویند، به صورتی غیرهدفمند به ۷۰ میلیون ایرانی، اهم از نیازمند و ممتول پرداخت می‌شود.

آخرین آمارها از حذف ۷ میلیون نفر یارانه بگیر خبر می‌دهد؛ ۷ میلیونی که حالا با حذف آنها جمعیت یارانه بگیر تازه به مرز ۷۰ میلیون نفر رسیده است. همین ۷۰ میلیون نفر امسال ۴۸ هزار میلیارد تومان از بودجه جاری دولت را به خود اختصاص داده است؛ رقمی در حدود ۲،۵ درصد از تولید ناخالص داخلی. این درحالی است که اگر پرداخت یارانه نقدی مثلاً به سه دهک پایین درآمدی محدود شود، این رقم به حدود ۱۲ هزار میلیارد تومان کاهش یافته و حدود ۳۰ هزار میلیارد تومان صرفه جویی می‌شود.

این رقم را یارانه‌ها را اگر در مقایسه با پروژه‌های عمرانی امسال که ۴۱ هزار میلیارد تومان است، قرار بدهید، ۷ هزار میلیارد تومان هم کمتر است. این بدان معناست که نفت می‌فروشیم و خرج روزمره می‌کنیم. درحالی که نفت سرمایه بین نسلی است. باید هزینه پروژه‌های عمرانی شود تا در سالهای بعد بتواند منشأ شغل و درآمد و توسعه کشور شود. اما دولت معمولاً ناچار است از بودجه عمرانی بزند و خرج یارانه‌ها کند. آنطور که گزارش‌های سازمان برنامه و بودجه نشان می‌دهد، تا بهمن ماه امسال تنها ۴۰ درصد از بودجه عمرانی تخصیص داده شده و این موضوع سبب روی زمین مانده بسیاری از طرح‌های عمرانی شده است.

چالش‌های بودجه، بخش خصوصی و دولت

این روزها بودجه سال آینده در حال بررسی در صحن علنی مجلس است. لایحه‌ای که یکی از ارقام آن افزایش بودجه عمرانی در سال آینده، به میزان ۶۱ هزار میلیارد تومان است. عددی که اگر چه برای وزارتخانه‌های زیربنایی و پیمانکاران خوشایند است اما در عمل اگر

به‌طور کامل اختصاص یابد، می‌تواند خبر بهتری باشد. محمدباقر نوبخت رییس سازمان برنامه و بودجه پیش از این گفته بود که بیش از ۴۰۰ هزار میلیارد تومان منابع مالی برای تکمیل پروژه‌های نیمه‌تمام لازم است. عددی که تقریباً یک‌دهم آن در سال آینده - اگر محقق شود - قابل تأمین است.

تاخیر زیاد در تکمیل پروژه‌های عمرانی نه تنها هزینه استهلاک پروژه‌ها را بالایی برد، بلکه و سودآوری انتظاری را هم به تاخیر می‌اندازد. مهم‌تر از آن اگر تورم افزایش نیابد، به قیمت همین تورم کنونی، هزینه تمام شده پروژه‌ها به هر صورت گران تمام می‌شود.

از تعداد پروژه‌های عمرانی ملی و استانی آمار دقیقی ارایه نمی‌شود. آخرین آمار را هم رییس سازمان برنامه و بودجه اعلام کرد که رقمی در حدود ۲۵۰۰ پروژه بود. پروژه‌هایی که با بودجه نحیف عمرانی دولت قدرت برابری ندارد.

هر ایرانی ۳ میلیون و ۲۳۰ هزار و ۵۰۰ تومان

چنین تصویری حکایت از آن دارد که دیگر بودجه دولت کفاف هزینه‌های پروژه‌های عمرانی را نمی‌دهد. از همین رو وزارت راه و شهرسازی از سال گذشته برون سپاری و واگذاری طرح‌های نیمه‌تمام خود را به بخش خصوصی سپرده و حالا بعد از یکسال به نتایج موفقیت آمیزی هم رسیده است. تردیدی نیست که دولت بدون استفاده از ظرفیت‌های بخش خصوصی توان تکمیل این

حجم از پروژه‌های نیمه‌تمام را ندارد. اما برای استفاده از ظرفیت بخش خصوصی هم لازم است روابط بین دولت به عنوان کارفرما و بخش خصوصی در مقام پیمانکار بازنگری و روان سازی شود. کارشناسان می‌گویند، این روابط استفاده از روش‌های مختلف مشارکت عمومی - خصوصی (PPP) را ناممکن کرده است. از همین رو اگر دولت عزم کافی برای اصلاح در این محور را داشته باشد، می‌تواند بخش قابل توجهی از نقدینگی مردم را به سمت پروژه‌های زیربنایی و زیرساختی سوق داده و از آنها اهرمی برای ایجاد رشد در بقیه فعالیت‌های مولد اقتصادی بسازد.

روایت است که هر ایرانی در طول ۶ سال اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها، ۳ میلیون و ۲۳۰ هزار و ۵۰۰ تومان دریافت کرده است. رقمی که جمع آن در طول شش سال بعد از اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها، عددی در حدود ۲۴۰ هزار میلیارد تومان می‌شود. سازمان برنامه و بودجه روز گذشته در گزارشی اعلام کرد: «درآمدها و منابع سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها، مجموع ارقامی است که به عنوان سهم این سازمان از سوی شرکت‌های پالایش و پخش، گاز، توانیر طبق ماده ۲ اساسنامه این سازمان به حساب سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها واریز می‌شود که در سال ۱۳۹۵ طبق جمع‌بندی دیوان محاسبات حداکثر مبلغ ۳۶ هزار و ۴۰۰ میلیارد تومان است.»

روایت الیاس حضرتی از یک فرار مالیاتی سنگین

دولت یازدهم انضباط مالی ایجاد کرد

مریم فکری

خبرنگار

انداختن روی ثروت‌های ملی، یک شبهه پولدار شدند. الیاس حضرتی، نماینده مردم تهران در مجلس و عضو شورای پول و اعتبار می‌گوید: «در یک دوره‌ای به لحاظ روانی بخش خصوصی احساس می‌کرد در یک کشور محاصره شده قرار دارد و حاضر نبود در حوزه سرمایه‌گذاری ریسک کند.» به گفته وی، «خیلی‌ها به مرور سرمایه خود را از بخش تولید خارج کردند و گروهی نیز کرکره واحد تولیدی و مغازه‌های خود را پایین کشیدند.» در این شرایط و برای برون‌رفت از این مشکلات، به اعتقاد حضرتی، «تیم اقتصادی دولت باید بینش، طرح و برنامه مشخص برای اقتصاد کشور باشد. در واقع نقشه راه داشته باشد و بدانند از کجای شروع کنند و به کجا برسند.» آنچه در ادامه می‌خوانید، مشروح گفت‌وگوی خبرنگاری خبرآنلاین با الیاس حضرتی، عضو شورای پول و اعتبار است.

با آنکه دولت تمام تلاش خود را به کار گرفته و از این تلاش دست برنداشته، همچنان رکود بر اقتصاد کشور حاکم است؛ اتفاقی که از نگاه برخی کارشناسان، حل و فصل کردن آن برای هر بخش در اقتصاد، تجویزهای خاص خود را دارد. اما مهم‌ترین نکته‌ای که در این شرایط رکودی وجود دارد، عدم اطمینان سرمایه‌گذاران است؛ آن هم در شرایطی که دولت منابع آن چنانی برای تحرک اقتصاد ندارد و با کاهش درآمدها مواجه است. سیاست‌های اقتصادی گذشته و دولت قبل، بسیاری از سرمایه‌گذاران را نقره داغ کرده بود، اما در مقابل، گروهی فرصت طلب با چنبره

دولت در طول سه سال و نیم گذشته اصلاحات مختلفی در حوزه اقتصاد داشته و بخشی از این اصلاحات، در حوزه پولی بوده است. ما نتیجه این اصلاحات را در شاخص تورم دیدیم که نرخ تورم تکرر کمی شد، ولی با این حال، اقتصاد کشور هم اکنون باز رکود مواجه است. در این شرایط، دولت می‌خواهد ادامه سیاست‌های خود را در برنامه ششم داشته باشد. به نظر شما مهم‌ترین اصلاحاتی که در حوزه اقتصاد باید صورت گیرد، تا به بهبود اقتصادی برسیم، چیست؟

دولت زمانی که کار را تحویل گرفت، با چند مشکل اساسی مواجه بود. اولین مشکل این بود که بی‌انضباطی پولی و مالی در کشور حاکم شده بود. هر کسی، هر بانکی، هر نهادی، هر ارگانی و هر وزیری با یک نگاه و تصمیم خود اقداماتی انجام می‌داد. برای این تصمیم خود به طور قطع دلایلی هم داشت، اما مجموعه حرکت‌ها، بی‌انضباطی ایجاد کرده بود و این بی‌انضباطی، اصلی‌ترین عامل به هم ریختگی در بخش تولید، صادرات، واردات و اقتصاد کشور شده بود. اولین گامی که دولت یازدهم برداشت، این بود که سعی کرد انضباط مالی ایجاد کند. ایجاد انضباط مالی به طور طبیعی سختی‌هایی دارد. در واقع هر نظامی، یک سخت‌گیری و محدودیتی دارد و در این محدودیت‌ها و سخت‌گیری‌ها، به طور طبیعی آثار منفی و مثبتی ظهور و بروز پیدا می‌کند. نتیجه انضباط مالی این شد که کارها حساب و پیداکرد و تخلفات و ریخت‌وپاش‌های مالی جمع شد.

از طرفی، راه دیگری نیز وجود نداشت. چون تقریباً در خیلی از بخش‌ها کفگیر به ته دیگ خورده بود. یعنی همه بانک‌ها از یک خط قرمز و آلام قرمز عبور کرده

بودند. اگر امروز ما تک‌تک بانک‌ها را احسابرسی دقیق و درست کنیم، متوجه می‌شویم که همه آنها به اتفاق ورشکسته هستند، زیرا همه به اجبار و بنا به دستور دولت قبل اقداماتی را انجام داده بودند که خارج از توانشان بود. سیستم و مدیریتی بر آنها حاکم شد که همچنان به پرداخت شروع کردند.

حتی بانک‌های خصوصی؟

بله، اگر آقای احمدی نژاد دستور می‌داد و بانک‌های خصوصی انجام نمی‌دادند، فردا پرونده‌شان به بانک مرکزی می‌رفت و کلاً وضعیتشان به تلاکلیف می‌شد. یک جایی باید جلوی این کار گرفته می‌شد و یک برگشت به سمت ریل اصلی اتفاق می‌افتد. این توقف و حرکت به سمت انضباط مالی، متأسفانه همزمان با اوج فشار تحریم‌ها و نتیجه‌گیری فشار تحریم‌ها شده بود. در واقع تحریم‌ها از یک سال‌هایی شروع شده بود و آثار آن در یک سال‌هایی مشخص می‌شد.

خب سال ۹۱، ۹۲ و ۹۳ اوج تحریم‌ها بود. دولت در حوزه سیاست خارجی سعی کرد اقداماتی را انجام دهد، چون همه بانک‌ها به تحریم رفته بودند. نهادهای اصلی که معبر اقتصادی ما هستند، مانند سازمان کشتیرانی، بیمه‌ها، گمرکات و دهها موسسه و شرکت تحریم بودند. دولت مصمم شد که گرهِ‌های اصلی را باز کند و بخشی از این گرهِها، در رفع تحریم‌ها بود. یعنی نمی‌شود بانکی در این دنیا وجود داشته باشد که نتواند ال‌سی‌باز کند، کار فایناس انجام دهد و از سوئیفت استفاده کند. بیمه‌ها هم همین‌طور. کار بدون بیمه و نیز از طریق سیستم بانکی و با چمدان اصلاً امکان‌پذیر نیست. دولت به این سمت رفت و تا حدودی موفق شد که

معبر اصلی را باز کند. در فاز دوم، باید برای انضباط مالی راهکاری پیدا می‌شد که از سخت‌گیری‌ها و ناعلاجی‌های مالی‌ریایی پیدا کند. در این دوره دولت لایحه اصلاحیه بودجه ۱۳۹۵ را به مجلس آورد و مجلس هم کمک کرد که تبصره ۳۵ و ۳۶ بودجه سال ۱۳۹۵ اصلاح شود. به عبارتی، با این مصوبه، مجموعه بانک‌های می‌توانند چابک و سبک‌بال شوند و منابع داخلی بانک‌ها آزاد شود؛ کاری که مجلس نهم با آن مخالفت کرد. به این ترتیب، تبصره ۳۵ اصلاحیه قانون بودجه سال ۹۵ کشور مربوط به تسویه بدهی ۴۵ هزار میلیارد تومانی دولت به بانک‌ها و بدهی شبکه بانکی به بانک مرکزی تصویب شد. ۴۰ هزار میلیارد تومان نیز از طریق فروش اوراق قرضه و ۵ میلیارد دلار وام مستقیم از روسیه تصویب شد. از این طریق مجلس سعی کرد بانک‌ها را از طریق بانک مرکزی آزادسازی کند؛ یعنی بدهی‌های سنگینی که بانک‌ها به بانک مرکزی داشتند، کم شود. در حال حاضر نیز کمیسیون سه‌جانبه‌ای بین سازمان برنامه و بودجه، وزارت اقتصاد و بانک مرکزی تشکیل شده که امکان افزایش سرمایه را به بانک‌های دولتی بدهند تا با آزاد شدن حلقه‌مشان از دست بانک مرکزی، بتوانند امکان پرداخت تسهیلات بیشتر را داشته باشند.

شما به بحث تحریم‌ها اشاره کردید که دولت در زمان تشدید فشار تحریم‌ها کار خود را شروع کرد. در همان زمان دولت بیشتر جهت‌گیری‌های سیاسی برای رفع تحریم‌ها داشت. به همین یک انتقاداتی که در این سه سال اخیر مطرح شد؛ این که دولت در کنار اقداماتی که در حوزه سیاسی و تلاش برای رفع تحریم‌ها داشت، اما آن چنان فعالیت چشم‌گیری در حوزه اقتصاد

قرار گرفت.

در حال حاضر از نرخ رشد اقتصادی ۵ درصد برای سال جاری صحبت می‌شود. شما فکر می‌کنید این نرخ محقق شود؟

نرخ رشدی که اعلام می‌کنند، بخش زیادی مربوط به وزارت نفت است. آقای زنگنه، یکی از وزرای خوب و موفق، کاردان و کاربلد است؛ برخلاف بقیه بخش‌های اقتصادی که لاک‌پشتی حرکت می‌کنند. به این ترتیب، وزارت نفت خیلی با سرعت و با قدرت توانست بازار را پیدا کند و نیز امکان تولید و صادرات نفت را بالا ببرد. در حال حاضر بیش از ۲ میلیون بشکه در روز صادرات نفت داریم؛ این در حالی است که یک زمانی صادرات نفت به ۵۰۰ هزار بشکه در روز رسیده بود.

افزایش میزان تولید نفت، یک بار سنگینی در بخش رشد اقتصادی ایجاد می‌کند. کارخانه‌های خودروسازی نیز با قرار دادهایی که با پژو و رنو بسته‌اند، وزن رشد اقتصادی را بالا بردند. همه این‌ها را نباید نادیده گرفت؛ این که امروز بیش از ۲ میلیون بشکه نفت در روز صادر می‌کنیم و یا این که تولید خودر و افزایش یافته است. ولی وزن این‌ها، نرخ رشد را بالا برده است. این در حالی است که هنوز مسکن نتوانسته جایگاه خود را پیدا کند و شاید در جدول رشد، مسکن نرخ رشد منفی داشته باشد. در حوزه کشاورزی نیز وضعیت بد نبود. با این وجود، هنوز نرخ رشد‌های اعلامی برای مردم ملموس نشده است.

این که دولت در حال حاضر روی افزایش تولید نفت تمرکز دارد، برخلاف سیاست کاهش وابستگی نفت نیست؟

ما راه و علاج دیگری نداریم. ما باید به وضعیتی برسیم که توانایی داریم. نباید بگوییم نفت تولید نکنیم؟ چون اگر نفت استخراج نکنیم، چاه‌ها از بین می‌رود. منتها این که نفت خام صادر کنیم یا این که به صنایع دیگر تبدیل کنیم، بحث اصلی است. ما باید از خام‌فروشی جلوگیری کنیم. در مورد گاز نیز این بحث وجود دارد؛ این که صادر شود یا این که مصارف داخلی کامل شود. بسیاری از کشورهای برای مصارف داخلی اهمیتی قایل نیستند. در کشوری مانند عربستان یا قطر، از گاز برای مصارف خانگی و داخلی استفاده نمی‌کنند و گاز صادر می‌شود.

بحث بعدی این است که اقتصاد ما در جدول مصارف و درآمد قدر به نفت وابسته است. این به هنر برنامه‌ریزان اقتصادی بستگی دارد. در بخش مالیات‌ها باید بیش از ۱۰۱ هزار میلیارد تومان درآمد ایجاد می‌شود که البته گفته می‌شود به ۱۱۰ هزار میلیارد هم خواهد رسید.

در شرایط رکودی هم این رقم قابل قبول است؟
بله، رقم خوبی است.

هسته‌ای یک طرف او و آقای سیف، رئیس کل بانک مرکزی در طرف دیگر او می‌نشست. ۹۰، ۸۰ درصد هدف مذاکره، رفع تحریم‌های بانکی و پولی بود و دلیلی نداشت که آقای سیف در مذاکرات حضور نداشته باشد. اما تیم اقتصادی ما نتوانست یک چنین حرکتی داشته باشد. تیم اقتصادی ما اگر قوی بود، از همان روز اول برنامه‌ها را به گونه‌ای تنظیم می‌کرد که مذاکرات به پیروزی می‌انجامد. روزهای اول که مذاکرات تمام و برجام امضا شد، هجوم سنگینی از سرمایه‌گذاران به کشور آمدند و مذاکرات می‌کردند. گروه‌ها و هیات‌های اقتصادی زیادی به کشور می‌آمدند.

یعنی شما معتقدید که رفت و آمدهای هیات‌های اقتصادی و تجاری نتیجه‌ای نخواهد داشت؟

به نظر من رفت و آمدهای خیلی نتیجه خوبی نداشته است. ما هنوز مشکلات خارجی در رابطه با تحریم‌ها را داریم و همچنان با مساله FATF مواجه هستیم. FATF یک گروه مالی قدرتمند شده است و آنها میزان الحراره شفافیت اقتصادی و ریسک‌پذیری در یک کشور را نشان می‌دهند. ما هنوز در گیر و دار اولیه هستیم و دلوایسان صحبت‌هایی می‌کنند. در واقع موضوعات مهم و اساسی به محافل کوچک و بازار کشانده شده که در نهایت، همه برنامه‌ها به هم می‌ریزد. دولت باید هنر مدیریتی می‌داشت تا بتواند بخشی از مسایل را توسط تیم قوی اقتصادی سریع و ضرب‌العجل حل کند.

ما (اصلاح‌طلبان) روزی که آقای روحانی رئیس دولت یازدهم شد، یک پیام به دولت داریم که از شما یک چیز می‌خواهیم؛ این که تمام فشار روی رفع تحریم‌ها و حل مسایل بین‌المللی باشد و نیز مسایل اقتصادی حل شود. این دو موضوع، شاه‌بیت گرفتاری‌های مردم و اقتصاد کشور شده بود.

شما عنوان کردید که دولت نقشه راه نداشته، اما در این مدت دو طرح خروج غیر تومری از رکود و تحریم تقاضا مطرح شد. یک طرح در سال ۱۳۹۳ و یک طرح هم در سال ۱۳۹۴ اعلام شد.

هر دو طرح به نظر من نارس و ناقص بود و به همین دلیل در میدان عمل، مورد سوءاستفاده بعضی‌ها

نداشت و تنها سعی کرد قیمت‌ها را فریز کند تا تورم کاهش یابد. به همین دلیل به باور برخی کارشناسان، رکود تعمیق شد. به نظر شما دولت در ابتدا چه جهت‌گیری‌ای در حوزه اقتصاد باید می‌داشت؟

ببینید، مذاکرات ۱+۵ که در نهایت منجر به تفاهم‌نامه و قرار داد برجام شد، ظاهر سیاسی داشت. ولی در باطن، اقتصادی بود. هدف اصلی، رفع تحریم‌ها بود؛ آن هم تحریم‌های اقتصادی. تحریم سیاسی آن چنانی که نداشتیم. تحریم‌ها در اقتصاد ایران اثرگذار بود و اقتصاد را قفل کرده بود. شما نمی‌توانید در یک کشور زندگی کنید و رابطه‌تان را با تمام کشورها قطع کنید. زمانی که مبادلات بانکی مسدود می‌شود، دیگر نمی‌توان کاری کرد.

به لحاظ روانی نیز بخش خصوصی احساس می‌کرد در یک کشور محاصره شده قرار دارد و حاضر نبود در حوزه سرمایه‌گذاری ریسک کند. خیلی‌ها به مرور سرمایه خود را از بخش تولید خارج کردند و گروهی نیز کرکره واحد تولیدی و مغازه‌های خود را پایین کشیدند.

بر این اساس، اولین گام را به نظر من دولت درست برداشت. اما در کنار آن، دولت یک ضعف‌هایی داشت. البته ما حامی دولت هستیم، اما در کنار آن انتقادات جدی هم داریم. اولین موضوعی که دولت ضعف داشت، انتخاب یک تیم اقتصادی نامناسب بود. تیم اقتصادی دولت، قوی و کارآمدی نبود. اولاً هماهنگی نیستند. دوماً، قوی نیستند. سوماً، فرمانده مشخص ندارند. چهارماً، طرح و برنامه و بینش مشترک ندارند.

برای این که یک دولت در اقتصاد بتواند کار اساسی انجام دهد، حتماً باید تیم اقتصادی‌ای انتخاب کند که بینش، طرح و برنامه مشخص برای اقتصاد کشور داشته باشد. در واقع نقشه راه داشته باشد و بداند از کجا می‌خواهد شروع کند و به کجا برسد. این باید بر اساس یک بینش و طرح و برنامه درست باشد. این بینش و هماهنگی در انتخاب استراتژی، تاکتیک و روش وجود نداشت. والا اگر این تیم قوی بود، آقای ظریف پای میز مذاکره که می‌نشست، آقای صالحی به عنوان متخصص در مسایل انرژی

بازار نه چندان پر رونق قالیشویی‌ها در روزهای پایانی سال

کساد ی بازار، کم آبی یابی میلی مشتریان، هر چه هست مطابق آنچه دست اندرکاران می گویند، بازار قالیشویی مانند پار سال گرم نیست و نرخ شکنی قالیشویی های غیر مجاز این کساد ی را تشدید کرده است.

در سالهایی نه چندان دور، از هفته ها قبل از آغاز سال نو در گذر از هر کوچه و معبر یا حیاط خانه ای، مردان و زنان یا کودکانی را می دیدید که فرش یا فرش هایی را در کوچه پهن کرده و با ابزارهایی نه چندان تخصصی از پارو و کاسه و برس گرفته به جان فرش افتاده و تلاش می کردند گرد و خاک یک ساله را از فرشهای دستباف و ماشینی بگیرند. این تصاویر برای بسیاری اکنون یا خاطره شده یا حتی به یاد ندارند. البته در آن سالها از هشدارهای دائم ادارات آب و وزارت نیرو برای کنترل مصرف آب هم خبری نبود، اما همه امروز می دانند که کم آبی به معضلی برای زندگی شهری بدل شده است. فشار آب خانه ها کم شده یا حیاط های کوچک و تغییر ساختار شهرها دیگر امکان شست و شوی فرش را در منزل نمی دهد به همین دلیل بازار قالیشویی های صنعتی و نیمه صنعتی داغ شده است. در این میان نارضایتی و بی برنامه گی ها هم در حجم زیاد کارهای پایان سال کم نیست. اتحادیه قالیشویان نیز هر سال در خصوص سوء استفاده قالیشویی های غیر مجاز هشدارهایی می دهد اما مصرف کنندگان می گویند امکان شناسایی قالیشویی مجاز و غیر مجاز را ندارند و هر روز تبلیغاتی از لای در منازل به داخل حیاط و واحدهای مسکونی انداخته می شوند که ظاهرا امکان تشخیص فعالیت آنها زیر نظر اتحادیه ممکن نیست.

بخشی از آگهی روزنامه ها در این روزها به خدمات نظافت شامل قالیشویی اختصاص یافته و سایت هایی مانند دیوار نیز صفحاتی را به این موضوع اختصاص داده اند. قیمت های شست و شو در این آگهی ها پائین تر از نرخ مصوب اتحادیه است به گونه ای که برای شست و شوی هر متر مربع فرش ماشینی تیره ۳ هزار و ۵۰۰ و برای فرش های ماشینی روشن متری ۴ هزار و ۴۰۰ تومان مطالبه می شود و در فرش های دستباف قیمت ها از ۵ هزار تومان به بالا است. البته مبلغی هم که به گفته منشی بیش از ۱۵ هزار تومان نخواهد بود به عنوان هزینه ایاب و ذهاب به این مبالغ افزوده می شود.

اما هستند مشتریانی که خاطره ای خوش از قالیشویی ها ندارند، مریم امینی می گوید سال گذشته

از طریق تبلیغات روزنامه با قالیشویی که تنها به ذکر یک شماره تلفن بسنده کرده بود تماس گرفتم و دو فرش ماشینی ۶ متری خود را پس از چند ساعت به آنها تحویل دادم. بر اساس فاکتوری که هنگام تحویل فرش به من داده شده بود تاریخ تحویل فرش یک هفته پس از روز تحویل بود اما فرش ها در آن تاریخ تحویل نشد. پس از چندین بار تماس به من اعلام شد که شماره فاکتور و فرشهایی که من به آنها تحویل داده ام با هم همخوانی ندارد و این موضوع توسط مدیریت قالیشویی در دست بررسی است. خانم امینی می گوید: پس از چند روز در پاسخ تماس های پی در پی من اعلام شد که تمامی فرشها در سه روز گذشته به مشتریان تحویل نشده اند تا فرش گمشده من پیدا شود و البته با تاخیر زمانی یک هفته ای بالاخره فرشها به دست من رسید در حالی که امید بازگشت آنها را از دست داده بودم. او اضافه می کند که این شرکت دفتر رسمی نداشت و خانمی که خانه دار بود به تلفن ها جواب می داد و نشانی برای پیگیری و شکایت از آنها وجود نداشت.

به گفته او با پیگیری هایی که انجام داد متوجه شد برخی شرکت ها در این روزها افراد جویای کار را دعوت می کنند تا در محل زندگی خود پاسخگوی تلفن های آنها باشند و مشتریان را به آنها ارجاع دهند.

حال این سوال مطرح است که شهروندان برای سپردن فرشهای خود به قالیشویی ها باید چه نکاتی را رعایت کنند؟ قطور می توانند از قیمت شست و شو و نرخ خدماتی که توسط آنها ارائه می شود اطمینان حاصل کنند؟

آخرین فهرست اعضا و قالیشویان مجاز تهران

در سایت اتحادیه قالیشویان تهران نام، شماره تلفن و نشانی ۳۵۹ دفتر قالیشویی مجاز اعلام شده که مردم با مراجعه به آنها می توانند با اطمینان خاطر بیشتری فرش های دستباف یا ماشینی خود را به آنها بسپارند. نرخ خدمات قالیشویی نیز توسط کمیته نرخ گذاری مصوب شده و در سایت اتحادیه قالیشویان اعلام شده که بر اساس آن خدمات انواع فرش ماشینی هر متر مربع ۵ هزار تومان، فرش دستباف معمولی هر متر مربع ۸ هزار و ۶۰۰ تومان، خدمات فرش دستباف روش اعلا شامل کاشان و اردکان هر متر مربع ۹ هزار و ۳۰۰ تومان، خدمات فرش گل بریشم هر متر مربع ۱۴ هزار تومان، خدمات موکت معمولی هر متر مربع ۱۸۰۰ تومان و خدمات

موکت پرز دار و گل برجسته هر متر مربع ۲ هزار و ۳۰۰ تومان تعیین شده است.

ارایه خدمات ناو منوط به توافق کتبی مشتری

بر اساس آنچه در این اطلاعیه آمده است هزینه خدمات ناو که شامل لکه گیری های تخصصی، رفو، استفاده از مواد براق کننده و شفاف کننده است به هزینه شست و شو اضافه می شود و انجام آن به شرط توافق کتبی با مشتری است.

آنگونه که موسی امینی کاروانسرای، دبیر اجرایی اتحادیه قالیشویان می گوید: خدمات ناو که شامل شست و شو با مواد مخصوص و لکه بری است ۱۰ تا ۱۵ درصد نرخ شست و شو است که به قیمت کلی برای هر متر مربع افزوده می شود و البته به توافق و کارشناسی قالیشویی وابسته است. امینی کاروانسرای می گوید: اگر چه بازار نسبت به ماههای قبل رونق یافته اما نسبت به سالهای گذشته کم رنگ تر و بی رمق تر است و این شرایط سال گذشته نیز نسبت به سال قبل از آن بهتر بود.

افزایش ۱۰ تا ۱۵ درصدی تعرفه قالیشویی

وی در خصوص تغییرات تعرفه شست و شوی فرش های دستباف و ماشینی نیز گفت: تعرفه ها نسبت به سال قبل افزایش ۱۰ تا ۱۵ درصدی دارد و شست و شو با تکنو ناو که نوعی شست و شوی جدید است نرخ های بالاتری دارد. امینی گفت: نرخ شست و شوی فرش ماشینی ۴ هزار و ۵۰۰ تا ۵ هزار تومان تعیین شده اما در فرشهای دستباف بسته به کیفیت فرش و شهر بافت آن از ۱۰ تا ۱۵ هزار تومان نرخ گذاری می شود که به طور معمول توافقی و با رضایت مشتری است. وی عنوان کرد: پس از شست و شوی عادی فرش از موادی استفاده می شود که کیفیت شست و شوی را افزایش داده و شفافیت و درخشندگی فرش را بیشتر می کند ضمن آنکه لکه های مقاوم و کهنه فرش نیز لکه بری می شود. دبیر اجرایی اتحادیه قالیشویان عنوان کرد: مواد شست و شوی ناو مخصوص به خود است که غالبا وارداتی است اما برخی مشتریان این نوع از شست و شو را ترجیح می دهند.

دبیر اجرایی اتحادیه قالیشویان با اشاره به نرخ شکنی قالیشویان با وجود نرخ های مصوبه اتحادیه گفت: وجود قالیشویی های غیر مجاز موجب شده نرخ های مصوب رعایت نشود به همین دلیل ممکن است نرخ های شست و شوی ۳ هزار تومان هم اعلام شود اما کیفیت

هستند، گفت: در فاکتوری که هنگام تحویل به واحدهای قالیشویی ارایه می‌شود سلامت فرش و تمام جزئیات آن قید می‌شود و اگر آسیبی به فرش وارد شود در کمیت‌های ویژه مستقر در اتحادیه کارشناسی می‌شود اما اگر این نظر کارشناسی مورد تایید مشتریان نباشد به داداسرا ارجاع داده می‌شود. وی با اشاره به افزایش تقاضای شست‌وشوی فرش در دو ماه پایانی سال گفت: توصیه ما به مردم این است که با صرف زمان اندک از مجوز دار بودن قالیشویی که تبلیغ آن را دریافت کرده‌اند، اطمینان حاصل کنند و به این منظور می‌توانند شماره تلفن واحدهای مجاز را از ۱۱۸ نیز دریافت کنند.

بیکاری علت عدم جلوگیری از فعالیت واحدهای غیر مجاز قالیشویی

امینی با بیان اینکه برخی واحدهای قالیشویی یک‌شبه سبز می‌شوند، گفت: واحدهای مجاز در طول سال مالیات پرداخت می‌کنند اما در زمان اوج کار برخورد قانونی با واحدهای غیر مجاز نمی‌شود و این شرایط موجب کساد بازار آنها می‌شود. وی با اشاره به ارجاع این مشکل به وزارت صنعت و معدن عنوان کرد: متأسفانه بیکاری یکی از دلایلی است که موجب شده تا مسئولان اقدام جدی در این زمینه انجام ندهند و طبیعی است که زمینه سوء استفاده واحدهای غیر مجاز نیز فراهم است. گفتنی است شهروندان می‌توانند شکایات‌های خود را از واحدهای قالیشویی به اتحادیه اصناف به شماره تلفن ۰۷۳۵۶۶۸۸۰ یا با شماره ۰۰۰۴۳۵۸۸۵ اتاق اصناف تهران یا شماره ۱۲۴ سازمان صنعت، معدن و تجارت استان تهران مطرح کنند.

۳۵۹ کارخانه قالیشویی مجاز در تهران وثبت شماره آنها در ۱۱۸

عضو هیئت‌مدیره اتحادیه قالیشویان با بیان اینکه تعداد قالیشویی‌های مجاز در شهر تهران ۳۵۹ واحد است که کارخانه داشته و ممکن است در سطح شهر نمایندگانی داشته باشند، عنوان کرد: شماره تلفن واحدهای مجاز از سوی اتحادیه به ۱۱۸ اعلام شده و یکی از راههایی که مشتریان می‌توانند به آنها اطمینان کنند، اعلام شماره تلفن قالیشویی‌ها از ۱۱۸ است. امینی عنوان کرد: البته در برخی آگهی‌های تبلیغاتی واحدهای مجاز اعلام شده که زیر نظر اتحادیه است و شماره‌ها را از ۱۱۸ بخواهید اما واقعیت این است که این ادعا صحیح نیست و اگر مردم تنها با یک اعلام ساده از ۱۱۸ شماره آنها را درخواست کنند متوجه این تناقض خواهند شد. عضو هیئت‌مدیره اتحادیه قالیشویان خاطر نشان کرد: فرهنگ‌سازی رسانه‌ای در خصوص خدمات قالیشویی انجام نشده و به همین دلیل مردم هم اطمینان لازم را در خصوص تبلیغات گسترده‌ای که در این زمینه انجام می‌شود ندارند. امینی با بیان اینکه اتحادیه قالیشویان فهرستی از شماره تلفن واحدهای غیر مجاز تهیه کرده است، عنوان کرد: قوه قضاییه باید با اتحادیه قالیشویان همکاری کند و خط تلفن‌های واحدهای غیر مجاز را که این روزها به تک‌تک و تبلیغ افتاده اند مسدود کند. وی افزود: البته این کار با همکاری بازرسان اصناف امکان‌پذیر است اما پیچیدگی کار موجب شده تا این اقدام وارد مراحل اجرایی نشود و برخوردی با واحدهای غیر مجاز و متخلف صورت نگیرد. عضو هیئت‌مدیره اتحادیه قالیشویان درباره رسیدگی به شکایت مشتریان از واحدهای مجاز که زیر نظر اتحادیه

شست‌وشو مورد تایید نیست.

وی با اشاره به کاهش تعداد فرش‌های دستباف نسبت به گذشته گفت: استقبال مردم از فرش‌های ماشینی بیشتر شده و بیشترین تعداد فرش‌هایی که برای شست‌وشو به قالی‌شویی‌ها ارسال می‌شود، مربوط به فرش‌های ماشینی است به گونه‌ای که ۹۰ درصد فرش‌هایی که به قالیشویی می‌آید ماشینی است. امینی در پاسخ به این پرسش که چرا نرخ شست‌وشوی فرش دستباف ۲ برابر است می‌گوید: شست‌وشوی فرش دستباف مراحل بیشتری را طی می‌کند، فرش‌های دستباف باید ابتدا خاک‌گیری می‌شوند و پس از آن در چند مرحله مواد زنی و آبگیری و پس از آن ریشه‌زنی می‌شوند به همین دلیل هزینه‌های آن بالاتر است.

اتحادیه قادر به کنترل قالیشویی‌های غیر مجاز نیست

دبیر اجرایی اتحادیه قالیشویان با بیان اینکه اتحادیه قالیشویان قادر به کنترل و نظارت بر قالیشویی‌های فاقد مجوز نیست، تصریح کرد: دولت باید اتحادیه قالیشویان کمک کند تا با دستور قضایی امکان برخورد قانونی با این واحدها فراهم شود.

وی با اشاره به اینکه سال گذشته یکی از واحدهای فاقد مجوز حدود یک کامیون فرش مردم را به سرقت برده است، گفت: واحدهای شست‌وشوی غیر مجاز علاوه بر آنکه فرش‌ها را مطابق با استاندارد شست‌وشو نظافت نمی‌کنند در پاره‌ای موارد سوء استفاده کرده و سابقه سرقت نیز داشته‌اند و از سوی دیگر با نرخ شکنی انتقادات و شکایات از واحدهای مجاز را افزایش داده‌اند.

تلاش دولت برای تعدیل نرخ‌های مالیاتی

بهمن روستایی

خبرنگار

انواع مالیات

مالیات قسمتی از درآمدی است که برای پرداخت مخارج عمومی و اجرای اهداف و سیاست‌های مالی و در راستای حفظ منافع اقتصادی، اجتماعی و سیاسی کشور توسط دولت وصول می‌شود. به طور کلی مردم تا وقتی سر و کارشان به حساب و کتاب مالیاتی نیفتد، متوجه انواع و اقسام مالیات‌هایی که بر اساس قوانین باید بپردازند نمی‌شوند.

در این مرحله است که متوجه می‌شوند حقوق کارمندان، درآمد ماهانه، ملک‌داری، سهمیه ارث و در بسیاری دیگر از سرمایه‌ها و درآمدهای خود باید مالیات پرداخت کنند. در ایران نرخ مالیات در سال ۹۴ معادل ۹ درصد بود که در سال ۹۵ نیز این درصد بدون تغییر ماند. یکی از رویکردهایی که در اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم مورد توجه قرار گرفته است، ساده‌سازی نرخ‌ها و روش‌های پرداخت است؛ بنابراین تلاش شده است تا پیچیدگی‌های غیر ضروری در مراحل مختلف انجام امور در قانون کاهش یابد.

همچنین در این اصلاح منطقی‌سازی نرخ‌ها مدنظر قرار گرفته شده است. این تغییرات در بخش مالیات بر درآمد اشخاص حقیقی و حقوقی، مالیات بر ارث، مالیات تمبک، مالیات حقوق و مالیات اجاره املاک است.

با این همه این قبیل مالیات‌هایی را که به اصطلاح «مالیات‌های مستقیم» می‌گویند باید در کنار مالیات‌های دیگری قرار داد که به طور نامحسوس توسط دولت دریافت می‌شوند که به آن‌ها «مالیات‌های غیر مستقیم» می‌گویند. بنابراین مالیات‌ها به ۲ گروه مالیات‌های مستقیم و غیر مستقیم تقسیم می‌شوند که هر کدام نیز انواع مختلفی دارد.

مالیات‌های مستقیم به مالیات‌هایی گفته می‌شود که به صورت مستقیم از درآمد یا دارایی اشخاص حقیقی یا حقوقی دریافت می‌شود و مالیات‌های غیر مستقیم به مالیات‌هایی گفته می‌شود که پرداخت‌کننده آن مشخص نیست و دریافت مالیات بستگی به یک قسمت از فعالیت‌های اقتصادی و عملیات افراد دارد.

تأثیر تعدیل نرخ مالیاتی بر درآمد مشاغل

دولت با ۵۰ درصد «مالیات بر درآمد»، اشخاص حقیقی از جمله صاحبان مشاغل را در راستای اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم کاهش داد. به طوری که اشخاص حقیقی می‌توانند سالانه از یک معافیت پایه استفاده کنند که میزان آن برابر با معافیت حقوق است که هر سال در قانون

بودجه مشخص می‌شود و اگر درآمد اشخاص حقیقی بیش از این میزان باشد مالیات آن بر اساس نرخ ماده ۱۳۱ قانون محاسبه خواهد شد.

اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم که از سال ۱۳۹۵ اجرایی شد، به منظور رعایت حقوق مودیان و ایجاد فضای رقابتی، نرخ‌های مالیاتی اشخاص حقیقی (ماده ۱۳۱ قانون) کاهش یافت. نرخ‌ها در گذشته به پنج طبقه تقسیم می‌شد که پس از تعدیل نرخ‌ها این قانون به سه طبقه کاهش یافت.

بر اساس قانون جدید، کسانی که درآمدشان تا ۵۰ میلیون تومان باشد با نرخ مالیاتی ۱۵ درصد محاسبه می‌شود و در صورتی که فردی تا ۱۰۰ میلیون تومان درآمد داشته باشد با نرخ مالیاتی ۲۰ درصد و اگر بیش از ۱۰۰ میلیون درآمد داشته باشد با نرخ ۲۵ درصد محاسبه می‌شود.

البته یک تبصره به ماده ۱۳۱ به عنوان یکی از مشوق‌های اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم افزوده شده است که بر اساس این تبصره به ازای هر ۱۰ درصد افزایش درآمد ابرازی مشمول مالیات نسبت به سال گذشته، از یک واحد درصد حداکثر ۵ درصد از نرخ مالیات بر درآمد اشخاص حقیقی کسر خواهد شد.

مالیات ۱۰ درصدی سپرده‌های نزد مؤسسات غیرمجاز

یکی دیگر از تغییرات قانون مالیات بر ارث که در ساماندهی بازار پول تأثیر دارد بحث سپرده‌های متوفی نزد بانک‌ها و مؤسسات اعتباری مجاز برای وراثت طبقه اول به میزان ۳ درصد مشمول مالیات است. این امر برای سپرده‌های نزد مؤسسات غیرمجاز به نرخ ۱۰ درصد مشمول مالیات است. این در حالی است که در سال‌های گذشته این نرخ در حدود ۱۵ تا ۲۵ درصد بوده است و پس از تصویب مالیات‌های مستقیم به سه درصد (نرخ روز) کاهش یافته است.

مطابق اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم، ارائه اظهارنامه مالیاتی تا یک سال از تاریخ فوت متوفی فقط به منظور کسر دیون محقق متوفی، هزینه‌های کفن و دفن در حدود عرف و عادت و واجبات مالی و عبادی در حدود قواعد شرعی از ماترک است. در غیر این صورت (عدم ارائه اظهارنامه ظرف یک سال از تاریخ فوت) در زمان تحویل یا انتقال اموال و دارایی‌های متوفی به وراثت، مالیات متعلقه بدون کسر موارد مذکور مطالبه و وصول خواهد شد. در صورت ارائه اظهارنامه در موعد مقرر قانونی، مازاد اموال و دارایی‌ها نسبت به دیون محقق و هزینه‌های یاد شده در زمان تحویل یا انتقال مشمول مالیات است.

فرآیند نظام مالیاتی کشور در آغاز با اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم آغاز شد. این فرآیند با اجرای کامل طرح جامع مالیاتی به سرانجام می‌رسد. در اصلاح قانون مالیات‌ها توجه ویژه‌ای به تعدیل و منطقی‌سازی نرخ‌های مالیاتی در راستای تحقق عدالت مالیاتی شده است. یکی از رویکردهای مورد بازنگری قانون بوده و تغییرات مثبتی در قانون مالیات‌های مستقیم ایجاد شده است. از جمله این تغییرات می‌تواند به کاهش نرخ حق تمبک، منطقی‌سازی نرخ و طبقات مالیاتی در بخش اشخاص حقیقی و یکسان‌سازی مالیات حقوق اشاره کرد.

وزارت اقتصاد و دارایی در سی و هشتمین روز از اجرای برنامه ۱۰۰ روز اقدام خود که در آن به معرفی ۱۰۰ دستور و وزارت اقتصاد و دارایی در دولت یازدهم و وزارت علی طیب‌نیا می‌پردازد، با معرفی «تلاش دولت برای تعدیل نرخ‌های مالیاتی گامی در راستای افزایش رضایتمندی مردم»، به عنوان یکی از دستاوردهای مهم این وزارتخانه در گزارشی آورده است: نظام مالیاتی مبتنی بر اصل برابری، زمینه لازم برای توسعه فعالیت‌های اقتصادی و تأمین رفاه و عدالت اجتماعی را فراهم می‌کند، به همین دلیل است که توسعه نظام مالیاتی هر کشور به عنوان یکی از محورهای اساسی توسعه اقتصادی آن شناخته می‌شود. در همین راستا دولت با تدوین یک نظام مالیاتی مناسب می‌تواند بر چگونگی دستیابی به اهداف توسعه‌ای تأثیر بگذارد و بدون تردید مالیات و نظام مالیاتی دارای نقش موثری در روند توسعه است.

بر همین اساس با توجه به شرایط موجود، فرآیند نظام مالیاتی کشور در آغاز با اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم آغاز شد که این فرآیند با اجرای کامل طرح جامع مالیاتی به سرانجام می‌رسد. در اصلاح قانون مالیات‌ها توجه ویژه‌ای به تعدیل و منطقی‌سازی نرخ‌های مالیاتی در راستای تحقق عدالت مالیاتی شده که یکی از رویکردهای مورد نظر در بازنگری قانون بوده و تغییرات مثبتی در قانون مالیات‌های مستقیم ایجاد شده است.

از جمله این تغییرات که در بخش‌های مختلف می‌توان به کاهش نرخ حق تمبک، منطقی‌سازی نرخ و طبقات مالیاتی در بخش اشخاص حقیقی و یکسان‌سازی مالیات حقوق اشاره کرد.

به نرخ ۲۵ درصد محاسبه خواهد شد. یکی از عمده‌ترین تغییرات قانون مالیات‌ها در بخش مالیات بر ارث صورت گرفت که برای تکریم مودیان مالیاتی و سهولت فرآیند دریافت مالیات انجام شده است. سهم مالیات بر درآمد ارث در مجموع درآمدهای مالیاتی سازمان امور مالیاتی حدود نیم درصد است.

یکی از اهداف تعدیل نرخ‌ها این بود که مردم تحمل پرداخت چنین مالیاتی را داشته باشند و نسبت به پرداخت اقدام کنند. به عنوان نمونه فردی که در بازار مشغول به کار است عادت ندارد دهر سال مالیات پرداخت کند، بنابراین یکباره نمی‌شود از این فرد مالیات دریافت کرد. چرا که این فرد از لحاظ روحی و روانی آمادگی پرداخت مالیات ندارد. به همین دلیل نرخ را تعدیل کردیم تا مردم آمادگی پرداخت داشته باشند. بنابراین می‌توان گفت که از یک سو که تعدیل نرخ‌های مالیاتی صورت گرفته و از طرف دیگر حجم اطلاعات که به دست می‌آید افزایش یافته است که می‌تواند تأثیر کاهش درآمدهای مالیاتی ناشی از تعدیل نرخ را جبران کند. وی همچنین گفته است: حدود ۱۰ سال است که برای افزایش درآمد سازمان برنامه ریزی‌هایی انجام گرفته است. در سازمان برای افزایش درآمد هارچی به نام طرح جامع وجود دارد که این طرح با ۳۲ پروژه تعریف شده است.

این پروژه‌ها در بخش‌های زیر ساختی، نرم افزاری، تغییر قوانین، مقرراتی و اصلاح ساختار است. سازمان از سال ۸۴ تا کنون درگیر اجرایی کردن این پروژه‌هاست. با اجرای گام به گام این پروژه‌ها انتظار می‌رود که افزایش درآمدهای سازمان، بالا رفتن رضایتمندی مردم و کاهش هزینه‌های وصول مالیاتی را در پی داشته باشد.

مهمترین مساله در بخش افزایش درآمدهای مالیاتی، دسترسی به پایگاه‌های اطلاعاتی است که در کشور در زمینه اقتصادی، مالی و پولی اشخاص وجود دارد. بر این اساس برخی از مودیانی که مالیات پرداخت نکرده اند را شناسایی کنیم و از آنها مالیات بگیریم. بر اساس آمارها ۴۰ درصد اقتصاد ایران پنهان است. سازمان امور مالیاتی تلاش می‌کند که این میزان را کاهش دهد که در صورت شفاف‌سازی کل اقتصاد روابط بین فعالان اقتصادی شفاف خواهد شد. مدیر کل دفتر اطلاعات مالیاتی همچنین اظهار کرد: سازمان امور مالیاتی متولی تأمین درآمدهای مالیاتی دولت به عنوان یک درآمد پاک است. طبیعی است که هر قدر توان مالی دولت تقویت شود، هزینه‌کرد دولت نیز افزایش می‌یابد. به عنوان نمونه در کشورهای اسکاندیناوی به دلیل بالا بودن سطح درآمدهای مالیاتی، رفاه و آسایش مردم مطلوبتر است.

مانیز انتظار داریم هر قدر درآمدهای دولت افزایش یابد، در بخش مالیات منفی یعنی یارانه‌ها کمک بیشتری خواهد کرد و هم در بخش عمومی جامعه در پروژه‌های زیرساختی و عمرانی بیشتر هزینه کند. در صورتی که تمامی این موارد اجرا شود رفاه و مطلوبیت اقشار مختلف جامعه افزایش خواهد یافت.

های متوفی را به وراثت یا موصی‌له تسلیم کنند و یا به نام آنها ثبت و یا معاملاتی راجع به اموال و دارایی‌های مزبور انجام دهند:

بانک‌ها و سایر موسسات مالی و اعتباری، شرکت‌ها، موسسات، نهادهای عمومی غیر دولتی و سایر اشخاص حقوقی دولتی و غیر دولتی که وجوه نقد یا سفته یا جواهر و یا هر نوع مال دیگر از متوفی نزد خود دارند.

ادارات ثبت اسناد و املاک موقعی که مال غیر منقول را به اسم وراثت یا موصی‌له ثبت می‌کنند.

دفاتر اسناد رسمی موقعی که می‌خواهند تقسیم‌نامه یا هر نوع معامله وراثت راجع به اموال و دارایی‌های متوفی را ثبت کنند.

شرکت‌هایی که متوفی در آنها مالک یا سهام یا سهم الشرح است.

شرکت‌های کارگزاری، صندوق‌های سرمایه‌گذاری و سایر نهادهای مالی.

صندوق‌های دادگستری و صندوق‌های ادارات ثبت اسناد و املاک کشور.

در این زمینه، علی‌رستم پور، مدیر کل دفتر اطلاعات مالیاتی اظهار کرده است: در اصلاحیه قانون مالیات مستقیم، به منظور رعایت حقوق مودیان و ایجاد فضای رقابتی، نرخ‌های مالیاتی اشخاص حقیقی کاهش یافته است. پیش از این در این قانون نرخ‌ها در پنج طبقه از ۱۵ درصد تا ۳۵ درصد تقسیم‌بندی می‌شد که در قانون جدید به سه طبقه از ۱۵ درصد تا ۲۵ درصد کاهش یافته است.

طبقه اول درآمد سه میلیون تومان بود که تا پیش از این با نرخ ۱۵ درصد محاسبه می‌شد. با توجه به قانون فعلی، درآمد تا ۵ میلیون تومان با نرخ ۱۵ درصد محاسبه می‌شود. در طبقه دوم قانون فعلی درآمد از ۳ تا ۱۰ میلیون تومان با نرخ ۲۰ درصد محاسبه می‌شد که در قانون جدید تا صد میلیون تومان نسبت با مازاد ۵۰ میلیون تومان با نرخ ۲۰ درصد محاسبه می‌شود.

در طبقه سوم نیز نسبت به مازاد ۱۰۰ میلیون تومان درآمد

افزادی که مشمول ماده ۳۴ قانون مالیات‌ها می‌شوند، برای تحویل و انتقال اموال و دارایی‌های متوفی به نام وراثت یا دیگر اشخاص باید گواهی پرداخت یا مشمول نبودن مالیات بر ارث را از اداره امور مالیاتی دریافت کنند.

تغییرات صورت گرفته در قانون مالیات بر ارث از ابتدای امسال اجرایی است و برای متوفیان قبل از سال ۹۵، مقررات قبل از اصلاحیه جاری است و وراثت متوفی تا پایان سال ۱۳۹۴ مانند گذشته مکلف هستند اظهارنامه مالیاتی را تا ۶ ماه از تاریخ فوت متوفی به اداره امور مالیاتی تسلیم و حداکثر در مدت ۳ ماه پس از انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه، مالیات متعلق را پرداخت کنند. همچنین محاسبه مالیات مربوط نیز مطابق مقررات قبل از اصلاحیه قانون صورت می‌گیرد.

رضایتمندی و ارتقای کیفیت خدمات رسانی

با این همه که برخورداری از تمام این معافیت‌ها منوط به ارائه اظهارنامه مالیاتی و پرداخت به موقع مالیات است و اگر فردی در موعد مقرر اظهارنامه مالیاتی خود را ارائه نکند، ضمن اینکه نمی‌تواند از معافیت‌ها و تسهیلاتی که در قانون پیش‌بینی شده استفاده کند، به هر میزان کل درآمدی که کسب می‌کند مالیات تعلق می‌گیرد، مشموله جریمه می‌شود.

یکی از تغییراتی که در قانون مالیات‌های مستقیم صورت گرفته است، مهلت ارائه اظهارنامه‌های مالیاتی مودیان اشخاص حقیقی است. این تغییر به منظور ارتقای کیفیت خدمت‌رسانی به مودیان مالیاتی صورت گرفت. تا قبل از تصویب این قانون تمامی مودیان مالیاتی شامل اشخاص حقیقی، مالکان واحدهای اجاری و بیشتر اشخاص حقوقی تا پایان تیرماه فرصت داشتند، اظهارنامه مربوط به درآمدهای عملکرد سال قبل خود را به ادارات امور مالیاتی ارائه کنند و متأسفانه بیشتر مودیان، این کار را به روزهای آخر ماه موقوف می‌کردند.

ماده ۳۴: اشخاص زیر مجاز نیستند قبل از اخذ گواهی پرداخت مالیات مربوط موضوع این قانون، اموال و دارایی

جزئیات قرارداد ۷ هزار میلیاردی وزارت نفت

سارا تهرانی

خبرنگار

«در توافقنامه‌ها و قراردادهای پژوهشی با دانشگاه‌ها در ۲ حوزه بالادست و پایین دست، دانشگاه‌های ما به سمت ساختار سازی جدید برای تولید فناوری جدی حرکت می‌کنند.»

بیژن زنگنه وزیر نفت، در آیین امضای قراردادهای پژوهشی شرکت‌های اصلی وزارت نفت با دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی با حضور وزیر علوم، تحقیقات و فناوری، معاونان وزیر نفت، معاونان وزیر علوم، رؤسای دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی و معاونان پژوهشی آنها، گفت: وزارت نفت چند سال پیش برای مطالعه میدان‌های نفتی با هدف افزایش ضریب بازیافت نفت در بخش بالادستی با دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی توافقنامه‌هایی امضا کرد که هم اکنون با حوصله، تلاش و زحمت زیاد روند اجرایی آنها آغاز شده و در حال پیشرفت است گرچه روند پیشرفت آن کندتر از سطح انتظار ماست، اما با گرفتن این پیوند به صبر و مراقبت نیاز دارد.

وی با ذکر مثالی از روند پیوند قلب، گفت: زمانی که قلب را به بدن انسان پیوند می‌زنند با این که انسان بدون قلب چند دقیقه بیشتر نمی‌تواند زنده بماند، اما همه اجزای بدن برای دفع این پیوند مخالفت می‌کنند، همه هنر و دانش بشر این بوده است که این مقاومت به گونه‌ای باشد که بشر با گذشت زمان قلب پیوندی را به عنوان جزئی از وجود خود بپذیرد.

وزیر نفت تصریح کرد: پیوند میان صنعت و دانشگاه هم در ابتدا با چالش‌هایی روبه‌رو خواهد بود اما باید صبر و حوصله به خرج داد و مراقبت کرد تا یکپارچگی و سازگاری میان دو طرف به وجود آید، زیرا تجربه نشان داده است که برای انجام کارهای جدید همه مقاومت می‌کنند، فقط پول مانع پیشرفت چنین فعالیت‌هایی نیست بلکه فکر و فرهنگ نیز در آن دخیل هستند.

زنگنه ادامه داد: به دنبال توافقنامه‌ها در بخش‌های بالادستی، به فکر چگونگی ایجاد این پیوند در بخش پایین دستی افتادیم، با تلاش و همکاری شرکت ملی گاز ایران، شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران، شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران، دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی ۱۲ پروژه پایه‌ای تعریف شد که این پروژه‌ها جزو مهمترین طرح‌های تکنولوژیک به شمار می‌آیند.

وی افزود: قدرت فنی و سابقه ما در بخش پایین دستی بسیار بالاتر از صنایع بالادستی است، رشته مهندسی شیمی و دانشکده شیمی دانشگاه تهران قدمتی حدود ۷۰ سال دارد، در حالی که ما در بخش بالادستی هنوز یک استاد تمام نداریم و تا جایی که من اطلاع دارم به تازگی در این حوزه دانشیار پیدا کردیم زیرا سابقه ما در این بخش بیشتر از ۱۵ سال نیست.

وزیر نفت گفت: مجموع ارزش ۱۲ قرارداد پژوهشی میان شرکت‌های پایین دست صنعت نفت با ۹ دانشگاه و مرکز تحقیقاتی معتبر کشور در فاز نخست و دوم ۷۲۰ میلیارد تومان است.

زنگنه عنوان کرد: همه این ۱۲ پروژه همسوی با اهداف اقتصاد مقاومتی است زیرا یکی از ارکان اقتصاد مقاومتی ساختن اقتصاد دانش بنیان و مبتنی بر فناوری پیشرفته است.

وی افزود: ما در گفت‌وگوها با مسئولان دانشگاه‌ها گفته‌ایم که به دنبال اختراع دوباره نیستیم، زیرا فناوری‌های عموم این پروژه‌ها در دنیا وجود دارد و ما در حال خرید دانش فنی و ثبت اختراعات هستیم، اما ما می

خواهیم این خریدها تکرار نشود یا حداقل در زمان خرید دانشگاه‌ها در کنار ما حضور داشته باشند تا این دانش فنی در دانشگاه‌ها بماند و استفاده شود.

وزیر نفت تاکید کرد: اگر دانشگاه‌ها بتوانند با شرکای خارجی همکاری کنند و در کنار آن‌ها شرکت‌های ایرانی عملیاتی موجود در حوزه کسب و کار هم حضور داشته باشند، ما می‌توانیم پس از چند سال در یکی از این حوزه‌ها صاحب فناوری شویم.

زنگنه گفت: موضوع مهمی که در توافقنامه‌ها و قراردادهای پژوهشی با دانشگاه‌ها در ۲ حوزه بالادست و پایین دست وجود دارد این است که دانشگاه‌های ما به سمت ساختار سازی جدید برای تولید فناوری جدی حرکت می‌کنند.

وی افزود: در این پروژه‌ها دیگر معنایش این نیست که استاد و دانشجو تولیدی داشته باشند که در صنعت قابل استفاده نباشد زیرا به طور معمول پیچیدگی و انطباق‌های صنعت به گونه‌ای است که با تحقیق‌های کوچک ما نمی‌توانیم صاحب فناوری شویم.

وزیر نفت عنوان کرد: در این قراردادها به طور نمونه برای متانول یک انستیتو ایجاد می‌شود و تقسیم بندی صورت نگرفته است، بلکه هر پروژه برای مثال متانول، ال‌ان‌جی، الفین‌ها، پروپیلن، هیدروکربن‌ها، ایزومرهای اسپیون و شیرین سازی گاز و... به یکی از دانشگاه‌ها واگذار شده است.

زنگنه ادامه داد: ما پس از چند سال قطب‌های فناوری در این حوزه‌ها پیدایم کتیم به طوری که دانشگاهی که روی متانول فعالیت می‌کند به یک قطب علمی و مرجعی در این حوزه تبدیل خواهد شد و دانشجویان این دانشگاه در این زمینه فارغ التحصیل می‌شوند و به نوعی یک تغییر ساختار هم رخ می‌دهد. وی افزود: دانشگاه‌های ما وارد کسب و کار و اثر گذاری در کسب و کار می‌شوند و این موضوع برای آینده اقتصاد کشور اهمیت فراوانی دارد.

چهار قرارداد میان شرکت ملی صنایع پتروشیمی ایران با دانشگاه‌های شیراز، صنعتی امیرکبیر، تربیت مدرس و پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران امضا شد و پنج قرارداد نیز بین شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران با دانشگاه‌های تهران، شیراز، صنعتی امیرکبیر، صنعتی شریف و صنعتی اصفهان به امضا رسید. همچنین سه قرارداد بین شرکت ملی گاز ایران با دانشگاه‌های تهران و علم و صنعت ایران (شرکت OTC به عنوان همکاری دانشگاه علم و صنعت) و پژوهشگاه صنعت نفت امضا شد.

بر اساس این گزارش، های همکاری سه شرکت اصلی وزارت نفت با دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی یاد شده که دی ماه پار سال امضا شده بود، امروز به قرارداد رسید و به این ترتیب، وزارت نفت پس از امضای قراردادهای توسعه فناوریانه مخازن نفتی با دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی در سال ۹۳، امروز دومین گام جدی را در مسیر برقراری پیوند میان صنعت و دانشگاه برداشت.

در مجمع بانک مرکزی چه گذشت؟

پنجاه و ششمین مجمع عمومی سالانه بانک مرکزی در روزهای پایانی سال برگزار شد و در آن رئیس جمهوری مباحثی را درباره شبکه بانکی مطرح و بر آن تاکید داشت. در عین حال که رئیس کل بانک مرکزی نیز از عملکرد این بانک طی سال گذشته گزارشی ارائه کرد.

ولی اله سیف و مجموعه هیات عامل بانک مرکزی امروز - دوشنبه - میزبان رئیس جمهوری و سایر اعضای مجمع عمومی این بانک بودند. گرچه مجمع عمومی بانک مرکزی باید در تیر ماه و در این زمان بندی برگزار می شد، اما با تاخیر حدود هشت ماهه برپا شد.

این مجمع بدون حضور عمومی خبرنگاران برگزار شد، اما بر اساس آنچه بانک مرکزی در رابطه با آن منتشر کرده در کنار برگزاری این مجمع مراسم رونمایی از اسکناس ۱۰۰۰ تومانی نیز با حضور رئیس جمهوری انجام شده است. در عین حال که رئیس کل بانک مرکزی گزارشی از وضعیت پولی و بانکی در سال گذشته داشته و رئیس جمهور نیز مسائلی را مطرح کرده است.

روحانی: شجاعانه بر بانکها نظارت کنید

رئیس جمهوری در مجمع پنجاه و ششم مواردی را به بانک مرکزی تذکر داده و در عین حال از ایجاد انضباط مالی و رعایت آن از سوی این بانک حمایت کرد. روحانی عنوان کرده که دولت تلاش کرد تا حد ممکن از مداخله در فعالیت های اقتصادی بکاهد و بانک مرکزی را برای ایجاد انضباط مالی تا حد ممکن مورد حمایت قرار دهد. رئیس جمهوری نظارت بر بانکها را مورد تاکید قرار داده و خطاب به مدیران ارشد بانک مرکزی گفته است باید با قدرت، شجاعانه و بدون ملاحظه بر بانکها نظارت کنند. در عین حال که باید بانک مرکزی در رابطه با موسسات بانکی به طور کامل شفاف به مردم اطلاع رسانی کرده و در نظام بانکی عدم شفافیتی وجود نداشته باشد. در مجموع رئیس جمهوری خواسته تا همه به بانکها کمک کنند تا بانکها نیز بتوانند یاری گر اقتصاد باشند. روحانی البته از افزایش تأمین سرمایه در گردش بنگاه های اقتصادی نیز ابراز خوشحالی کرده و در عین حال از کاهش بدهی دولت به بانک مرکزی و بانکها سخن گفته است. این در حالی است که در مجمع سالانه دو سال قبل بانک مرکزی، سیف از رئیس جمهوری خواسته بود در رابطه با کاهش بدهی دولت به بانک مرکزی و مجموعه شبکه بانکی اقداماتی انجام شود که سرانجام بعد از دو سال اخیر اقرار بر تسویه بدهی دولت به بانکهای بدهکار به بانک مرکزی از طریق استفاده از منابع ناشی از اختلاف در آمارزی شد.

سیاست اعتباری موجب افزایش نقدینگی شد

رئیس کل بانک مرکزی گذری بر روند کاهشی تورم و رسیدن آن به آستانه تک رقمی شدن در پایان سال گذشته داشته و در این باره توضیح داده که همزمان با کاهش نرخ تورم، سود بانکی نیز همراه سپرده های قانونی کاهش پیدا کرده است. با این حال سیف عنوان کرده که به دلیل تنگنای اعتباری که به بانکها حاکم است قدرت کاهش بیش از اندازه سود بانکها متناسب با تورم وجود نداشته و هنوز این دو نرخ با یکدیگر متناسب نشده اند، با وجود این، کاهش نرخ سود بین بانکی و اقداماتی که در این رابطه در سال گذشته انجام شد و نرخ از حدود ۲۹ به ۱۸ درصد در پایان سال کاهش یافت، از مواردی بوده که رئیس کل بانک مرکزی در حضور رئیس جمهوری بر آن تاکید کرده است. در سیاست های پولی که رئیس کل بانک مرکزی در گزارش خود به آن اشاره داشته تغییرات نقدینگی مورد توجه قرار گرفت، به طوری که سیف، از رشد ۳۰ درصدی حجم نقدینگی در پایان سال ۱۳۹۴ نسبت به پایان سال ۱۳۹۳ سخن گفته اما بر این موضوع تاکید کرده است که این رشد در نتیجه اعمال سیاست های انبساطی پولی و اعتباری در سال گذشته اتفاق افتاده است. سیاست های اعتباری بانک مرکزی هم دیگر محور اظهارات رئیس کل بانک مرکزی بود

به طوری که عنوان کرده و در نتیجه اقداماتی که انجام شده سهم سرمایه در گردش در اعتبارات اعطایی بانکها در طول یک سال به بیش از ۶۳ درصد افزایش یافته که خود نشانه اهمیت به تولید و رونق آن است. در کنار این موضوع پرداخت بیش از ۱۵ هزار میلیارد تومان برای احیای بنگاه های کوچک و متوسط نیز مورد اشاره بود. حوزه نظارتی بانک مرکزی دیگر موضوع مورد گزارش سیف در حضور رئیس جمهوری بود به طوری که ساماندهی موسسات غیر مجاز مورد تاکید قرار گرفت و اقدامات حوزه نظارت در این باره تشریح شد. آن طور که رئیس کل بانک مرکزی توضیح داده در این راستا چهار اقدام اساسی انجام شده است: شناسایی نهادهای پولی غیر مجاز، تعیین وضعیت نهادهای متقاضی مجوز، جلوگیری از فعالیت نهادهای غیر مجاز و همچنین انحلال و پیگیری حقوق و کیفری نهادهای غیر مجاز. اما دستاوردهای بانک مرکزی در حوزه فناوری های نوین نیز مورد توجه بوده و سیف گفته که با توجه به ظرفیت داخلی فناوری نوین و بومی سازی در نظام بانکی اقداماتی انجام شده است، به طوری که سامانه ساتنا و همچنین آریا - پایا توسط متخصصان داخلی بومی سازی شده است. از سویی دیگر راه اندازی کامل چکاوک و سامانه زیر ساخت مرکز کنترل و نظارت اعتباری (مکنا) و بانکداری متمرکز (نسیم) راه اندازی شد.

پیشی گرفتن دستمزد بر تورم طی سه سال اخیر

علی ربیعی وزیر کار از پیشی گرفتن دستمزد بر تورم در سه سال اخیر خبر داد و گفت: با وجود این نتوانستیم قدرت خرید را افزایش بدهیم به نحوی که با مقایسه دستمزد بازنشستگان کشوری از سال ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲ با ۶۷ درصد کاهش قدرت خرید مواجهیم.

نشست تخصصی «برجام، اقتصاد مقاومتی، سرمایه‌گذاری و اشتغال و کار آفرینی» در راستای برگزاری کنفرانس ملی اقتصاد مقاومتی و برجام با حضور وزیر کار، تعاون و رفاه اجتماعی، برخی سیاستگذاران، مدیران و فعالان اقتصادی دولتی و خصوصی، در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برگزار شد. علی ربیعی در این نشست سال ۱۳۹۵ را سال شکوفایی دولت و سال آینده را سال جهش دولت نامید.

وی افزود: زمانی می‌توانستیم با ۳۰۰ هزار شغل بر بیکاری غلبه کنیم، ولی امروز با بیکاری تلنبار شده از سال‌های قبل روبه‌رو هستیم و جمعیت جدیدی که در دوره کنونی وارد بازار کار می‌شوند نوع نگاهشان به شغل با گذشته متفاوت است و منزلت بیشتری در کسب شغل می‌خواهند.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی ادامه داد: فروشندگی نوعی شغل است و باید به سمت رسمی شدن آن برویم ولی نگاه فروشندگان این نیست و وقتی احساس شغل می‌کند که پستی‌سازمانی را اشغال کرده و پشت‌میز نشسته باشد.

ربیعی تأکید کرد: در وزارت کار درصددیم با شناسایی رشته شغل‌های استانی و اتصال آن با زنجیره‌های کسب و کار فارغ‌التحصیلان و جویندگان کار را ساماندهی و جذب بازار کار کنیم.

وی از پیشی گرفتن دستمزد بر تورم در سه سال اخیر خبر داد و گفت: با این وجود نتوانستیم قدرت خرید را افزایش بدهیم به نحوی که با مقایسه دستمزد بازنشستگان کشوری از سال ۱۳۸۶ تا ۱۳۹۲ با ۶۷ درصد کاهش قدرت خرید مواجه هستیم.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی ابراز امیدواری کرد: با کنترل تورم و پوشش دادن مزد در جامعه بازنشستگی قدرت خرید به نقطه مطلوبی برسد هر چند تا تحقق آن راه دشواری در پیش است.

ربیعی اضافه کرد: امسال تلاش کردیم حق مسکن کارگران را دو برابر کنیم اما بعضی گروه‌های خبری از آن

با افزایش ۱۰۰ درصدی یاد کردند و برخی دیگر گفتند تنها ۲۰ هزار تومان اضافه شد در حالی که با وجود اندک بودن رقم روند خوبی به شمار می‌رود.

وی در ادامه با بیان این که ۹۰ درصد منابع مالی کشور توسط یک دهک مصرف می‌شود، اظهار کرد: این یک دهک به تنهایی هر نوع کالایی را به هر میزان که بخواهند استفاده می‌کنند ولی ما باید قدرت خرید دهک‌های پایین‌تر را ارتقاء بدهیم.

به اعتقاد وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، ثروت‌های قله‌ای نابر ابری‌ها در جامعه را افزایش می‌دهد.

ربیعی از شمارکت ۸۰ درصدی زنان در ایجاد شغل‌های جدید خبر داد و گفت: بیشتر شغل‌هایی که ایجاد شده در صنایع کوچک و متوسط و کارگاه‌های

کمتراز ۵۰ نفر بوده است و امیدواریم با اجرای اقتصاد مقاومتی به شرایط بهتری در اقتصاد دست یابیم.

وی در بخش دیگری از سخنان خود تورم را موجب مستهلک شدن سرمایه‌گذاری‌ها در میان مدت دانست و گفت: تورم، رشد ایجاد شده را هم پایین می‌کشد و اگر به این سمت حرکت می‌کردیم شرایط ناگواری اتفاق می‌افتاد.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی ادامه داد: بیشترین رکود و کسری رشد را از سال ۱۳۸۷ شاهد بودیم که بیشترین افت میزان اشتغال را به دنبال داشت و سه سال بعد آثار خود را در اقتصاد و جامعه نشان داد.

ربیعی دلیل ملموس نبودن اشتغال ایجاد شده در دولت یازدهم را آثار به جا مانده از سال‌های رکود شدید اقتصادی و کسری رشد دانست و گفت: در راستای تحرک بازار کار و ایجاد اشتغال سه سیاست تثبیت مشاغل موجود، اشتغال فراگیر فقر زد، حمایت از تولید و برنامه‌های جانبی را پیش‌بینی کردیم و امیدواریم با اجرای آنها اهداف توسعه اشتغال را محقق کنیم.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با اشاره به اثرات برجام در اقتصاد ایران گفت: از سال ۱۳۹۳ به بعد با کاری که در برجام صورت گرفت مسیر رشد اقتصادی در پیش گرفته شد، در حالی که از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۱ اگر با همان شیبهی که رشد منفی را تجربه کرده بودیم، حرکت می‌کردیم با کسری شدیدی مواجه می‌شدیم.

وی اظهار کرد: امروز بیش از هر زمان دیگری نیازمند تسریع حرکت‌ها و به کارگیری عقلانیت هستیم و دیگر فرصت خطا و اشتباه کردن را نداریم. قیمت تصمیمات غلط به اندازه‌ای نیست که آن تصمیم غلط تأثیر می‌گذارد و می‌تواند سال‌های سال اثرگذاری خود را نشان بدهد.

ربیعی در عین حال مباحثی همچون توزیع عادلانه درآمدها، کاهش فقر و نابرابری‌ها و گسترش مشارکت مردم را از وجوه و مصادیق بارز اقتصاد مقاومتی دانست و گفت: طرح اشتغال فراگیر فقر زد در وزارت کار با نگاه اقتصاد مقاومتی پیوند عمیقی دارد و در همین راستا طراحی شده است.

در این نشست تخصصی دستاوردها و فرصت‌های پیش رو در این حوزه بررسی و نتایج آن در کنفرانس ملی «برجام و اقتصاد ملی» ارائه شد.

نگاهی به فرصت سرمایه‌گذاری ۲۳ تریلیون دلاری در دنیا

عبدالصمد محمودی

خبرنگار

برای حرکت کشورها به سوی توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در جهان «پساتوافق پاریس» دانست. همچنین سرمایه‌گذاری در حوزه بهره‌وری انرژی نیز از جمله فرصت‌های در حال رشد برای بیش از ۱۱۰ عضو توافق پاریس است. یکی از مثال‌های عمده برای سرمایه‌گذاری در حوزه افزایش بهره‌وری انرژی مربوط به سرمایه‌گذاری IFC در چین است. این برنامه به وسیله تسهیلات جهانی محیط زیست در سال ۲۰۰۶ از طریق دو بانک چینی با هزینه ای بالغ بر ۱۱ میلیارد یوان (۲ میلیارد دلار) برای توسعه فقیرترین مناطق مورد حمایت قرار گرفت. پیش‌بینی می‌شود این سرمایه‌گذاری‌ها به کاهش بیش از ۲۲ میلیون تن انتشار گازهای گلخانه‌ای کمک می‌کند. با در نظر گرفتن میزان شهرنشینی بیشتر برای کشوری مانند چین، تخمین زده می‌شود این کشور حدود ۲,۱ تریلیون دلار در بخش ساخت‌وساز سبز تا سال ۲۰۲۰ سرمایه‌گذاری کند. بررسی‌ها نشان می‌دهد بسیاری از این سرمایه‌گذاری در سایر کشورها نیز امکان‌پذیر باشد. به سخن دیگر، چشم‌انداز برای سرمایه‌گذاری جهت حل مساله تغییر اقلیم توسط بخش خصوصی بسیار خوشبینانه است. اما هنوز باز کردن قفل این پتانسیل بالقوه نیازمند خلق بازارهای جدید و کنش پایدار توسط دولت‌هاست، بلکه این گونه سیاست‌ها و خط‌مشی‌های موجود دوباره به مسیر اصلی برگردند. به‌طور کلی می‌توان سه اقدام کلیدی را برای کشورهای که می‌خواهند سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در حوزه تغییر اقلیم را جذب کنند، پیشنهاد کرد:

ابتدا اینکه؛ سعی می‌شود اهداف آب و هوایی را به سیاست‌ها و بودجه‌های حمایتی در استراتژی‌های توسعه بلندمدت تبدیل کرد. به این معنا که بایستی سعی کرد تعهدات داده شده در زمینه مسائل آب و هوایی را در درون استراتژی‌های توسعه ملی گنجانده و سیاست‌های سازگار و متناسب با آن مانند مالیات بر کربن را در این اسناد بالادستی قرار داد. در واقع، دولت‌ها بایستی ملاحظات اقلیمی را در بخش سیاست‌های کلیدی مانند انرژی و کشاورزی، از طریق برداشتن تولید بی کیفیت، یارانه مصرف و بستن مالیات بر روی صنایع پر مصرف و... بگنجانند.

همچنین کشورها می‌توانند از مکانیزم‌های حمایتی خلاق مانند برگزاری مناقصه‌های معکوس و تقویت اقدامات رقابتی برای کمک به سیاست‌های آب و هوایی کمک کنند. IFC و بانک جهانی نیز به عنوان یک مجموعه برای کمک آماده هستند. به عنوان مثال، بانک جهانی

توافقنامه تاریخی «پاریس» در مورد تغییرات اقلیم مانند دوزش باد به بادیان‌های یک کشتی باعث تقویت سرمایه‌گذاری در انرژی‌های پاک شده است. سال ۲۰۱۵، رکورد دیگری برای سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر رقم خورد. میزان سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر در این زمینه به ۳۵۰ میلیارد دلار رسید؛ یعنی ۲ برابر سرمایه‌گذاری در تولید برق ناشی از سوخت‌های فسیلی.

حال سوال این است که امیدوارانه‌ترین سرمایه‌گذاری‌ها کجا هستند؟ و چه باید کرد که دولت‌ها مجبور به باز کردن قفل سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در این زمینه شوند؟ برای پاسخ به این سوالات، موسسات مالی بین‌المللی (IFC) - به عنوان یکی از اعضای بانک جهانی و بزرگ‌ترین موسسه توسعه جهانی که بر روی بخش خصوصی در کشورهای در حال توسعه تمرکز کرده است - تعهدات اقلیمی کشورهای در حال ظهور را که انتظار می‌رود عمده‌ترین سرمایه‌گذاری برای حل بحران تغییر اقلیم در این کشورها انجام شود، مورد تحلیل قرار داده است. بر اساس این تحلیل، چنانچه این کشورها در توسعه سهم تولید انرژی‌های بادی و خورشیدی خوب عمل کنند و با تعداد ساختمان‌های سبز را گسترش گسترش دهند و یا سیستم حمل‌ونقل را به سوی سیستمی پاک هدایت کنند، نیازمند حداقل ۲۳ تریلیون دلار سرمایه‌گذاری از امروز تا سال ۲۰۳۰ میلادی هستند. اجازه دهید تا به دو بخشی که بیشترین بار مسوولیت کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای بر عهده آنهاست، نگاهی بیفکنیم.

این روزها بازار سرمایه‌گذاری برای توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر به شدت گرم است. بر اساس بررسی‌های انجام شده حدود ۱۳۸ کشور عضو توافقنامه پاریس، توسعه این انرژی‌ها را جزو اولویت تعهدات برنامه اجرایی خود قرار داده‌اند. فرصت‌های مناسب برای سرمایه‌گذاری در این حوزه‌ها در کشورهایی مانند پاناما به طرز قابل توجهی افزایش یافته است. در حال حاضر IFC در حال تامین مالی احداث یک مزرعه بادی ۲۱۵ مگاواتی در پاناما است. این پروژه، بزرگ‌ترین پروژه انرژی‌های تجدیدپذیر در آمریکای مرکزی است. در واقع پروژه «پنونوم» پاناما را می‌توان به عنوان الگویی

می‌تواند از طریق استخراج یک «الگو» برای برگزاری یک مناقصه رقابتی به توسعه این انرژی‌ها در دنیا کمک کند. تدوین چنین الگویی باعث می‌شود سرمایه‌گذاران بخش خصوصی بتوانند با اطمینان خاطر بیشتری در بازارهای جدید حتی فراتر از کشورهای خود، حضور یابند. دوم اینکه؛ داشتن صرف سیاست‌های سبز نمی‌تواند به تنهایی برای باز کردن قفل سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در این زمینه کافی باشد. کشورها نیازمند تقویت رقابت و تبلیغ سرمایه‌گذاری و البته تسهیل جریان سرمایه هستند. قوانین مالیاتی موثر و چابک، قوانین قدرتمند در زمینه حقوق مالکیت، وجود چارچوب مشخص و تعریف شده برای همکاری بخش خصوصی و عمومی و البته سیاست سرمایه‌گذاری فعال می‌تواند باعث اطمینان بیشتر سرمایه‌گذار بخش خصوصی برای فعالیت در این زمینه‌ها باشد.

سوم اینکه؛ استفاده از فاینانس عمومی محدود می‌تواند یک راه معطف برای توسعه این سیاست‌ها باشد. برخی اوقات - به ویژه جاهایی که بازار پایه یا راه‌حل‌های تجاری وجود ندارد - پکیج‌های کوچک IFC، که در قالب بودجه‌های حمایتی به وسیله شرکای IFC و از طریق منابع آن‌ها یا بسیج منابع مالی بخش خصوصی تامین می‌شود، قادر است زمینه گسترش این پروژه‌ها و یا حتی ایجاد یک اثر نمایشی در این زمینه را فراهم کند. عمده این پروژه‌ها در نوع خود جزو اولین‌ها هستند. در واقع، IFC سعی دارد تا از اصولی استفاده کند که باعث ایجاد نظم، هدفمندی و ایجاد یک چشم‌انداز استراتژیک برای ترکیب منابع مالی - از جمله منابع حمایتی حداقلی و یا منابع محدود به زمان - می‌شود. بسیاری از این سرمایه‌گذاری‌ها می‌تواند در خلق بازارهایی که موافق سرمایه‌گذاری دوستانه با آب و هوا هستند، نیز موثر باشند. وقتی که بازار شکل گرفته باشد اصطلاحاً استقرار یافته باشد، ترکیب کردن ضرورتی ندارد.

جعفر سفیدیان مدیر کل برنامه ریزی و بودجه شرکت ساخت:

کاهش ۱۰۰۰ میلیاردی پرداخت بودجه نقدی

مدیر کل برنامه ریزی و بودجه شرکت ساخت با بیان اینکه پرداخت بودجه نقدی سال جاری نسبت به سال گذشته نزدیک به ۱۰۰۰ میلیارد تومان کاهش پیدا کرده است، گفت: بخش عمده‌ای از بدهی به پیمانکاران از طریق اسناد خزانه پرداخت شده و در حال حاضر ۲۶۰۰ میلیارد تومان از بدهی‌ها باقی مانده است.

از عمرانی ترین معاونت های وزارت راه و شهرسازی؛ شرکت ساخت و توسعه زیربنای حمل و نقل است که در حال حاضر به طور همزمان ۱۱۲ پروژه ریلی، راهی، آزادراهی و... در دست اجرا دارد. پروژه آزادراه تهران-شمال،

آزادراه اصفهان- شیراز، آزادراه منجیل- رودبار، آزادراه حرم تا حرم، آزادراه کنار گذر جنوبی تهران، راه آهن همدان، پروژه راه آهن چابهار، راه آهن قزوین- رشت، ساخت و تکمیل کریدور شماره ۱۰، ساخت راه آهن غرب کشور تنها بخشی از پروژه های شرکت ساخت است که برخی از این پروژه ها به پیشرفت فیزیکی قابل توجه و به مراحل نهایی برای بهره برداری رسیده است.

حال اینکه مهم ترین مانع پیش روی اجرای این پروژه ها، موضوع تامین مالی است که با توجه به شرایط اقتصادی دولت ناشی از کاهش درآمدهای نفتی، مشکلاتی در این زمینه به وجود آمده است. «جعفر سفیدیان» مدیر کل برنامه ریزی و بودجه شرکت ساخت و توسعه زیربنای حمل و نقل در گفت و گوی تفصیلی با خبرنگار ایلنا در

این باره می گوید: در سال گذشته حدود ۱۳۰۰ میلیارد تومان تخصیص نقدی داشتیم اما در سال جاری تاکنون میزان تخصیص نقدی در حدود ۳۷۳ میلیارد تومان بوده است.

به گفته وی، از ابتدای سال ۱۳۹۵ تاکنون معادل ۳۷۳ میلیارد تومان تخصیص نقدی برای تملک اراضی واقع در مسیر اجرای طرح های عمرانی و حدود ۲۳۴۱ میلیارد تومان اسناد خزانه اسلامی برای پرداخت مطالبات پیمانکاران ابلاغ شده است. از سوی دیگر ۲۴۶۷ میلیارد تومان اوراق مشارکت به منظور اجرای طرح های انتفاعی ابلاغ شده که در مجموع ارقام ابلاغی معادل ۵۱۸۶

میلیارد تومان است. البته خوشبختانه بودجه سال آینده شرکت ساخت با هدف تقویت بخش ریلی چیزی حدود ۱۰۰۰ میلیارد تومان افزایش می یابد.

یکی دیگر از مشکلات این بخش انباشت بدهی ها به پیمانکاران از سال های گذشته است که برای پرداخت این رقم بدهی ها نیاز به اسناد خزانه اسلامی است که طبق گفته سفیدیان از همین طریق بخش عمده ای از این بدهی ها پرداخت شده است.

مدیر کل برنامه ریزی و بودجه شرکت ساخت در این گفت و گو به جزئیات پروژه های عمرانی در دست ساخت این شرکت پرداخته و همچنین درباره میزان تخصیص بودجه نقدی، انتشار اسناد خزانه اسلامی و اوراق مشارکت و همچنین درباره اولویت بندی پیمانکاران برای پرداخت بدهی هایشان توضیح داده است.

چقدر از این رقم به پرداخت بدهی پیمانکاران اختصاص می یابد؟

در ابتدای سال با تخصیص منابع از سوی سازمان برنامه و بودجه، بخش عمده ای از بدهی شرکت ساخت به پیمانکاران پرداخت شد. در حال حاضر میزان بدهی شرکت به پیمانکاران در حدود ۲۶۰۰ میلیارد تومان است، هرچند این رقم در حال نوسان است، چرا که متناسب با ارائه صورت وضعیت توسط پیمانکاران، پرداخت به آنها صورت می گیرد.

میزان رشد اعتبارات پیش بینی شده در لایحه بودجه سال ۱۳۹۶ برای اجرای طرح های عمرانی شرکت ساخت چقدر است؟

در لایحه بودجه سال ۱۳۹۶ به رغم کاهش اعتبارات طرح های جاده ای، بخش احداث طرح های ریلی رشد قابل قبولی داشت. در سال ۱۳۹۵ اعتبار مصوب شرکت در بخش طرح های عمرانی معادل ۳۲۳۵ میلیارد تومان بود که برای سال آینده رشدی در حدود ۱۰۰۰ میلیارد تومان داشته و معادل ۴۲۷۰ میلیارد تومان در لایحه لحاظ شده است که این مقدار رشد

مطالبات پیمانکاران ابلاغ شده است. از سوی دیگر ۲۴۶۷ میلیارد تومان اوراق مشارکت به منظور اجرای طرح های انتفاعی ابلاغ شده که در مجموع ارقام ابلاغی معادل ۵۱۸۶ میلیارد تومان است. همچنین از محل بند (ز) تبصره (۵) قانون بودجه سال جاری هم معادل ۴۱ میلیارد تومان اسناد خزانه اسلامی ابلاغ شده که خوشبختانه تمام این رقم محقق شده است.

این ارقام نسبت به سال گذشته چه تغییری داشته اند؟ آیا روند تحقق بودجه صعودی بوده است؟

در سال گذشته از مجموع ۶۵۲۳ میلیارد تومان بودجه ابلاغی، معادل ۴۲۳۰ میلیارد تومان منابع جذب شد اما در سال گذشته میزان تخصیص نقدی نسبت به سال جاری در سطح بالاتری قرار داشت. در سال گذشته حدود ۱۳۰۰ میلیارد تومان تخصیص نقدی داشتیم اما در سال جاری تاکنون میزان تخصیص نقدی در حدود ۳۷۳ میلیارد تومان بوده است که امیدواریم تا پایان سال جاری این میزان افزایش یابد.

در حال حاضر پروژه های در دست اجرای شرکت ساخت و توسعه زیربنای حمل و نقل چه تعداد است و برای اجرای این پروژه ها چه بودجه ای را در اختیار دارید؟

در قانون بودجه سال ۱۳۹۵ تعداد ۱۱۲ طرح تملک دارایی های سرمایه ای برای شرکت ساخت و توسعه زیربنای حمل و نقل کشور تعریف شده است. از این تعداد، ۶۱ طرح مربوط به احداث راه اصلی و بزرگراه، ۳۰ طرح مربوط به احداث راه آهن و ۲۱ طرح مربوط به احداث آزادراه است که اعتبار مصوب آنها در قانون بودجه سال جاری به ترتیب معادل ۱۵۲۵ میلیارد تومان، ۱۲۹۰ میلیارد تومان و ۴۲۰ میلیارد تومان لحاظ شده است. بنابر این جمع کل اعتبار مصوب قانون بودجه سال جاری برای ۱۱۲ طرح مذکور معادل ۳۲۳۵ میلیارد تومان است. از ابتدای سال ۱۳۹۵ تاکنون معادل ۳۷۳ میلیارد تومان تخصیص نقدی برای تملک اراضی واقع در مسیر اجرای طرح های عمرانی و حدود ۲۳۴۶ میلیارد تومان اسناد خزانه اسلامی برای پرداخت

آیا پیمانکاران از دریافت اسناد در قبال مطالبات شان استقبال می کنند؟

با توجه به تازگی موضوع استفاده از ابزارهای مالی نوین جهت پرداخت مطالبات پیمانکاران، در ابتدا استقبال پیمانکاران از این ابزارها در سطح پایین تری قرار داشت، لیکن به مرور این ابزارها جای خود را در اقتصاد باز کرده اند. در سال گذشته از ۲۰۰۰ میلیارد تومان اوراق مشارکت ابلاغ شده به شرکت ساخت، معادل ۱۸۵۰ میلیارد تومان آن به پیمانکاران تخصیص داده شده که نشان دهنده عملکردی مطلوب در این حوزه است. همچنین در همان سال معادل ۱۰۰ درصد مبلغ ۷۰۰ میلیارد تومان اسناد خزانه اسلامی ابلاغ شده جذب شد. البته ماهیت قانونی اسناد خزانه اسلامی با اوراق مشارکت متفاوت است.

ارحیت پیمانکاران با دریافت اسناد خزانه اسلامی است یا اوراق مشارکت؟

هر کدام این اوراق ویژگی ها و مزیت های خود را دارند. اوراق مشارکت تنها به طرح های انتفاعی مانند آزادراه ها اختصاص می یابد اما اسناد خزانه اسلامی را به تمامی طرح ها می توان تخصیص داد. ولی اسناد خزانه اسلامی به دلیل قدرت نقد شوندگی بالاتر، بیشتر از اوراق مشارکت مورد استقبال قرار می گیرند.

اولویت بندی پیمانکاران برای دریافت اسناد خزانه اسلامی و وصول بدهی ها بر چه اساسی است؟

حجم مطالبات پیمانکاران، میزان پیشرفت فیزیکی طرح و میزان فعالیت پیمانکاران از جمله عوامل موثر در تعیین اولویت اختصاص منابع هستند که این اولویت بندی ها با هماهنگی و هم فکری همکاران سازمان برنامه و بودجه صورت می گیرد. سال گذشته شرکت ساخت و توسعه زیر بناهای حمل و نقل در بین دستگاه های اجرایی در شاخص اختصاصی جذب منابع رتبه اول را کسب کرد. علیرغم این که مجموع اعتبار مصوب طرح های شرکت ساخت در پیوست شماره یک قانون بودجه معادل ۲۷۰۰ میلیارد تومان بود، این شرکت توانسته است با احصای ظرفیت های پیش بینی شده در قانون بودجه از قبیل اوراق مشارکت و اسناد خزانه اسلامی و ... معادل ۴۲۰۰ میلیارد تومان منابع جذب کند و امسال هم تاکنون رقم قابل ملاحظه ای علاوه بر اعتبار نقدی تخصیص داده شده است. اتفاق خوبی که در حال جریان است این است که به استناد ماده ۶ قانون رفع موانع تولید قرار است بدهی شرکت به بانک ها به سرفصل بدهی دولت منتقل شود که در صورت عملی شدن، ۴۵۰۰ میلیارد تومان بدهی شرکت ساخت به دو بانک تجارت و سپه به دولت منتقل می شود که حسابرسی های آن انجام شده و امیدواریم تا یک ماه دیگر به اجرا برسد.

کار را افزایش می دهد. بعنوان مثال راه آهن چابهار- زاهدان به طول ۶۳۰ کیلومتر، یا راه آهن قزوین- رشت به دلیل اتصال به بنادر کشور از نظر دولت در اولویت قرار دارد. بنابر این این طرح ها به نسبت از اهمیت بیشتری برخوردار هستند.

چه تعداد طرح برای اتصال به شبکه ترانزیتی کشورهای همسایه در دست اجرا داریم؟

اولین طرحی که در اولویت دولت قرار دارد راه آهن غرب کشور است، که به کشور عراق متصل می شود. راه آهن تهران- همدان- سنندج به دلیل اتصال به مرز سلیمانیه، راه آهن چابهار- زاهدان به دلیل توسعه بندر چابهار و اتصال آن به شبکه سراسری ریلی و راه آهن شیراز- بوشهر- عسلویه به دلیل تکمیل شبکه ریلی شمال به جنوب کشور و امکان حمل و نقل سریع بار و مسافر از شمال به جنوب، در اولویت قرار دارند. البته منابع مالی عمومی موجود پاسخ گوی هزینه های مورد نیاز احداث این پروژه ها در موعد مقرر نیست اما دولت به دلیل مزیت اقتصادی و اجتماعی طرح های مذکور، اجرای آنها را در اولویت قرار داده است.

طبق گفته شما میزان بودجه نقدی شرکت ساخت در سال گذشته ۱۳۰۰ میلیارد تومان بوده که امسال این رقم تاکنون به ۳۶۵ میلیارد تومان تقلیل یافته است. دلیل این اختلاف رقم قابل توجه چیست؟

سیاست پولی و مالی دولت در سال جاری بر این بوده است که جهت کنترل تورم و مهار نقدینگی، از تخصیص نقدی حتی المقدور اجتناب کند و بیشتر از ابزارهای مالی اسلامی مانند اوراق مشارکت، اسناد خزانه اسلامی و ... جهت تأمین منابع مالی مورد نیاز پروژه ها استفاده کند.

با توجه به نرخ تنزیل بالای ۱۰ درصد موجود در بازار سرمایه برای تبدیل اسناد خزانه اسلامی به پول نقد،

همان گونه که قبلاً ذکر شد در بخش طرح های ریلی بوده است، چرا که سیاست دولت در حال حاضر تقویت بخش حمل و نقل ریلی به منظور کاهش تلفات جاده ای و انتقال حمل بار و مسافر از بخش جاده ای به بخش ریلی است. لازم به ذکر است از مجموع اعتبارات فصل حمل و نقل در قانون بودجه سال جاری، ۴۸ درصد به این شرکت اختصاص دارد.

در سال جاری سهم طرح های جاده ای و ریلی از مجموع طرح های عمرانی مورد تعهد شرکت ساخت، چه میزان است؟

از مجموع ۱۱۲ طرح مصوب (انواع راه و راه آهن و آزادراه) مندرج در پیوست شماره یک قانون بودجه به طول ۳۳ هزار کیلومتر، ۳۰ طرح متعلق به بخش ریلی به طول ۹۱۳۴ کیلومتر (شامل روسازی و زیرسازی و ایستگاه ها)، ۲۱ طرح متعلق به بخش آزادراهی به طول ۳۵۲۶ کیلومتر و ۶۱ طرح متعلق به بخش احداث راه و بزرگراه به طول ۱۸۴۷۰ کیلومتر می باشد که از مجموع ۳۳ هزار کیلومتر کل طول طرح های مصوب، در حال حاضر معادل ۱۰۱۲۳ کیلومتر در دست اجرا است. در سال گذشته حدود ۵۹۰ کیلومتر راه و بزرگراه، ۲۸ کیلومتر آزادراه و ۱۷۵ کیلومتر راه آهن به بهره برداری رسیده است. امسال هم تاکنون، ۶۷۱ کیلومتر راه و بزرگراه ساخته شده و ۹۹ کیلومتر از طرح های ریلی موجود در سطح روسازی ریل گذاری شده است.

از بین این پروژه ها کدام پروژه از بیشترین اعتبارات برخوردار است؟

نمی توان پروژه ها را با چنین معیاری دسته بندی کرد. برخی از طرح های ریلی به دلیل اهمیت ترانزیتی آن در اولویت قرار می گیرند و از اعتبارات بیشتری برخوردار می شوند و بخشی دیگر از طرح ها نیز دارای ابنیه ها و تونل ها و تأسیسات زیادی هستند که هزینه

گزارشی از آن روی سکه طرح تحول سلامت:

کارانه‌های پزشکان کار دست وزارت بهداشت داد

نمی‌شود. وزیر بهداشت در صفحه‌های مجازی خود از پرداخت نشدن کارانه تیم درمانی خود ابراز تأسف و ناراحتی کرد و این ناراحتی آنچنان مشهود بود که عاملین آن را بسیار نکوهش کرده بود. کارشناسان بهداشتی و مراقبان سلامت در متی به وزیر بهداشت نوشتند: «آقای دکتر هاشمی اگر عدم پرداخت کارانه پزشکان و پرستاران درمانی را با نگاهی جامع دید لطفاً موارد زیر را هم نیم‌نگاهی ببندازد:

اگر پرسنل درمانی حقوق مناسب میگیرند و کارانه نگرفته‌اند، غریب به اتفاق مراقبان سلامت و کارشناسان بهداشت طرح تحول خالص دریافتی تقریبی میلیون تومان دارند. حال نه کارانه‌ای دارند و نه حق! این ادعا را نه همکاران وزارتخانه قبول کردند و نه قبول خواهند کرد. اکثر نیروهای بهداشت رسمی با ده سال به بالا سابقه کار نه کارانه‌ای میگیرند و اگر میگیرند بقدری حقیر است که بیان آن شبه طنز است. اکثر نیروهای بهداشتی طرح تحول سلامت حقوق اصلی خود را با چندین ماه اختلاف دریافت میکنند. آقای دکتر هاشمی: زندگی بدون یک ریال دریافتی را تصور کنید بعد عدم دریافت کارانه را...

کارانه نباشد پزشکان از بیمارستان دولتی خارج می‌شوند

اما وزیر بهداشت چند ماه قبل درباره کارانه پزشکان گفته بود: «برخی آقایان این کارانه‌ها را به عنوان فیش حقوقی مطرح می‌کنند، واقعیت این است که وزارت بهداشت بیش از اعتباراتی که از دولت می‌گیرد، درآمد اختصاصی از مسیر ارائه خدمات دارد و سالیانه هزاران میلیارد تومان از این مسیر درآمد کسب می‌کند، بنابراین بین حقوق‌های کلانی که برخی مدیران گرفته‌اند و کارانه پزشکان خیلی فرق می‌کند.»

وی ادامه داد: «کارانه نباشد، هزینه‌های مردم ۵ برابر می‌شود و بیمارستان‌ها ورشکسته می‌شوند.»

برخی مدیران حقوق‌های کلانی دریافت کرده‌اند اما حالا عده‌ای می‌خواهند با مقایسه کارانه و حقوق پزشکان، پزشکان را هم از این مسیر دوباره بدنام کنند. هاشمی افزود: «پزشکان متخصصی که به این شیوه در بیمارستانهای دولتی کار می‌کنند تعدادشان کم نیست و اگر بخواهیم بگوئیم این متخصصان از بیمارستان‌های دولتی بیرون بروند و برای خودشان کار کنند، هزینه‌های مردم چهار تا پنج برابر افزایش می‌یابد و اگر این اتفاق بیفتد، پزشکان متخصص از بیمارستانهای دولتی خارج می‌شوند و بیمارستان‌های دولتی ورشکسته می‌شوند.»

دوم کارانه پرسنل و پزشکان در خرداد و تیر ماه امسال را از سوی کارشناسان بودجه و مسئولان امور مالی واحدهای بیمارستانی به مدیریت برنامه ریزی، بودجه و پایش دانشگاه به منظور تأیید توسط معاون درمان دانشگاه و دریافت تخصیص خواستار شد.

معاونت توسعه مدیریت و منابع دانشگاه، منبع تأمین اعتبار این پرداخت را به صورت علی‌الحساب از درآمد اختصاصی حواله ۲۴ و ۲۵ درمان دانست و تأکید کرد: بیمارستان‌هایی که سند کارانه پرسنلی خرداد و تیر ماه را پرداخت کرده‌اند یا به هر دلیلی اسناد آنها آماده نیست، به منظور جلوگیری از وقفه در پرداخت، ۵۰ درصد دوم سند قطعی پرداخت نشده دوماه دیگر را برای پرداخت جایگزین به مدیریت بودجه دانشگاه ارائه کنند.

دکتر حیدری مقدم همچنین از پرداخت کارانه سایر ماه‌ها بتدریج و پس از تنظیم اسناد و دریافت مطالبات از سازمان‌های بیمه‌گر خبر داد.

آقای وزیر، به فکر ما هم باشید

اما برخی مراقبان سلامت و بهداشت کاران نیز اعتراض داشتند، اعتراض به اینکه دیده نمی‌شوند و به مشکلاتشان مثل مشکلات تیم درمانی و پزشکان اهمیت داده

طولانی شدن پرداخت معوقات دولت به نظام سلامت باعث نگرانی شده است و در ماه‌های اخیر صدای اعتصاب پزشکان و پرستاران از نقاط مختلف کشور به گوش می‌رسد؛ اعتراضاتی که شاید ریشه آن را در عملکرد اشتباه و سخنان برخی مدیران وزارت بهداشت بتوان یافت.

در روزهای گذشته خبری در فضای مجازی و برخی خبرگزاری‌ها مبنی بر تهدید به اعتصاب پزشکان بیمارستان فرشیان همدان در صورت عدم پرداخت کارانه‌های عقب افتاده منتشر شد. در این نامه آمده بود که در صورت پرداخت نکردن کارانه پزشکان دست از کار خواهند کشید و دیگر بیماران را ویزیت نخواهند کرد. پس از انتشار این نامه و ایجاد موج انتقادی نسبت به این عمل، معاون توسعه مدیریت و منابع دانشگاه در نامه‌ای خطاب به مدیر برنامه ریزی، بودجه و پایش عملکرد دانشگاه، دستور پرداخت تسویه کارانه پزشکان مربوط به سال ۹۴ و پرداخت یک ماه کارانه سال ۹۵ را صادر کرد.

رشید حیدری مقدم در این نامه از دکتر فریرز نیاستی، تحویل سند قطعی کارانه پزشکان مربوط به سال ۹۴ و سند قطعی کارانه پزشکان در فروردین ۹۵ و ۵۰ درصد

کشور ۱۰ هزار دلار است در حالیکه سرانه در آمد در آنجا ۴ هزار دلار است.

نماینده مردم تبریز در مجلس شورای اسلامی در بخش دیگری از سخنان خود گفت: ما مصوب کردیم که به مناطق محروم بودجه اختصاص داده شود اما تعرفه‌ها و هزینه‌ها افزایش یافت؛ ما قادر نیستیم با این ولخرجی‌ها نظام بهداشت و درمان کشور را اداره کنیم. وی با تأکید بر اینکه با اختصاص ۴ دستگاه پزشکی به مناطق محروم مشکل حل نمی‌شود، توقع نمایندگان از وزیر بهداشت را اجرای قانون عنوان کرد و افزود: هر کار خوبی که خلاف قانون باشد غیر قابل قبول است؛ کجای دنیا یک پزشک در هیأت علمی صد میلیون حقوق می‌گیرد و پزشک دیگر در هیأت علمی دیگر ۵ میلیون حقوق می‌گیرد؟

پزشکیان از این رویه به عنوان بی‌عدالتی و بی‌انصافی نام برد و گفت: در بخش خصوصی ببینید چند میلیون تومان می‌گیرند تا بیمار را عمل کنند؟

پزشکیان با یادآوری اینکه وزیر رفاه گفته است از بانک وام گرفته است تا پول بیمارستان‌ها را پرداخت کند، خاطر نشان کرد: ما اساساً در بخش بهداشت و درمان سود نداریم بلکه اثر بخشی کارایی داریم و بر اساس پول مان باید سفره پهن کنیم و رهبری هم در بند سیاست‌های کلی گفتند خارج از چهار چوب پول پرداخت نشود.

همزمان با انتشار خبر اعتصاب پزشکان، رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس اظهار کرد: هر گونه اهمال در انجام وظیفه طبابت به هر دلیلی خلاف سوگند پزشکی است و ما در کمیسیون نیز مطالبات پزشکان را دنبال خواهیم کرد. علی‌نوبخت طی تذکر شفاهی خود در جلسه علنی مجلس خاطر نشان کرد: در مجلس شنیدیم که تعدادی از پزشکان برای طبابت و ویزیت بیماران شروطی را تعیین کردند البته موضوع مطالبه پزشکان و داروخانه داران مطرح است و ما نیز در کمیسیون بهداشت و درمان مرتباً برای پیگیری این موضوع دعوت کردیم و تفاهم‌نامه‌هایی آماده شده اما این موضوع نباید دستاویزی برای رفع خدمت‌رسانی به بیماران شود. وی افزود: مبادا پزشکان و پرستاران و کادر پزشکی برای درمان بیماران شروطی را تعیین کنند و از پزشکان می‌خواهم هر گونه وظیفه‌ای که دارند به بهترین شکل انجام دهند.

حال با توجه به اینکه در ماه‌های پایانی دولت یازدهم قرار داریم باید دید که وزارت بهداشت موفق می‌شود تا این طرح را از بحران‌های فعلی خارج کند، یا اینکه طرح تحول سلامت با بدهی‌های چند هزار میلیاردی و مشکلات فراوان ارنیه دولت بعدی می‌شود. از طرفی وزارت بهداشت آنچنان که پیگیری اضافه شده حقوق و کارانه پزشکان بوده، آبا به افول اخلاق را علت اعتصاب‌های اخیر نمی‌داند و نمی‌خواهد در زمینه تقویت اخلاق نیز همانند بالا بردن کارانه تلاش کند؟

بیمه‌ها شده است. بسیاری از کارشناسان هماهنگ نبودن هزینه کرد و منابع مالی را از نقاط ضعف و طرح تحول سلامت می‌دانند.

در همین ارتباط علی‌نوبخت رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس گفت: «متأسفانه مشکل فعلی در عدم پرداخت چندین ماهه کارانه پزشکان، پرستاران به علت عدم تناسب بین امکانات، بودجه کشور و تعهد مخارج کمر شکن درمان از سوی دست‌اندرکاران، تحمیل تعهد به‌خزانه محدود و همچنین عدم رعایت قانون برنامه پنجم و عدم همکاری بین برخی از مقامات ذی‌ربط است.»

رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس ادامه داد: «حل مشکل بدهی‌ها از طریق صرفه‌جویی، توجه به امکانات، رعایت قانون و نظارت بر آن، تقدم امر پیشگیری بر درمان و تفاهم و همدلی بین مقامات حوزه بهداشتی و بیمه‌ای امکان‌پذیر خواهد بود، ضمن اینکه تحمل کادر پزشکی، درمانی و دیگر ارایه‌کنندگان خدمات، دارو و تجهیزات پزشکی نیز باید مورد توجه قرار گیرد.»

مسعود پزشکیان یکی از منتقدان طرح تحول سلامت و پرداخت‌های نجومی به پزشکان است، وی طی سال‌های اخیر بارها به دفعات درباره مشکلات و نقاط ضعف این سیستم هشدار داده بود. به نوعی می‌توان گفت وی از ابتدا این روزهای طرح تحول سلامت را پیش‌بینی می‌کرد و امیدوی برای به‌بار نشستن آن نداشت. وی در این باره گفته بود: «ما از ابتدا انسب به اظهارات آقای وزیر نقد داشتیم و الان هم معتقدیم که خلاف قانون صورت می‌گیرد.»

پزشکیان در ادامه گفت: در دانشگاه خود ما ۴۸ نفر از اساتید تمام وقت را پاره وقت کردند که یکی از آنها در همان سیستم ماهی ۹۰ میلیون تومان در آمد داشت. یعنی پرداختی در سیستم دولتی برایش کم بود و برای درآمد بیشتر به بخش خصوصی رفت.

وی با اشاره به اینکه اکنون پزشکان متخصص هستند که ماهی یک میلیون تومان هم در آمد ندارند، اظهار داشت: میانگین در آمد اعضای هیأت علمی در خارج از

مناطق محروم خالی از پزشک متخصص می‌شود! در واکنشی دیگر وزیر بهداشت در دفاع از کارانه میلیونی پزشکان در مناطق محروم این را نوعی حق برای آنها دانست و تأکید کرد که برای ماندن پزشک در مناطق محروم مجبور هستیم چنین حقوقی به او بدهیم تا ماندگاری داشته باشد. شاید همین صحبت‌ها نخستین جرقه را برای اعتصاب‌ها اخیر زده باشد.

وزیر بهداشت درباره عوارض حذف کارانه نیز عنوان کرده بود: «در یافت کارانه موجب می‌شود پزشکان بیش از آنچه وظیفه قانونی آنهاست به درمان بیماران بپردازند و از این طریق مشکل کمبود پزشک بخصوص در مناطق محروم جبران شود؛ اگر این کارانه حذف شود مردم مجبور می‌شوند برای دریافت خدمات پزشکی به بخش خصوصی مراجعه کنند و چهار یا پنج برابر بیشتر هزینه کنند و مهمتر از آن اینکه مناطق محروم و فقیر از پزشکان متخصص خالی شود.»

کارانه‌های میلیونی از شیر مادر حلال‌تر است

در صحبت‌های دیگری نیز سخنگوی وزارت بهداشت کارانه میلیونی را علت ماندگاری پزشکان متخصص در مناطق محروم عنوان می‌کند و این پرداختی‌ها را از شیر مادر حلال‌تر می‌داند.

ایرج حریری سخنگوی وزیر بهداشت چند ماه پیش درباره کارانه‌های میلیونی پزشکان و اعتراض رسانه‌ها به آن گفته بود: این پزشک ما در یکی از محروم‌ترین مناطق فعالیت می‌کند، متخصص زنان است و در شبانه‌روز ۱۵ زایمان انجام داده است. اگر این فرد دریافتی بالای ۱۰۰ میلیون تومان داشته باشد از شیر مادر برایش حلال‌تر است، اگر چنین فردی نباشد وضعیت مادران و نوزادان ما چه می‌شود؟ از این جوی که ساخته شده چه کسی نفع می‌برد؟

تحمیل مخارج کمر شکن درمان دلیل بدهی بیمه‌ها به مراکز درمانی

اما به گفته کارشناسان پرداخت کارانه‌های میلیونی در طرح تحول سلامت باعث شکست این طرح و بدهکاری

اگر تحریم‌ها ادامه داشت، وضع اقتصاد کشور چگونه بود؟

هیچ کس حاضر نبود به ما هواپیما بفروشد

معاون وزیر صنعت معدن و تجارت گفت: مهمترین تاثیر بر جام در حوزه معدن و صنایع معدنی، انتقال دانش و تکنولوژی است.

مسعود کرباسیان رییس هیات عامل سازمان توسعه و نوسازی معاون و صنایع معدنی (ایمیدرو) در پاسخ به این سؤال که برخی منتقدان می‌گویند با وجود توافق برجام هنوز مشکلات و مسایل تحریم‌ها باقی مانده است، اظهار داشت: باید قبول کنیم که توافق برجام یک اتفاق بسیار بزرگ بود؛ اما سؤال این است که اگر توافق برجام صورت نمی‌گرفت، الان وضع اقتصاد کشور چگونه بود؟ این یک واقعیت است که فراموش می‌شود. به خصوص در حوزه سیاسی بعضا اتفاق‌ها سریع فراموش می‌شود. وی اضافه کرد: این مشکل تاریخی است و من معتقدم با وجودی که حافظه تاریخی خوبی داریم، اما خیلی زود تصمیم‌های بزرگ را فراموش می‌کنیم و همه چیز کمرنگ می‌شود.

کرباسیان با تاکید بر اینکه قبل از توافق برجام حتی دولت هم برای جابجایی پول از طریق صرافی عمل می‌کرد، خاطر نشان کرد: نمونه عینی جابجایی پول، فروش و دریافت پول نفت توسط بانک زنجانی است؛ آقای بانک زنجانی عاملی بود که نفت کشور را بفروشد و در مقابل پول نفت را برگرداند. در واقع این کار، ابزاری برای جایگزینی سیستم بانکی شده بود. طبیعی است که این وسط هم مفسده اتفاق می‌افتد که بزرگترین آنها بانک زنجانی بود. البته در این میان دهها و صدها پرونده کوچکتر هم وجود دارد که شاید کم شده باشد.

او با اشاره به اینکه در دوران تحریم‌ها بسیاری از شرکت‌های بزرگ بین‌المللی رابطه‌شان را با ایران قطع کرده بودند، یادآور شد: در حوزه معدن و صنایع معدنی شرکت‌هایی مثل ریوتینتو و پی‌اچ‌پی اصلا به ایمیل‌های ما جواب نمی‌دادند؛ الان مدیران عامل آنها به ایران می‌آیند و مذاکره می‌کنند. هیات‌های متعددی از اروپایی و آسیایی برای سرمایه‌گذاری مشترک، بررسی بازار و حتی تامین مالی پروژه‌ها به ایران آمدند و مذاکره کردند. کرباسیان اضافه کرد: صندوق‌های ضمانت‌صادرات اروپایی و آسیایی که زمانی ما را در لیست سیاه خود قرار داده بود، حالا شرایط را برای ضمانت پروژه‌ها و سرمایه‌گذاری‌ها فراهم می‌کنند. صندوق‌های ضمانتی مثل ساچا، هرمس، کفاس، سانچز و صندوق کره جنوبی و ژاپن که زمانی حتی نمی‌توانستیم یک دلار نزد آنها ضمانت کنیم، بعد از سفر آقای روحانی و مذاکرات بانک مرکزی با آنها ارتباط خود را آغاز کرده‌اند.

همراهی‌های بیشتر شود

معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت با تاکید بر اینکه مسایل بانک‌ها هم تا حدودی حل شده است، عنوان کرد: هم‌اکنون در حوزه معدن و صنایع معدنی بهترین مشاوران بین‌المللی را در حوزه شور آبه و دریاچه نمک بکار گرفته ایم. این موضوع در سایر بخش‌ها مثل حوزه عناصر نادر خاکی، تیتانیوم، سنگ آهن، طلا و فولاد منجر به ورود تکنولوژی‌های جدید به صنایع معدنی شده است که نهایتا انتقال تکنولوژی و فناوری را به دنبال دارد.

وی افزود: بدیهی است که برخی‌ها انتظار داشتند سرعت کار افزایش یابد، اما باید در نظر داشت تبلیغاتی فراتر از واقعیت در حوزه اقتصاد اتفاق افتاد که موجب شد انتظارات بالا برود. کرباسیان در ادامه با ذکر خاطره ای از خرید هواپیما در دوران تحریم‌ها گفت: در سال‌های ۸۴ تا ۸۸ که مسئولیت صندوق بازنشستگی نفت را برعهده داشتیم، تصمیم گرفتیم برای یکی از شرکت‌های زیر مجموعه نفت، یعنی شرکت هواپیمایی نفت، دو فروند هواپیما بخریم. اما به دلیل تحریم‌های بین‌المللی نمی‌توانستیم هواپیما بخریم، هیچ کس حاضر نبود به ما هواپیما بفروشد. یادم هست با شگردهایی سرانجام توانستیم از طریق شرکتی که خارج از کشور داشتیم، این دو هواپیما را که یکی از آنها F۱۰۰ فوکر بود، بخریم.

وی افزود: این مشکل برای شرکت هواپیمایی ماهان هم وجود داشت و آنها خریدهای خود را به سختی انجام

می‌دادند. رییس هیات عامل سازمان توسعه و نوسازی معاون و صنایع معدنی با تاکید بر اینکه مدیرانی که ۳۰ سال تجربه دارند، حتما اصول اقتصاد مقاومتی و اقتصاد کشور را در مذاکرات بین‌المللی مد نظر قرار می‌دهند، تصریح کرد: خوشبختانه با سیستم‌های نظارتی مثل مرکز پژوهش‌ها و سازمان بازرسی و نهادهایی نظیر آنها، حتما این نگرانی‌هایی مورد است. او گفت: توافق برجام سبب شده که امروز با موسسات پژوهشی دنیا و شرکت‌های معتبر بین‌المللی برای گرفتن تجهیزات نو و تکنولوژی‌های روز دنیا ارتباط برقرار کنیم؛ مثلا معدن طلای زرشوران یکی از پروژه‌هایی بوده در دوران تحریم‌ها تقریبا متوقف شده بود، هم‌اکنون تمام تلاش تیم ما این است که تولید به رقم واقعی برسد. کرباسیان با بیان اینکه در حال حاضر یکی از شرکت‌های بین‌المللی به عنوان مشاور به کار گرفته شده است، عنوان داشت: این شرکت‌های مشاوره قبلا حتی حاضر نبودند با ما صحبت کنند؛ متاسفم که این حرف را می‌زنم، اما در دو سال اول مسئولیتیم در ایمیدرو وقتی می‌خواستیم با شرکت‌های مشاوره‌ای مذاکره کنیم، می‌گفتند بیایید ترکیه یا دوبی صحبت کنید. اما الان مدیران آنها وقت ملاقات می‌گیرند که با ما صحبت کنند. اینها نکات مثبت توافق برجام است که دیده نمی‌شود. او تاکید کرد: اینکه مردم ثمرات این توافق را لمس نمی‌کنند، به نظر می‌رسد غرب باید سرعت و همراهی‌اش را بیشتر کند.

اما واگرهای خرید هواپیمای سوخو ۱۰۰ از سوی ایرلاین‌های ایرانی

پس از گذشت یک ماه از انتشار نامه شرکت سوخو به انجمن شرکت‌های هواپیمایی مبنی بر حل مشکل فنی این هواپیما، خبرهایی مبنی بر ادامه مذاکرات ایرلاین‌های خصوصی برای اجاره این هواپیما به گوش می‌رسد.

با برگزاری نمایش هوایی سوخو ۱۰۰ در پاییز امسال، شرایط برای آغاز ریزنی ایرلاین‌های ایرانی با این شرکت فراهم شد و در همان زمان خبرهایی درباره اظهار تمایل برخی شرکت‌های هواپیمایی خصوصی برای خرید یا اجاره سوخو ۱۰۰ منتشر شد اما پس از مدتی، به علت وجود نقص فنی در سوخو ۱۰۰ یا مسائل مرتبط با ایمنی، سازمان هواپیمایی روسیه این هواپیما را از مینگیر کردن تا بررسی‌ها درباره مشکل این هواپیما ادامه یابد.

پس از گذشت حدود یکماه، دبیر انجمن شرکت‌های هواپیمایی از ارسال نامه شرکت سوخو به این انجمن و تایید صلاحیت پرواز این هواپیما خبر داد موضوعی که باعث شد خرید یا اجاره سوخو ۱۰۰ دوباره بر سر زبان‌ها بیفتد و هم اکنون هم زمه‌هایی مبنی بر ادامه مذاکرات ایرلاین‌های ایرانی با شرکت سوخو به صورت ایمیلی شنیده می‌شود و همین موضوع احتمال ورود این هواپیما به ناوگان هوایی کشور را افزایش می‌دهد.

اما در این میان سوالات مختلفی مطرح می‌شود که ورود این هواپیما را با اما و اگرهایی مواجه می‌کند، یکی از این ابهامات این است که باتوجه به ذهنیت منفی مردم ایران نسبت به هواپیماهای روسی و زمینگیر شدن این هواپیما به دلیل نقص فنی چرا باید این هواپیما از سوی ایرلاین‌های ایرانی اجاره یا خریداری شود؟

البته برخی کارشناسان معتقدند که ارز انتر بودن ۳۰ درصدی این هواپیما نسبت به هواپیماهایی از این رده، یکی از دلایل علاقه‌مندی ایرلاین‌های ایرانی به خرید این هواپیماست یا اینکه میانگین مصرف سوخت مطلق این هواپیما در هر مایل، نسبت به هواپیماهای مشابه حدود ۱۴ درصد کمتر است، اما باید در نظر گرفت باتوجه به تعداد صندلی، میانگین مصرف سوخت آن به ازای هر «مایل بر صندلی» از هواپیماهای مشابه اندکی بیشتر می‌شود و بسیاری دلایل دیگر. بر همین اساس خبرگزاری مهر در گفتگو با آرمان بیات، کارشناس ارشد حوزه هوایی به تشریح مسأله خرید هواپیمای سوخو ۱۰۰ از سوی شرکت‌های ایرانی پرداخته و اما و اگرهای اجاره یا خرید این هواپیما را پاسخ گفته است.

بیات در واکنش به ریزنی شرکت‌های هواپیمایی ایرانی برای خرید سوخو ۱۰۰ به مهر می‌گوید: در ابتدا باید به این سوال پاسخ داده شود که آیا تنها سوخو برای خرید

ناگفته نماند که قیمت واقعی هواپیما در کاتالوگ کمپانی مشخص نمی‌شود بلکه تقاضای بازار قیمت را تعیین می‌کند زیرا شرکت سازنده هواپیما برای ثبت سفارش ناچار به همراهی با خواست بازار است. در هواپیماهایی با برد متوسط یا هواپیماهای با برد بلند، خریدار تخفیفی حدود ۴۰ تا ۵۰ درصد دریافت می‌کند به عنوان نمونه اگر در کاتالوگ قیمت هواپیما ۱۰۰ میلیون دلار باشد با چانه زنی، مبلغ پرداخت شده حدود ۵۰ میلیون دلار می‌شود و هر چقدر تعداد هواپیماها بیشتر باشد قیمت‌ها هم کاهش می‌یابد. بیات علت تخفیف ۴۰ تا ۵۰ درصدی هواپیما را هزینه‌بر بودن ساخت آن می‌داند و می‌گوید: تولید هواپیما بسیار هزینه‌بر است و شرکت سازنده برای خرید باید با خواست بازار همراهی کند تا بتواند تعداد بیشتری را به فروش برساند تا هزینه طراحی ابتدایی هواپیما تامین شود. تخفیف در مورد هواپیماهایی با برد کوتاه که تقاضای بیشتری دارند و بیشترین بخش ناوگان هوایی کشورها را تشکیل می‌دهند حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد است به عنوان نمونه کمپانی بمباردر یکی از هواپیماهای خود را که از نوع سی آر جی است و ۳۵ میلیون دلار ارزش دارد، ۲۵ میلیون دلار به ایرلاین‌ها می‌فروشد، به عبارتی هیچ کشوری با قیمت کاتالوگ، هواپیما را نمی‌فروشد بر همین اساس استدلال سوخو برای تخفیف ۳۰ درصدی در فروش هواپیما با توجه به تقاضای کم برای خرید این هواپیما پذیرفته نیست. وی اظهار می‌کند: تقاضا برای خرید سوخو ۱۰۰ بالا نیست و ادعای سوخو ۱۰۰ مبنی بر ارز انتر بودن هواپیما هم درست نیست زیرا قیمت در مذاکره مشخص می‌شود نه در وبسایت.

هواپیما وجود دارد؟ برای پاسخ به این سوال در گام نخست باید هواپیماها را دسته بندی کنیم: هواپیماهایی با ظرفیت پرواز در مسیرهای کوتاه، میان برد، برد متوسط به بلند، بلند، فوق بلند. وی ادامه می‌دهد: در ایران به علت نزدیکی شهرها به یکدیگر، عدم توانایی متقاضیان برای خرید بلیت و همچنین بهره‌مندی حدود ۲۰۵ تا ۳۰۰ در صافرا در جامعه از حمل و نقل هوایی باید برنامه ریزی مناسبی برای خرید هواپیما داشته باشیم. به گفته این کارشناس حوزه هوایی، متوسط زمان پرواز در کشور بین ۸۷ تا ۹۰ دقیقه است و از سوی دیگر ۶۰ تا ۷۰ فرودگاه خدمات مسافری ارائه می‌دهند که حدود ۵۰ فرودگاه آن در اختیار شرکت فرودگاه‌هاست و مابقی تحت نظارت سایر نهادهاست و از این میان تنها ۳ یا ۴ فرودگاه زبان ده نیستند که این موضوع حاکی از آن است که ناوگان هوایی کشور متناسب با شبکه پروازی نیست. وی اظهار می‌کند: ناوگان هوایی کشور نیازمند هواپیماهایی با برد کوتاه است که ظرفیت جابه‌جایی مسافر در آن کم باشد تا بتوان تعداد پروازهای انجام شده را از این طریق توجیه کرد. خرید هواپیماهایی با ظرفیت ۱۵۰ تا ۱۸۰ صندلی (قالب هواپیماهای فرودگاه‌های ایران این گونه است) در ایران توجیه اقتصادی ندارند زیرا ضرب اشغال صندلی آنها پایین است و این نوع هواپیماها مشتری کمی دارند برای همین باید به سراغ خرید هواپیماهای با ظرفیت کمتر از ۱۰۰ صندلی برویم. بیات می‌گوید: بر اساس ادعای شرکت سوخو، یکی از امتیازات این هواپیما قیمت ارز انتر آن است به ادعای مسئولان این شرکت سوخو ۱۰۰، ۳۰ درصد ارز انتر از هواپیماهای مشابه به فروش می‌رسد که

برآورد و چرایی قیمت ارز در سال ۹۶

مرتضی ایمانی راد

رئیس موسسه مطالعات اقتصادی بامداد

برای بررسی اینکه بازار ارز در سال ۹۶ چه مسیری را طی خواهد کرد لازم است از زوایای مختلف به آن نگاه کنیم. در ابتدا بگویم که بر اساس بررسی‌های انجام شده در یک ماه گذشته برآورد من از نرخ ارز در سال ۹۶ حداقل ۴۵۰۰ تومان است و با توجه به شرایط خاصی که بر خواهیم شمرد این مبلغ ممکن است تنها یک کف باشد.

۱- ورودی و خروجی ارز بر اساس برآوردهای انجام شده در موسسه مطالعات اقتصادی بامداد به سمت ایجاد تراز تجاری مثبت است و این خود گواه استقرار شرایط برای تثبیت نرخ ارز برای سال ۹۶ است. این برآوردها نشان می‌دهد که کشور میتواند در سال آینده بین هشتاد تا هشتاد و پنج میلیارد دلار صادرات داشته باشد، در حالیکه در همین مدت میزان واردات در سال آینده حدود ۶۰ تا ۶۵ میلیارد دلار برآورد شده است.

۲- محاسبه نرخ ارز در سال آینده بر مبنای ارقام پیش بینی شده اقتصادی در سال ۹۶ کفایت نمی‌کند. در این سال چه در اقتصاد جهانی و چه در اقتصاد ایران ما شاهد نوسان بالایی در بازارها خواهیم بود. در همین مدت یکماهه سال ۲۰۱۷، بازارهای مالی نشان می‌دهند که قصد آرامش در این سال را ندارند. همین نوسانها آرامش در بازار ارز در سال ۹۶ را خواهد گرفت.

۳- دو اتفاق در سال ۹۵ افتاده است که از نظر روانی روی نرخ ارز در سال ۹۶ اثر خواهد گذاشت. اول نگاه افکار عمومی به ثبات بازار پول و به خصوص ثبات نظام بانکی کشور تا حدودی منفی شده است و همین مساله تمایل مردم را به خارج کردن پول خود از حساب سپرده‌های غیردردیاری بیشتر کرده است. این تمایل همراه شده است با افزایش یکباره نرخ ارز و تجربه ۲۰۰۴ تومان در نرخ ارز در ماه گذشته. این دو واقعه گرایش بازار market sentiment را به سمت خرید ارز در شرایط نوسان بالا را تایید میکند و چون زمینه‌های این دو گرایش وجود دارد و نوسان بازار در سال ۹۶ پیش بینی می‌شود بالا باشد، از ترکیب این وقایع بهای دلار به سختی زیر ۴۵۰۰ تومان قرار خواهد گرفت.

۴- با توجه به اینکه بیشتر برآوردها نشان دهنده تراز تجاری مثبت در سال ۹۶ است (و عمدتاً این برآوردها بر اساس آمار منتشر شده توسط بانک مرکزی ایران انجام شده است)، باید توجه داشته باشیم که بخش مهمی از نقل و انتقالات ارزی در حسابهای بانک مرکزی منعکس نمی‌شود و رقم این اقلام کم هم نیست. (واردات از بازارچه‌های مرزی، خروج پول توسط مسافران، واردات مسافران از خارج کشور، قاچاق کالا به داخل کشور، به عنوان چند نمونه...) اگر برآورهای ارقام فوق را به ارقام بانک مرکزی اضافه کنیم تصویر کسری یا مازاد تجاری تغییر خواهد کرد.

۵- درست است که عرضه ارز در سال ۹۶ قابل توجه خواهد بود و درست است که احتمالاً حجم درآمدهای نفتی در سال آینده بیشتر از سال جاری است، ولی توجه داشته باشیم که ارز حاصله از صادرات نفت به راحتی در اختیار بانک مرکزی نیست و لذا عرضه ارز در سال ۹۶ مشروط خواهد بود و گاه و بیگاه تحت تأثیر سیاستهای غیر قابل پیش بینی امریکا قرار خواهد گرفت. این عدم دسترسی یا تنگنای دسترسی، عرضه ارز واقعی را، مخصوصاً به یکباره، کاهش می‌دهد و شرایط را برای افزایش نرخ ارز فراهم می‌کند. این شرایط ممکن است زیاد اتفاق بیفتد و بنابراین کنترل بانک مرکزی را محدودتر خواهد کرد.

۶- سال آینده ما همراه خواهیم بود با سیاست‌تک‌نرخ کردن ارز. بانک مرکزی قبول آن را به مردم داده است و به نظر میرسد که این قول به بعد از انتخابات موکول شود. اینکه نرخ ارز شناور خواهد شد یا نه، فکر می‌کنم خیلی روشن باشد. نه دولت، نه مجلس و نه بانک مرکزی ریسک واگذاری ارز به نیروهای عرضه و تقاضا را نخواهند پذیرفت و بنابر این نرخ ارز همانند سی و هفت سال پیش سرکوب خواهد شد. این شرایط همیشه یک جهش ارزی را متعاقب خود دارد و افزایش دلار تا نرخ ۴۲۰۰ تومان را هم میتوان به این مساله نسبت داد. با توجه به اینکه تفکر مقامات سیاسی و پولی و ارزی به سمت شناوری واقعی ارز نیست، سرکوب ارزی و متعاقب آن جهش قیمت ارز در سال ۹۶ بسیار محتمل خواهد شد.

۷- سیستم بانکی کشور دچار مشکلات اساسی

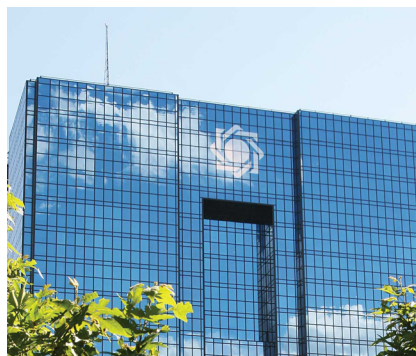
است و روز به روز ابعاد مختلف این بحران روشن‌تر و شفاف‌تر می‌شود. نوسانات تحریک کننده دلار در سال ۹۶ میتواند پس انداز کنندگان را به سمت بازار ارز هدایت کند. در این شرایط سوداگری فرمان نرخ ارز را در بازار خواهد داشت و نتیجه آن هم افزایشهای یکباره نرخ ارز خواهد بود.

۸- دولت، بسیاری از مدیران دولتی و حتی بانک مرکزی هدف خود را تثبیت نرخ ارز گذاشته است. طبیعت ارز اینگونه است که نوسان کند. با تثبیت نرخ ارز ما به طور روشن و شفاف داریم به بازار می‌گوییم که این بانک مرکزی است که دارد نرخ دلار را تثبیت می‌کند (بخوانید تعیین می‌کند) و نه بازار. بنابر این آن روی سکه تثبیت، مداخله است و مداخله با تنظیم بازار تفاوت بسیار دارد. مساله تثبیت نرخ ارز هم، که حرکت برخلاف طبیعت بازار ارز است، نشان می‌دهد که جامعه ما آمادگی واگذاری نرخ ارز به نیروهای بازار را ندارد. طبیعتی است که ندارد، ولی کاش بانک مرکزی این مساله را شفاف بیان کند.

۹- برآوردهای انجام شده در موسسه بامداد نشان میدهد که نرخ تورم در سال ۹۶ به ۱۲ تا ۱۴ درصد میرسد. اگر این برآوردها درست باشد آنوقت برای اجرای حداقل الزام یکسان سازی نرخ ارز، باید اجازه دهیم ارز نیز به همین فاصله (پس از کسر تورم کشورهای طرف معامله با ایران) افزایش یابد. اگر این اصل بدیهی علم اقتصاد را بخواهیم رعایت کنیم، ناچاراً باید اجازه دهیم نرخ دلار حداقل در سطح ۴۵۰۰ دلار قرار گیرد. حالا اگر موارد گفته شده در بالا را به این نرخ اضافه کنید، نرخ ارز بالاتر از ۴۵۰۰ تومان قرار می‌گیرد.

۱۰- پدیده ترامپ پدیده‌ای جدید در امریکا و جهان است و بنابر این تا برای سیاستها و برخوردهای او تحلیل نداشته باشیم، برآورد نرخ ارز با مشکل مواجه خواهد بود. چیزی که کمتر میتوان به آن تردید کرد این است که ترامپ تقابلی با ایران را راحت‌تر میتواند انجام دهد تا تقابلی با نیروهای داخلی در کشور خود. به نظر می‌رسد او ناآرامی‌ها و خشونت طلبی‌اش را بیشتر با ایران تجربه کند و نتیجه آن برای درآمدهای ارزی کشور و قیمت ارز زیاد خوشایند نیست. این چالش سیاسی با ایران شرایط را برای جهش‌های کوچک یا بزرگ فراهم می‌کند.

انگاره‌های نادرست درباره تامین مالی تولید

طی سه سال گذشته در یک روند روبه رشد مستمر از ۵۳ درصد به ۶۳ درصد کل تسهیلات پرداختی رسیده است. این نسبت در ده ماهه نخست سال جاری در بخش صنعت و معدن بالغ بر ۸۱ درصد بوده است. این مقام مسئول در بانک مرکزی برخی مطالبات از شبکه بانکی را یکطرفه دانست و گفت: مدیران و کارکنان شبکه بانکی، امین و وکیل سپرده‌های مردم هستند و بایستی این منابع را به کارآمدترین واحدهای اقتصادی پرداخت کنند تا موجب افزایش تولید، ایجاد اشتغال و خلق ثروت برای تمام ذینفعان شود.

حیدری با اشاره به برخی قیاس‌ها گفت: اگر قرار باشد تمامی گروه‌ها در برابر عملکرد خود پاسخگو باشند خوب است عملکرد و بهره‌وری بخشی که دو برابر سهم خود از تولید ناخالص داخلی، تسهیلات بانکی دریافت کرده است بررسی شود.

معاون نظارتی بانکی مرکزی با تاکید بر اینکه برای حل مشکلات اقتصاد ایران باید به ریشه مشکلات توجه شود گفت: معول ستیزی و یک سوگیری سال‌هاست که در اقتصاد کشور سابقه دارد و منافع ملی از این مسیر تامین نمی‌شود. اوقصر یابی و متهم سازی نادرست سایر بخش‌ها را خدمت به رانت جویی دانست و افزود: سیاست‌گذار پولی تلاش داشته با اصلاح رابطه بانک‌ها و بنگاه‌ها، یک جریان مستمر نقدینگی برای بخش تولید ایجاد کند از همین رو اولویت پرداخت تسهیلات در دو سال گذشته، تامین سرمایه در گردش بنگاه‌های تولیدی بوده است. وی در خصوص مسائل مربوط به قراردادها نیز که از سوی بخشی از فعالان اقتصادی مطرح می‌شود گفت: قراردادهای پرداخت تسهیلات در کمیسیون فرعی شورای پول و اعتبار و سپس در جلسه اصلی شورای پول و اعتبار بررسی و پس از تصویب به بانک‌ها برای اجرا ابلاغ می‌شود. در کمیسیون فرعی و در شورای پول و اعتبار، نماینده اتاق بازرگانی و نماینده اتاق تعاون به نمایندگی بخش‌های خصوصی و تعاونی حضور دارند و منافع این دو بخش در تنظیم قراردادها لحاظ می‌شود. در حالی که بانک‌ها و سپرده‌گذاران، نماینده‌ای در شورای پول و اعتبار ندارند.

حیدری افزود: بر اساس بخشنامه ابلاغی، تمام بانک‌ها و موسسات اعتباری موظفند یک نسخه از قراردادهای منعقد شده را به مشتریان تحویل دهند. همچنین در قرارداد های منعقد شده بین مشتریان و بانک‌ها، بایستی مواردی مانند مشخصات طرفین، موضوع قرارداد، مبلغ تسهیلات، مدت بازپرداخت، حداقل نرخ سود مورد انتظار و یا بهای

معاون نظارتی بانک مرکزی گفت: سیاست‌گذاری پولی تلاش داشته با اصلاح رابطه بانک و بنگاه، یک جریان مستمر نقدینگی برای بخش تولید ایجاد کند.

در هفته‌های گذشته برخی گروه‌های صنفی با بزرگ‌نمایی برخی مسائل، تلاش کرده‌اند افزایش حمایت بانکها و پرداخت تسهیلات بیشتر به بنگاه‌های تولیدی را تنها راه درمان چالش‌های بخش تولید عنوان کنند. این دیدگاه از سوی برخی افراد که خود را نماینده بخش تولید دانسته و خواهان افزایش دسترسی این بخش به تسهیلات ارزان قیمت هستند بیان می‌شود.

در این خصوص گرچه سیاست‌گذار پولی تلاش کرده در دوره اخیر هزینه تامین مالی را همراستا با کاهش نرخ تورم برای واحدهای تولیدی کاهش دهد اما رویکرد اشاره شده، برخی از ابعاد رابطه بین تامین‌کننده مالی و بنگاه‌های اقتصادی را نادیده می‌گیرد. فرشادحیدری معاون نظارتی بانک مرکزی در این رابطه به دو دیدگاه نادرست از نظام بانکی اشاره کرد. از نگاه معاون نظارتی بانک مرکزی، دیدگاه نخست در حمایت از کاهش هر چه بیشتر نرخ سود تسهیلات است. بدین معنا که هزینه تسهیلات بانک‌ها را عامل مهمی در هزینه تولید بنگاه‌ها عنوان می‌کند و خواهان پرداخت تسهیلات ارزان قیمت به بنگاه‌های تولیدی است.

حیدری دیدگاه دوم را مربوط به نقش پول در نظام تولید دانست و افزود: برخی گروه‌ها تصور می‌کنند که در زمان رکود اقتصادی که نیاز به رونق بیشتر تولید است، اعتبارات بانکی می‌تواند محرک تولید باشد. وی با اشاره به واقعیت‌های آماری گفت: تجارب گذشته نشان داده صرفاً با افزایش تسهیلات بانکی نمی‌توان مشکلات تولید را حل کرد و باید بخش تولید برای تطبیق خود با تحولات، برنامه و هدف داشته و بهره‌وری خود را افزایش دهد.

معاون نظارتی در خصوص این ادعا که بانک‌ها در دامنه‌دار شدن رکود بیشترین اثر را داشته‌اند گفت: به‌گواه آمار، بانک مرکزی در حوزه سیاست‌های اعتباری، نگاه ویژه‌ای به تامین مالی بنگاه‌های فعال در بخش‌های تولیدی خصوصاً صنعت و معدن و کشاورزی داشته است.

حیدری از ۱۰۴ برابر شدن کل تسهیلات پرداختی شبکه بانکی به بخش‌های مختلف اقتصادی طی ده ماهه نخست سال جاری در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته خبر داد و افزود: بر اثر اقدامات بانک مرکزی، سهم سرمایه در گردش از کل تسهیلات پرداختی شبکه بانکی

فروش کالا درج شود.

معاون نظارتی بانک مرکزی با تاکید بر اینکه بانک مرکزی، موافق بالا بودن هزینه تامین مالی بنگاه‌های تولیدی نیست ولی کاهش دستوری نرخ سود سپرده‌ها و تسهیلات بانکی نیز به صلاح اقتصاد ملی نیست، گفت: باید با ایجاد تعادل در عرضه و تقاضای پول و ایجاد ابزارهای تسهیل معاملات و ابزارهای متنوع مالی، هزینه تامین مالی واحدهای تولیدی را کاهش داد.

وی ادامه داد: بانک مرکزی بر اساس وظایف خود در حوزه‌های سیاست‌گذاری پولی، ارزی و اعتباری نقشی اساسی در مدیریت کلان اقتصاد کشور بر عهده دارد. سیاست‌های بانک مرکزی در پی ایجاد تعادل و ثبات در اقتصاد و حفظ سلامت و ثبات مالی بانک‌ها و رعایت منافع تمام ذینفعان است.

حیدری با تاکید بر اینکه در تنظیم رابطه تولیدکنندگان و بانک‌ها سیاست بانک مرکزی با نگاه به برنامه چشم‌انداز اقتصادی کشور، رعایت سیاست‌های ابلاغی مقام معظم رهبری و واقعیت‌های موجود تنظیم می‌شود، افزود: بانک مرکزی در عین تمایل به کاهش نرخ سود تسهیلات برای حمایت از تولید باید حفظ حقوق سپرده‌گذاران را هم برای حفظ تعادل سایر بازارها در نظر داشته باشد.

وی یکی از دلایل چسبندگی نرخ سود در ماه‌های اخیر را ناشی از عرضه اوراق با سود بالا در بورس دانست که موجب شد سیاست‌های شورای پول و اعتبار با اختلال مواجه شود. او با تاکید بر اینکه کسری بودجه و عدم تعادل درآمدها و هزینه‌های دولت با همگرایی بیشتر مجلس شورای اسلامی و دولت حل شود گفت: تبعات کسری بودجه و نحوه تامین آن به شکل اخیر در بازار سرمایه، بر بازار پول اثر منفی گذاشته و موجب افزایش نرخ سود شده است.

به نام سعادت ملت نفت را به بابک زنجانی دادند

حداقل در سه برنامه توسعه ای چهارم، پنجم و ششم تجارت برق اولویت این صنعت برق بود، برنامه ششم البته کمی بلندپروازانه تر، اتصال شبکه برق به کشورهای عربی جنوب خلیج فارس و کشورهای اروپایی را هم پیش بینی کرده است. اما در ۱۵ سال گذشته اگرچه ظرفیت سازی خوبی برای صادرات برق ایجاد شده، اما آمارهای رسمی وزارت نیرو نشان می دهد حجم صادرات برق هنوز در مراحل ابتدایی است. هرچند تلاش های بسیاری برای صادرات برق انجام شده، اما موانع در این مسیر بسیار است. دولت، مالک بزرگ نیروگاه ها و بزرگترین تولیدکننده و فروشنده برق، باید حضور بخش خصوصی را بپذیرد و او را در میدان صادرات بازی بدهد، اما بخش خصوصی می گوید، این پذیرش سخت است و با وجود تاکید اصل ۴۴ برای میدان دادن به بخش خصوصی، دولت فضایی حرکت را به بخش خصوصی نداده است. علی شمس اردکانی رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران در تعبیری از این فضای حرکت می گوید: «آب که نباشد، حتی بهترین شناگر هم که باشی، نمی توانی حرکت کنی». مشکلات بخش خصوصی برای توسعه صادرات برق و پیگیری هدف «هاب» منطقه ای شدن، در میزگردی با حضور علی شمس اردکانی رئیس کمیسیون انرژی اتاق ایران و بهمن صالحی تولیدکننده بخش خصوصی مورد بررسی قرار گرفت. مشروح آن را بخوانید:

آن طور که صادرکننده های بخش خصوصی برق می گویند، صادرات برق مشکلات بزرگی دارد، بخش خصوصی گله می کند که دولت توجهی به خواسته های تولیدکننده ها ندارد. از سویی دولت هم اعلام می کند که توان بخش خصوصی پایین است و تحرکی هم از سوی آنها نمی بیند. تحلیل شما چیست؟

صالحی: درست است که در دو دولت قبل، بسیاری از بخش های کشور آسیب دید؛ اما این توقع از دولت یازدهم بود که برای توسعه صادرات توجه جدی به بخش خصوصی داشته باشد. اما عملکردها نشان می دهد که در این حوزه موفقیت ایجاد نشده است. البته امیدواریم در ماه های پایانی، دولت اقداماتی در این زمینه انجام دهد. هرچند که نتیجه به این اقدامات به سرعت عملیاتی نمی شود، اما به هر حال یک حرکت است.

در واقع اگر دولت در ماه های پایانی فعالیت خود، حرکتی کند که حاوی پیام باشد، بسیاری می تواند مفید باشد. مثل ایجاد معاونت صادراتی در حوزه معاون اول یا پرداختن به بعضی پدیده ها مثل صادرات برق یا تجارت برق می تواند، این پیام را به بخش خصوصی برای حرکت منتقل می کند که دولت از بخش خصوصی حمایت می کند. همانطور که می دانید، به لحاظ توان تولید نیروگاهی بیش از ۷۲ هزار مگاوات نیروگاه نصب شده در کشور داریم، بیش از ۵۰ هزار مگاوات نیز در حال نصب داریم که این ظرفیت در هیچ کدام از کشورهای منطقه نیست.

از نظر جغرافیایی در شمال و جنوب یک تفاوت فصلی وجود دارد که مزیت محسوب می شود. جنوب ایران نسبت به شمال ایران و همینطور تفاوت افق از شرق به غرب همگی مزیت های بسیاری برای تولید برق ایجاد کرده است. به طور طبیعی اگر شرایط فراهم شود، می تواند برای ایران مزیت

باشد. سالهاست می شنوید که خط لوله انتقال گاز ایران به پاکستان و هند به نتیجه نرسیده است. این تصور وجود دارد که خط لوله یا خط انتقال گاز را تا مرز می کشیم و از آن طرف، هم آنها متقابلاً این خط را تا مرز ایران می کشند که در یک نقطه بهم متصل شود.

این موضوع شاید به آسانی قابل تصور برای اجرا باشد، اما فقط مساله زیر ساخت نیست و دیپلماسی هم اهمیت ویژه دارد. یعنی علاوه بر دیپلماسی عمومی نیاز به دیپلماسی اقتصادی داریم. همین نبود دیپلماسی اقتصادی فعال سبب شده تا خط ۳ انتقال برق به ارمنستان که تا سال گذشته فعال بود، به دلیل یک سوتفاهم اجرایی نشود. اینها از جنس همان بحث هایی است که مورد توجه قرار نگرفته است. شاخصی است که می توان با آن ارزیابی کرد، چرا ما هنوز به توسعه یافتگی فاصله داریم و هنوز منافع ملی خود را به خوبی نمی شناسیم؟ صرف نظر از اینکه هر جناح یا گرایشی سرکار بیاید، ما فرصت هایی داریم که در حال از دست دادن آن هستیم. ناگهان بازار خوب ایران در پاکستان با وجود یک رابطه خوب و در حال توسعه جدی در حوزه انرژی، به دست رقیب چینی می افتد.

این رقیب اتفاقاً در نقطه ای نزدیک به ایران یعنی بندر گوادر در حال فعالیت است. اینها مفاهیم و پیام

هایی دارد. خط انتقال گاز و برق که از شرق پاکستان و شرق چین حرکت می کند تا به این کشور برسد، همگی حاوی پیام های جدی برای ما است که تاکید می کند در حال از دست دادن بازار هستیم.

شمس اردکانی: شما اگر داستان الحاق گوادر به هند انگلیس در قرن ۱۹ بررسی کنید، می بینید که انگلیسی ها برای اینکه شرق ایران را تضعیف کنند، قرارداد آرمیتاژ اسمیت و قرار داد خط مرزی را بستند. این خط مرزی را به همین خط مرزی امروز رساندند. در حالی که خط مرزی در منطقه پنجاب بود. همین منطقه گوادر و چابهار بهترین نقطه برای فعالیت های اقتصادی است. آن موقع این کار را با ما کردند، الان هم دستی در کار است. برای اینکه ما هاب انرژی (مرکز چرخه مبادلات منطقه ای انرژی) منطقه نباشیم. کاری کرده اند که این اتفاق نیفتد. نتیجه این «اجازه ندادن» این نیست که آنجا بیابان برهوت بماند، چینی ها می آیند و جای ما را می گیرند. ما می توانستیم هاب انرژی منطقه شویم باید این منطقه را در اختیار می گرفتیم. لذا می گویم، مهندس مکانیک برای مدیریت این کار مناسب نیست؛ ما مدیر استراتژیک می خواهیم.

آقای دکتر شمس اردکانی شما که رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی هستید، آیا در این رابطه با دولت برای باز کردن این گره ها مذاکره کرده اید؟

شمس اردکانی: نماینده های بخش خصوصی در همه جلسات در سطح ملی، از جمله شورای اقتصاد حضور دارند. ما مسایل مان را اعلام کرده ایم. توسعه بخش خصوصی نیاز به یک اراده ملی دارد که دولت به عنوان حاکمیت، حمایت از این بخش را بپذیرد. نه اینکه فقط آمار اعلام کند و از عمل خبری نباشد. از زمانی که نفت کشور، به سمت ملی شدن رفت، در واقع همان موقع کلاه بر سر بخش خصوصی رفت.

پیشگامی بخش خصوصی در اجرای طرح‌های تصفیه‌خانه

معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی وزارت نیرو گفت: هم‌اکنون ۲۳ طرح بزرگ تصفیه‌خانه‌ای از جانب بخش خصوصی در حال احداث است. علیرضا دائمی در حاشیه همایش روز ملی آب با بیان اینکه بخش خصوصی مهمترین نقش را اجرای طرح‌های آب‌نیرو دارد افزود: بیشتر تصفیه‌خانه‌ها از جانب بخش خصوصی ایجاد می‌شود روش کار ما این است که بخش خصوصی از طریق مناقصه‌هایی که برگزار می‌شود اقدام به ساخت می‌کند. وی افزود: مالکیت با خودش است و طرح به صورت BOT و یا BOO اجرا می‌شود و بعد از اتمام، ما پساب تصفیه‌شده را خریداری می‌کنیم در برخی مواقع هم پساب را به خود صنایعی که سرمایه‌گذاری کرده‌اند تحویل می‌دهیم ضمن اینکه در انجام این طرح‌ها از منابع دولتی هم استفاده نمی‌شود.

وی با اشاره به اینکه بخش خصوصی در موضوع مدیریت آب نقش بسیار مهمی دارد گفت: بخش خصوصی در مجموعه‌هایی با عنوان پیمانکاران، سازندگان و واحدهای مشاوره‌ای با وزارت نیرو همکاری دارند.

دائمی گفت: بخش خصوصی هم در تولید و انتقال و هم در مصرف نقش اساسی در زمینه آب دارد از این رو درخواست ما این است که این نقش باید پررنگ‌تر باشد و ما بتوانیم مشارکت مردم را در مدیریت مصرف آب به ویژه در کشاورزی و مصارف خانگی داشته باشیم ضمن اینکه در کشوری مثل ما مهمترین موضوع در مباحث محیط زیست و حفاظت از تمامیت کشور حتی امنیت و مباحث اجتماعی آب است به همین دلیل استفاده صحیح از آب یکی از مسائلی است که باید مدنظر قرار گیرد.

وی افزود: سرمایه‌گذاری در مباحث مربوط به فاضلاب بسیار مهم است منابع آب تجدید شونده ما با سرعت بسیار زیاد مصرف شده است و امروز ما باید به آبهای غیر متعارف بپردازیم ما فقط در بخش شهری سالانه یک و نیم میلیارد متر مکعب آب داریم که باید باز چرخانی شود و دوباره استفاده شود شعار سال سازمان ملل در سال ۲۰۱۷ استفاده صحیح از پساب است و این در کشور ما یک واقعیت عینی تری است چرا که ما در مقایسه با دیگر کشورها کشور کم‌آب‌تری هستیم.

معاون وزیر نیرو درباره میزان و نحوه هدررفت آب گفت: شاخصی به نام آب به حساب نیامده داریم این متوسط در کشور حدود ۲۵ درصد است شامل سه مولفه است، مولفه اول آبی است که در شبکه، توزیع و مصرف

چند مولفه دارد مهمترین مولفه آن بحث اقتصادی است و مولفه اقتصادی در زمینه تعرفه و قیمت بسیار مهم است متأسفانه در کشور ما ارزترین آب در مصارف صنعتی، کشاورزی و خانگی عرضه می‌شود این بدان معنا است که تعادل اقتصادی وجود ندارد.

دائمی گفت: راهکاری جز این نداریم که در موقع پربارش، آب درست مصرف شود اگر آب درست مصرف شود ما می‌توانیم در مواقع خشک آب را مدیریت کنیم.

وی درباره مشکل آب مصرفی خوزستان گفت: این اتفاقی که در خوزستان افتاد ناشی از کمبود آب نبود ناشی از قطع برق بود این باعث بروز شوک شد در مورد کیفیت ما بهترین منابع آبی را در استان خوزستان داریم.

دائمی افزود: از محل رودخانه کرخه و دز طرح عظیمی را انجام دادیم تحت عنوان غدیر، در سال ۴۰۰ میلیون متر مکعب آب از فواصل بسیار طولانی به تصفیه‌خانه اهواز وارد شده است.

وی گفت: برنامه ما برای آب‌رسانی به کل استان خوزستان شامل سه طرح عظیم است که یکی از آنها طرح غدیر است که قسمت جنوبی شهرهای آبادان و خرمشهر را تحت پوشش می‌دهد و دو طرح در قسمت‌های غربی و شمالی است که به تدریج در حال انجام است.

دائمی افزود: مشکل کیفیت آب در ده سال اخیر به شدت روبه بهبود است.

می‌شود اما ما پولی بابت آن نمی‌گیریم مثلاً آب مصارف مساجد مصارف عمومی مدارس و مراکز عمومی است مولفه دوم آبی است که در شبکه به دلیل شکستگی شبکه هدر می‌رود، مولفه سوم بر دشتهای غیر مجازی است که از منابع آب صورت می‌گیرد به دلیل تغییر یا تخریب کنتررها و برداشتهای غیر مجازی است که انجام می‌شود به ویژه مناطق حاشیه شهر است که ما مجاز به دادن انشعاب به آنجا نیستیم.

دائمی افزود: بخش زیادی از آب به حساب نیامده در این بخش سوم است در حاشیه شهرها که پروانه ساخت ندارند و ما مجاز به دادن انشعاب نداریم از این آب استفاده می‌کنند.

وی با بیان اینکه حداکثر ۸ درصد از این ۲۵ درصد آب به حساب نیامده، هدررفت در شبکه است گفت: علت هدر رفت در شهری مثل تهران این است که اولاً شبکه مال ۵۰ سال قبل است و توسعه نامتوازن است.

دائمی افزود: امروز شهر تهران دائماً در حال توسعه است لذا ساختار شبکه آب تهران و برخی دیگر از شهرها که این مشکل را دارند به صورت موزون و با طراحی پیشرفته است منطقه ۲۲ یا شهرک غرب یا ولنجک توسعه یافته و به وجود آمد ما مجبور به تامین آب آن بوده ایم لذا می‌بینید که شبکه آب ما شبکه‌ای نبوده که طراحی شود ما مجبور به آب‌رسانی و خدمت‌رسانی به مردم شده ایم.

معاون وزیر نیرو افزود: مبحث مدیریت آب در کشور

چرا داروهای تقلبی در بازار به فروش می‌رسد؟

ناصر ریاحی، عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران و رئیس انجمن واردکنندگان دارو و مافیای دارو و وضعیت صنعت دارو در زمان پسابر جام را بررسی کرد. صنعت دارویی از بزرگ‌ترین صنایع کشور است، همیشه بیماری‌هاست و برای درمان آن نیز نیاز به دارو. آن‌طور که ناصر ریاحی، عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران و رئیس انجمن واردکنندگان دارو با حضور در کافه خبر مطرح کرد؛ «حجم گردش مالی صنعت دارو ۱۲ هزار میلیارد تومان است.» به گفته وی، «حجم گردش مالی ماکارونی به تنهایی بیشتر از دارو است. دارو بازار کوچکی است؛ فقط اسم و جنجال دارد.» البته به اعتقاد این فعال بخش خصوصی، «بازار دارو در تمامی کشورها تحت تأثیر مسائل اقتصادی منطقه قرار نمی‌گیرد و به طور معمول بازار با ثباتی دارد.»

شما در حال حاضر وضعیت صنعت دارو را چطور ارزیابی می‌کنید؟ گردش مالی این صنعت در دوران پسابر جام چگونه بوده است؟

گردش مالی بازار دارو هم اکنون ۱۲ هزار میلیارد تومان است. از این رقم، حداکثر ۴ هزار میلیارد تومان واردات و حدود ۸ هزار میلیارد تومان تولید داخل است. در حوزه تولید داخل، تقریباً ۷۰ درصد این صنعت غیر خصوصی است؛ یعنی یا در اختیار دولت یا بخش عمومی است. سازمان تأمین اجتماعی، ستاد اجرایی فرمان امام (ره)، بانک ملی و سایر بانک‌ها، سازمان امور بازنشستگی و غیره، مالک ۷۰ درصد کارخانه‌ها هستند. اما واردات دارو تقریباً برعکس است. یعنی حدود ۲۰ درصد در اختیار بخش عمومی و حدود ۸۰ درصد در اختیار بخش خصوصی است. در کل می‌توان نتیجه گرفت که یک سوم صنعت دارو در دست بخش خصوصی و دو سوم در دست بخش غیر خصوصی است.

آیا انحصاری در تولید دارو وجود دارد؟

به دلیل تغییر مدیریت‌ها در دولت، هیچ مدیری حاضر و مایل به سرمایه‌گذاری جهت ارتقای کیفی یا کمی کارخانه داروسازی تحت مدیریت خود نیست. چون سرمایه‌گذاری معمولاً در طولانی مدت جواب می‌دهد و هیچ مسئول دولتی و یا غیر خصوصی در این زمینه مدت طولانی دوام می‌آورند. و تا زمانی که دولت یا بخش عمومی مالک اکثریت سهام شرکت‌های دارویی باشد، گردش نقدینگی در صنعت دارو کم است و بدلیل تقسیم تمام یا اکثریت سود شرکت‌ها کمتر می‌توان انتظار داشت که این قبیل شرکت‌ها سرمایه‌گذاری جدیدی انجام دهند.

به همین دلیل فعالان دولتی در این بازار نمره منفی می‌گیرند و انگیزه‌ای برای سرمایه‌گذاری ایجاد نمی‌شود. به همین عامل باعث شده کارخانه‌ها در این بخش فرسوده و به‌روز نباشد.

شرایط دیگری که برای بخش عمومی وجود دارد، این است که می‌توانند از رانت استفاده کنند. آنچه که به

آن می‌گویند مافیای و رانت، دقیقاً در همین نقطه ایجاد می‌شود. بسیاری از مدیرانی که سمت دارند و از سمت خود در بخش دولتی کنار می‌روند، مدیر یکی از بخش‌های عمومی می‌شوند. در این جاتضاد منافع وجود دارد. طبیعی است، چون بیشتر به واحدهای غیر خصوصی توجه دارند و در صورت دادن امتیاز به آنها کمتر پاسخ‌گو به مسئول دولتی هستند. یعنی اگر بخش عمومی کاری را بدون نوبت یا زودتر انجام دهد، کسی از آن‌ها سوالی نمی‌کند ولی اگر برای بخش خصوصی همان کار را بکنند، باید جواب دهد. به این ترتیب انحصار در تولید دارو در ایران وجود دارد.

در زمان تحریم‌ها، نگرانی‌های زیادی در حوزه دارو به خصوص واردات داروهای خاص وجود داشت. هم اکنون که تحریم‌ها برداشته شده، آیا تغییری در این صنعت دیده می‌شود؟

از لحاظ اقتصادی، دولت و بیمار خریدار دارو است. شما به پروژه‌های ساختمانی توجه کنید. اگر آهن نباشد، دو ماه پروژه عقب می‌افتد و پس از آمدن آهن، دوباره پروژه اجرایی می‌شود. ولی دارو اگر به‌موقع به بیمار نرسد، یا خود بیمار خوب می‌شود و یا صدمه می‌بیند. بنابراین همیشه دارو باید در دسترس باشد. از طرفی، دولت به دلیل این که خریدار دارو است، از لحاظ این که بیمه پول آن را می‌دهد، بازار بادوامی است و تحت نوسانات اقتصادی و رکود کمتر قرار می‌گیرد. از طرف دیگر، دارو همیشه معاف از تحریم‌ها است. به همین دلیل بازار آن ثبات دارد. در واقع هر چه که سلامت محور باشد، تحریم نمی‌شود.

اما چند مشکل در زمان تحریم‌ها به وجود آمد که به دارو و کلاه حوزه سلامت آسیب رساند. البته دارو خیلی کمتر دچار کمبود شد چون فعالان این حوزه خصوصاً بخش خصوصی فعال در بخش سلامت، به قیمت این که خودشان را به خطر بیاندازند، دارو را تأمین کردند.

در کل دو مشکل وجود داشت. اولین مشکل، مسایل بانکی بود. اگرچه دارو تحریم نبود، ولی بانک‌ها در

تحریم قرار داشتند. به همین دلیل هزار ترفند را باید به کار می‌گرفتند. در مورد تجهیزات پزشکی نیز این مشکلات وجود داشت. به طور مثال، در بخش رادیوتراپی ۱۰ تا ۱۵ سال بود که تجهیزات جدید به ایران نیامده بود و بعد از برجام توانستند ۴ تا ۵ دستگاه وارد کنند. در کل در بازار دارو کمبود جدی به دلیل تحریم نداشتیم. آن جایی هم که کمبودی ایجاد شد، به دلیل این بود که بانک مرکزی نتوانست ارز تخصیص دهد.

قیمت‌گذاری دارو به چه نحوی بوده است؟

قیمت‌گذاری در آن زمان بر اساس ارز مرجع بود، با این وجود، فعالان این بخش ۲۸۰،۲۷۰ میلیون یورو دارو وارد کردند؛ در حالی که بعضی از آن‌ها هنوز ارز مرجع و یا مابه‌تفاوت ارز را نگرفتند. در واقع علاوه بر این که سود عاید آنها نشد، بلکه زیان هم دیدند. البته ۹۰ درصد از آن را بانک مرکزی در زمان دولت آقای روحانی پرداخت کرد، ولی برخی از واردکنندگان به دلیل این که مدارکشان کامل نیست و غیره، این امکان را پیدا نکردند.

مافیای دارو در دوره‌های مختلف خبر ساز بوده است.

مافیای دارو چگونه شکل گرفته است؟

مافیا که می‌گویید، به معنای فعالیت‌های زیرزمینی است. مافیا، به گانگسترهای ایتالیا و آمریکا می‌گفتند که مخفیانه در بخش‌های مختلف نفوذ می‌کردند و فعالیتشان پنهانی بود. اما کسی که شفاف عمل می‌کند، چگونه می‌تواند مافیا باشد؛ آن هم به معنایی که ما از آن استفاده می‌کنیم؟

چرا اکنون نتوانسته‌ایم جلوی مافیای دارو را بگیریم؟

این گروه در ایران، مافیا نیستند، بلکه قاچاق فروش و خلاف کار هستند که البته این گروه در همه صنوف وجود دارند، اما گروه کوچکی هستند. این طور نیست که شبکه‌ای عمل کنند. دولت خیلی بهتر است که جلوی قاچاق را بگیرد و یا جلوی خرید و فروش دارو در ناصر خسرو را بگیرد، ولی مبارزه با معول شاید بیش از هزار سال است که تجربه شده، اما کار ساز نیست و باید با علت مبارزه کرد.

برای قضاوت عملکرد دولت عجله نکنیم

زوج اقتصاددان می‌گویند: «باید عادلانه قضاوت کنیم و اجازه بدهیم سیاست‌های اقتصادی که در دولت آقای روحانی شروع شده به نتیجه برسد.»

هر دو اقتصاددان و هر دو جوان؛ علاقه‌مند به رسانه و مطبوعات، پویا جبل عاملی و سمیه مردانه هر دو دارای دکترای اقتصاد از لیستر بریتانیا هستند. خانم دکتر مردانه در حال حاضر در دانشگاه امیرکبیر اقتصاد تدریس می‌کند و همسرش پویا جبل عاملی است. آثارشان را می‌توانید در نشریه‌های معتبر اقتصادی فارسی و انگلیسی به راحتی پیدا کنید. اصلاً ملاک ما برای دعوت از سمیه مردانه و پویا جبل عاملی دقیقاً همین ویژگی‌ها بود. اینکه این زوج اقتصاددان فعال و پرنرزی از چه زاویه‌ای به اقتصاد ایران نگاه می‌کنند و مسایل روز را چگونه تحلیل می‌کنند. شاید پیگیری دیدگاه‌هایشان در مقالات و نوشته‌هایشان کنجکاو و ژورنالیستی را پاسخ می‌داد، اما اینکه هر دو را کنار هم بنشانید و سؤالات واحد بپرسید، حتماً جذابیت گفت‌وگو را دو چندان می‌کند و مهم‌تر آنکه توصیه‌های این زوج اقتصاددان می‌تواند راهنمایی برای تصمیم‌گیران اقتصاد کشور هم باشد. چه آنکه بیش از نیمی از جمعیت ایران جوان و تحصیل کرده اند و بخش بزرگی از این جمعیت همچون این زوج اقتصاددان نقشه‌های بزرگ برای توسعه ایران دارند.

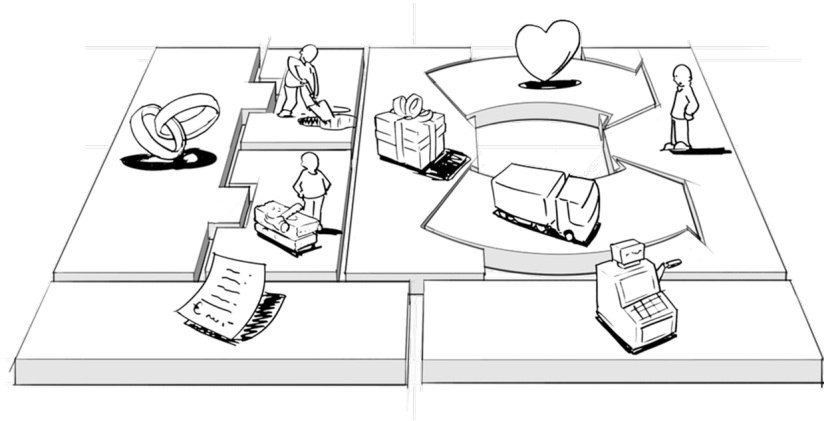
سه سال و نیم از دولت یازدهم گذشته، جمع‌بندی که در حال انجام است، نشان می‌دهد مسایل اقتصادی هنوز بخش قابل توجهی از مطالبات مردم است. برآورد شما از عملکرد دولت یازدهم در حوزه اقتصاد چیست و آیا دولت توانسته بخشی از مشکلات اقتصادی گذشته را حل کند؟

مردانه: اگر بخواهیم یک تحلیل درست ارائه کنیم، اول باید ببینیم کجا بودیم. یعنی نقطه شروع دولت یازدهم کجا قرار داشت. اقتصادی که دولت یازدهم تحویل گرفت، اقتصادی بی ثبات بود. بازارهای مالی اش به شدت نوسان داشتند. تورم به شدت بالا بود. رکود تورمی داشتیم و تولید بسیار پایین بود. اقتصاد در سرآشیبی بود. فرض کنید آقای روحانی نبود و همان سیاست‌های قبلی ادامه داشت؛ امروز به کجا می‌رسیدیم؟ بیکاری، تورم و تولید کجا بودند؟ وقتی از این جنبه به موضوع نگاه کنیم، ارزش آنچه امروز داریم را بهتر می‌فهمیم تا اینکه بخواهیم انتقاد خیلی مستقیم به عملکرد

کرده است. یعنی مهم‌ترین گام‌ها را برداشته شده است. به نظر من خارج شدن ایران از انزوای پذیرش دوباره اش در جامعه جهانی گام بسیار مهمی است. اگر چه انتقادهایی درباره نحوه اجرای برجام وجود دارد، اما به نظر من باید عادلانه قضاوت کنیم و اجازه بدهیم سیاست‌های اقتصادی که در دولت آقای روحانی شروع شده به نتیجه برسد. معمولاً سیاست‌های اقتصادی در میان مدت به نتیجه می‌رسد. بنابراین ارزیابی کلی این است که علی‌رغم برخی نوسانات که می‌توانست نباشد، شرایط امروز اقتصاد ایران نسبت به سه سال و نیم گذشته در شرایط بهتری قرار دارد.

جبل عاملی: نمی‌شود کتمان کرد که ثبات اقتصادی و کاهش تورم از دستاوردهای دولت آقای روحانی بوده است. در این سه و نیم سال انتظارات تورمی پایین آمد و تقاضاهای سفته‌بازی از بازارهای مالی کم شد. به دنبال این تغییرات هم اجرای برجام صورت گرفت. حالا بعد از اتفاقی که در آمریکا افتاده است، شاید دشوار باشد که پیش‌بینی کنیم آیا تا مدت‌زمان باقیمانده از عمر دولت یازدهم، یعنی تا سال ۹۶ این وضعیت تداوم پیدا خواهد کرد

اقتصادی دولت یازدهم داشته باشیم و بگوئیم چرا آنچه ما می‌خواستیم اتفاق نیفتاد. بنابراین باید عادلانه به قضیه نگاه کرد. تیم آقای روحانی در رسیدن به برجام موفق عمل کرد. شاید خیلی‌ها بگویند چرا برجام به نتایج اقتصادی مورد انتظار نرسید و چرا وعده‌ها به ثمر ننشست؟ پاسخ روشن است؛ هنوز زمان زیادی از توافق برجام نگذشته است. باید از تاریخ اجرایی شدن توافق برجام قضاوت و داوری کرد. آنچه ما در سه سال و نیم در اقتصاد ایران دیدیم، ثبات نسبی بوده است. سفته‌بازی‌ها از بازارهای مالی رخ پر بسته و دیگر شاهد این نیستیم که بازارهای مالی دچار نوسان باشند. صبح ارز یک قیمت باشد و بعداً ظهر قیمتی دیگر. یا در بازار طلا همینطور. هیچ‌کس دیگر مثل گذشته سودای این را ندارد که در بازار طلا یا ارز به سود برسد. اینها همه نشانه‌های خوبی برای ثبات اقتصادی است. تورم تا حدود خوبی کنترل شده، به طوری که تورم نقطه به نقطه به ۷ و نیم درصد رسیده است. این اتفاقات نتیجه ۳ سال و نیم فعالیتی است که دولت یازدهم با همه محدودیت‌هایی که داشته – چه به لحاظ سیاسی و چه اقتصادی – به آن دست پیدا

قرار بود بروکر اسی کاهش یابد و رویه ها برای فعالان اقتصادی کمتر شود اما در این زمینه ها می بینم حرکت خاصی که بشود به طور ملموس از آن یاد کرد، وجود ندارد. قرار بود از تعداد مجوزهای بیشماری که به فعالان اقتصادی داده می شود، کاسته شود، اما چنین نشد.

برنامه ای که برای خروج از رکود نوشته شد، عملاً اجرایی نشد. بسته محرک تقاضا که پار سال مطرح شد هم عملاً دستاوردهای پولی که بانک مرکزی بدست آورده بود با کاهش رشد پایه پولی و نقدینگی در سال ۹۴ از دست رفت. این بسته عملاً نجات خودروسازها بود و نه نجات اقتصاد ایران؛ اصلاً به خاطر خودروسازها طراحی شده بود. پس بنابر این می شد، یکسری تصمیمات و اقدامات در این مدت انجام داد، که عملی نشد. در مقابل هم تصمیماتی اجرایی شد که نباید انجام می شد. مثلاً بسته محرک تقاضا بر کل های پولی تاثیر گذاشت، و ممکن است به زودی اثرات خود را در مدت زمان باقی مانده از عمر دولت بر نرخ تورم نشان بدهد.

خانم دکتر مردانه اشاره کرد که اقتصاد ایران تحت تاثیر شرایط بیرونی قرار خواهد گرفت. دولت بعد از توافق برجام بسیار امیدوار است که با جذب سرمایه خارجی که مهمترین نمود این امیدواری قرار دادهای جدید نفتی است، محرک تازه ای از سمت بیرون به اقتصاد وارد کند تا رکود به تدریج از بین برود. به نظر شما چقدر تحولات خارجی موثر است؟ از سویی گروهی هم متعقدند که تحولات بیرونی تاثیری بر اقتصاد ایران ندارد.

جیل عاملی: وقتی بیکاری دارید یعنی سرمایه کافی برای اینکه تولیدی ایجاد شود و از کنار این تولید تقاضایی برای مصرف ایجاد شود، ندارید. یعنی با حلقه مفقوده سرمایه مواجه هستید. سرمایه پول نیست، بلکه نهاده ای است برای تولید و بعد بهبود اقتصادی. شما باید به دنبال سرمایه ای باشید که بتواند بلافاصله به سرمایه فیزیکی تبدیل شود. با خودش مدیریت و تکنولوژی بیاورد. همه این فرآیند به واسطه سرمایه گذاری خارجی اتفاق می افتد.

هیچ کشوری مثل ما را نمی توانید مثال بزنید که بدون سرمایه خارجی پیشرفت کرده باشد. راه دور نرویم، بعد از آنکه خارجی ها از پارس جنوبی رفتند، پروژه های بعدی در پارس جنوبی در دولت آقای احمدی نژاد دو سه برابر زمان و هزینه به اتمام رسیدند. این یعنی هزینه بسیار زیادی به اقتصاد وارد شد، در حالی که فازهای اولیه پارس جنوبی زودتر از زمانی که باید، توسط خارجی ها تمام شد. بنابر این روی هوا حرف زدن و بدون ادله بحث کردن، برای اقتصاد ما راهگشا نیست. اگر انتخابات آمریکا را هم کنار بگذاریم، الان می بینیم

شاهد تغییر در زندگی مردم باشیم، ثبات اقتصادی است. در ادامه رشد اقتصادی است که در سیاست های اقتصادی دیگر خود را نشان می دهند. اما همانطور که گفتم اتفاقاتی رخ داده که ما در آن دخیل نیستیم. اتفاقاتی که خواهی نخواهی بر اقتصاد ما تاثیر خواهند گذاشت. البته بعید می دانم در شش ماه آینده که آقای روحانی سرکار است، اتفاقی بیفتد. به این دلیل که تا کابینه آقای ترامپ تشکیل شود و سیاست های جدید به بار بنشینند، قاعدتاً در شش ماه آینده تغییر خاصی رخ نخواهد داد. اما به هر حال انتظاراتی که از تغییر سیاست ها وجود دارد، ممکن است باعث نوسان بازارهای ما هم بشود. هر چند که نباید سناریوهای بدبینانه بچینیم. اینکه با آمدن ترامپ اقتصاد ایران به سه سال پیش برمی گردد این بدبینانه ترین سناریوست. یا گفته شود، ترامپ به هیچ کدام از تعهدات برجام پایبند نخواهد بود. به هر حال آمریکا یک طرف توافق برجام است و آنسوی دیگر اروپایی ها قرار دارند. بعید می دانم اروپا توافقی که به این سختی بدست آورده به راحتی از دست بدهد. باید دید که معادلات قدرت چه تغییر می کند. البته با توجه به اینکه جمهوریخواهان اکثریت سن را هم در اختیار گرفته اند، احتمال اینکه سیاستها تغییر کند زیاد است. اما نباید حالت خوشبینانه و میانه را هم از نظر دور داشت و ما امیدواریم که حالت خوشبینانه اتفاق بیفتد.

جیل عاملی: درست است که شرط ضروری رشد ایجاد ثبات اقتصادی است، اما به نظر می رسد دولت آقای روحانی می توانست در سه سال گذشته تصمیمات و اقداماتی را انجام بدهد، اما این اتفاق نیفتاد. به عنوان مثال در باره رشد اقتصادی توصیه های زیادی به دولت شد تا موانعی که در بلند مدت باعث شده رشد اقتصادی پایین باشد، مرتفع شود. تاکید شد که باید موانع کسب و کار بر طرف شود. اما هیچ تحولی در این رابطه نمی بینیم.

یا خیر. یعنی ممکن است شرایط نا اطمینانی به دنبال نتایج انتخابات آمریکا ایجاد شود که حتی دستاوردهایی که تا به حال بدست آمده، تحت شعاع قرار بدهد. مهمترین کاری که آقای روحانی در این مدت انجام داد، ایجاد ثبات و کاهش تورم بود. در پی آن البته با تصویب برجام دیدیم که پروژه های نفتی شروع به کار کردند. بیمه کشتیرانی راه افتاد. در دوماه آخر تابستان وضعیت بهتر شده بود و این امید وجود داشت که شرایط بهتر هم بشود، اما حالا یک اتفاقی افتاده است که خیلی زود است که بعد از نتایج این انتخابات وضعیت آینده اقتصاد ایران را پیش بینی کرد. اگر بخواهیم سناریوی بدی را در نظر بگیریم و سرمایه گذاران فکر کنند با آمدن ترامپ در آمریکا، دیگر نمی توانیم برجام را اجرایی کنیم. این چارچوب و مدل بهم می خورد. آنگاه می توان گفت تا بهار آینده هم تورم افزایش می یابد و هم بازارهای دارایی دچار نوسان خواهند شد. اقتصاد هم در شرایطی قرار خواهد گرفت که نرخ بازدهی بانکها کاهش می یابد. معلوم نیست شاید در مدت زمان باقیمانده به دلیل تحولات جهانی همین نتایجی هم که در اقتصاد بدست آمده، از بین برود.

یعنی معتقدید که اقتصاد ایران ممکن است تحت شعاع تحولات جهان قرار بگیرد؟

جیل عاملی: بله

شما اشاره کردید در سه سال ونیم به ثبات رسیده ایم، شاید در سطح زندگی مردم خیلی تاثیر روشنی نداشته است از سویی دیگر بنگاههای اقتصادی هم هنوز بار رکود درگیر هستند. آیا فکر می کنید نیاز به سیاست گذاری جدید و برنامه خاصی برای شرایط تازه پیش آمده وجود دارد؟

مردانه: زمان باقی مانده بسیار کوتاه است تا سیاستی جدید بتواند به نتیجه برسد. ولی به نظر من باید در مورد واقعیت های تازه، اقتصادی فکر کرد. لازمه هر رشدی که در اقتصادی بیفتد و منجر به بالا رفتن قدرت خرید مردم شود که به دنبال آن

که فروش نفت ما افزایش یافته، سرمایه گذاری در حال انجام است. فاز ۱۱ پارس جنوبی که با توتال در حال انجام قرارداد است، نقش بسیار تاثیر گذاری بر رشد اقتصادی ما خواهد گذاشت. اگر آقای زنگنه در وزارت نفت این حرکت را پیش برده، باید در بقیه وزارتخانه ها هم همینطور باشد. اما متاسفانه در وزارتخانه های دیگر شاهد این تحرکات نبودیم و به نظر من دولت از این زوایا ضربه خورده است.

خانم دکتر، شما فکر می کنید چقدر تحولات بیرونی بتواند رشد اقتصادی ایران را تحت شعاع قرار بدهد؟

مردانه: قلبا امیدوارم که تاثیری نگذارد؛ من هم مثل خیلی ها امیدوارم که انتخاب جدید مردم آمریکا، تاثیر منفی بر اقتصاد ما نگذارد. اقتصاد ما در سرآشویی بوده و دوباره دارد جان می گیرد. اما به هر حال واقعیت همیشه آن چیزی نیست که دوست داریم ببینیم و بشنویم. ایران جزیره نیست. ایران کشوری است که با همه کشورهای دنیا تعامل دارد. همین الان بازارهای ایران سرشار از کالاهای خارجی است و این نشان می دهد که اقتصاد ما در حال تعامل با دنیاست. پس هر اتفاقی در هر گوشه ای از دنیا بیفتد، بر اقتصاد ما هم تاثیر می گذارد. امروزه حتی اعتصاب در یک معدن طلا در آفریقا هم ممکن است بر بازار جهانی طلا اثر بگذارد و به تبع آن بازار طلای ما تکان بخورد. بنابراین ساده انگارانه است که بگوییم تحولات جدید سیاسی در دنیا تاثیری بر اقتصاد ایران نمی گذارد. زمانی ممکن است همه چیز در اقتصاد ما درست عمل کند و فقط شرایط بیرونی مشکل داشته باشد در آن صورت می توان گفت عوامل برونزا تاثیر گذاشته، اما وقتی مشکلات ساختاری در درون اقتصاد کشور داریم لازم است با سیاست گذاری درست آنها را حل کنیم. بنابراین به جای اینکه گفته شود، هیچ تاثیری ندارد، بهتر است بگوییم سیاست های مالی کشور را به نحوی تنظیم می کنیم که کمترین آسیب ممکن را از تغییرات احتمالی بپذیریم.

یکی از بحث برانگیزترین مسایل اقتصاد ایران در دهه اخیر، یارانه های نقدی بوده است. از همان آغاز تشکیل دولت هم آقای روحانی و هم تیم اقتصادی دولت، انتقادهای تند و تیزی به این طرح داشتند، اما ظاهر به ناچار آن را ادامه دادند. دولت می گوید با مشکل پرداخت پول مواجه است. هر از گاهی رقبای آقای روحانی پرداخت های نقدی را به عنوان آلت رناتیو استفاده می کنند. به نظر شما برای ماههای پایانی و اگر بتوان گفت دور بعد ریاست جمهوری آقای روحانی، با معضل یارانه ها چه باید کرد؟

مردانه: الان خیلی دیر است که دولت برای حل مشکل یارانه ها فکر کند. همانگونه که سنگ اول گرند معمار کج/تاثیر می رود دیوار کج؛ آن اتفاقی که نباید می افتاد، در دولت آقای احمدی نژاد افتاد.

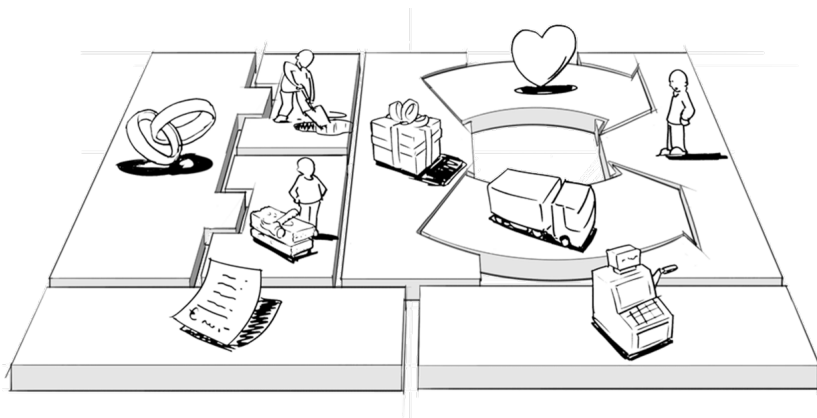
یارانه نقدی در شرایطی که بودجه ظرفیت کافی نداشت، پرداخت شد. درست است که تعدیل قیمت انرژی به خصوص بنزین باید صورت می گرفت، اما هر چه اقتصاد دانان فریاد زدند که الان موقع این کار نیست، عملیاتی شد. هر طرحی اگر در زمان خود اجرایی نشود، طبعا عواقب خواهد داشت. عواقب آن هم کسری بودجه هایی است که به دولت فعلی منتقل شده است. دولت فعلی هم چاره ای جز اینکه یارانه های نقدی را ادامه دهد، ندارد. حتی به نظر من اشتباهات بدتری هم مثل سبدهای کالایی که داده شد، افتاد. در شرایط فعلی هر دولتی که سر کار بیاید، اولین مشکلی که دارد، کسری بودجه است.

اقتصاد ایران با شرایط عیدیه ای دست و پنجه نرم می کند، نباید دولت تعارف داشته باشد. آیا بحث این است که پایگاه اجتماعی را حفظ کنیم یا اینکه به اقتصاد خدمت کنیم؟ انتظار این بود که دولت در موضوع یارانه ها خدمت به اقتصاد را در اولویت قرار می داد که متاسفانه بسیار در این زمینه ضعیف عمل کرد. به نظر من زمان این رسیده که سیاستگذاران تعارف را کنار بگذارند. همه جای دنیا یارانه پرداخت می شود، اما به کسانی که واقعا توان کار کردن ندارند، از کار افتاده هستند یا اقشار ضعیف هستند. مثل جمعیتی که تحت پوشش کمیته امداد و بهزیستی قرار دارد. این افراد شایسته دریافت یارانه نقدی هستند. چه بسا اگر یارانه نقدی را حذف کنیم، مشکلی پیش نمی آید. افراد نیازمند، کاملاً شناخته شده اند. اگر یارانه ها قطع شود، کسری بودجه دولت هم حل خواهد شد. کسی از پول مفت بدش نمی آید. سیاست گذاری باید درست باشد و به تبع آن قانون هم باید قابل اجرا باشد. وقتی سیاست گذاری نادرست است، ما نمی توانیم به مردم خرده بگیریم. به نظر من وقت آن است که سیاست گذاران جلوی این طرح را بگیرند تا اقتصاد سالمی را تحویل نسل های آینده بدهند.

به نظر شما اگر دولت الان سیاست حذف یارانه ها را اجرایی کند، پیامدی مثل سال اول خواهد داشت؟

جبل عاملی: با وضعیتی که صندوق های بازنشستگی پیدا کردند، هر چه جلوتر برویم فشار بر روی بودجه دولت بیشتر می شود. در دوره ای اشتغال زیاد بوده و تعداد بازنشسته ها کم؛ بنابراین این افراد شاغل پول می گرفتند و به بازنشسته ها می دادند. اما پولی که باید صرف سرمایه گذاری می شد، این کار انجام نشده است. به همین دلیل الان صندوق های بازنشستگی هزینه ای که به واسطه سن کم بازنشستگی و متوسط عمر ایرانی ها می دهند به مراتب بیشتر از ورودی صندوق هاست که آنها را در یک وضعیت بدی قرار داده است. فشار این صندوق ها هم بر بودجه است. از سویی طرح سلامت و یارانه نقدی هم بر دوش دولت قرار دارد. در مورد یارانه های نقدی فکر می کنم، آنچه تا به حال انجام شده - یعنی کاهش تعداد کسانی که یارانه می گیرند - باید سرعت بیشتری بگیرد.

در شش ماه باقیمانده به انتخابات دور دوازدهم ریاست جمهوری، به نظر می رسد که نباید تصمیم عجولانه ای گرفته شود، چون برای دولت تبعات اجتماعی در بر خواهد داشت. اگر قرار است کاری انجام شود، باید بعد از انتخابات باشد. اصلی ترین کار هم این است که تعداد افراد این سبد کم شود و به تعدادی که نیاز دارند، بیشتر توجه شود. البته اطلاعات نشان می دهد چه کسانی در سه دهک اول در آمدی قرار دارند که دولت باید روی این سه دهک متمرکز شود. برای صندوق های بازنشستگی هم لازم است حتما چاره اندیشی شود. نمی توان به راحتی از زیر بار این صندوق ها خارج شد. برای افزایش سن بازنشستگی لازم است تدابیری اندیشیده شود. نمی توان به کسی که در ۲۰ سالگی استخدام شده و در ۵۰ سالگی بازنشسته می شود، ۳۰ سال پول داد! در هیچ کجای دنیا این اتفاق نمی افتد. سن بازنشستگی در ایران خیلی پایین

بیکاری کم نخواهد شد. مگر اینکه سرمایه گذاری جدیدی ایجاد شود.

جیل عاملی: درست است که رشد اقتصادی باید ایجاد شود که نرخ بیکاری کاهش پیدا کند، اما چون خیل عظیمی از جوانان را داریم که وارد بازار کار می شوند، باز هم نرخ بیکاری ممکن است افزایش یابد. حتی با ۶ درصد رشد اقتصادی بعد از ۵ سال نرخ بیکاری کاهش پیدا نخواهد کرد. پس با یک شرایط بفرنجی در این مساله و بازار نیروی کار مواجه هستیم. به نظر می رسد ترمیم هایی که صحبت آن شد، یعنی انعطاف پذیر کردن بازار نیروی کار می تواند راهگشا باشد. بدین معنی که هزینه ورود و خروج نیروی کار آسان تر شود. کارفرما راحت تر استخدام کند و کشتش اشتغال باید نسبت به رشد اقتصادی بیشتر شود. آن زمان است که به ازای هر یک واحد درصد رشد اقتصادی می توان اشتغال بیشتری ایجاد کرد.

به نظر شما آماری که در هر فصل اضافه می شود، می تواند در تغییر روش ها و منش های دولت ها تغییر ایجاد خواهد کرد؟

جیل عاملی: هر چقدر بیکاری، آنهم در این سطح افزایش یابد، موجب نارضایتی خواهد شد و این نارضایتی می تواند تبعات اجتماعی و سیاسی به همراه داشته باشد. همه دولت ها این موضوع را مد نظر دارند. اما توجه به این نکته مهم است که اقدامات نمایش گونه نمی تواند در بلند مدت به نتیجه برسد. راه حل همانطور که بحث شد، انعطاف پذیری در بازار نیروی کار و تزریق سرمایه است.

برای رسیدن به این منظور، حتما لازم است قدرت اقتصادی را اولویت جنبه های دیگر قدرت قرار داد. اگر با این نگاه جلو برویم، می توان مشکلات را حل کرد. اگر اولویت اقتصاد توسعه یافتگی و تبدیل شدن به قدرت اول اقتصادی منطقه باشد، هم چنان که در چشم انداز بر آن تاکید شد و ایمان به راه هایی که بقیه کشورها رفتند، حتما به نتیجه خواهیم رسید.

ما نمی توانیم فکر کنیم راه دیگری جز آنچه بقیه کشورها رفته اند، بلد هستیم. این نگاه درست نیست. چرا راه هایی که نتیجه داده را از من نمی کنیم؟ اگر مسیر کشورهای توسعه یافته را برویم، بسیاری از مشکلات اقتصادی امروز حل می شود. اگر رشد اقتصادی ۲ رقی برای ۸ سال داشته باشیم، مردم ما بعد از ۸ سال رفاه را خواهند دید. چین بعد از ۴۰ سال این راه را رفت و به نتیجه رسید. پس ما هم می توانیم به این نتیجه برسیم. ما با نهادهای مختلف اثر گذار بر استراتژی های کلان کشور مواجه هستیم و اگر بتوان آن ها را معتقد به اولویت اقتصادی کرد و اگر این اجماع در کل ساخت سیاسی حاصل شود، می توانیم موفق شویم و مردم توسعه و رفاه را با گوشت و پوست خود حس کنند.

کمبود منابع روبرو خواهد شد.

اخیرا اعلام شده که نرخ بیکاری نیم درصد در شش ماه گذشته افزایش یافته و جمعیت بیکاری مطلق هم بیش از ۳ میلیون نفر اعلام شده است. اعداد به تدریج ترسناک می شوند، به نظر شما دولت در این شرایط چه اقدامات فوری باید چاره اندیشی کند؟

مردانه: در زمان بیکاری نیاز به سرمایه دارد. دولت هم در حال حاضر این سرمایه را ندارد. باید یک منبع مالی جدید تعریف کند که همان سرمایه گذاری خارجی است. در غیر این صورت معجزه ای در اقتصاد ایران در شرایط فعلی اتفاق نمی افتد. شما می گوئید یارانه نقدی را به طرح سلامت اختصاص بدهند، در نهایت در اصل ماجر افرقی نمی کند و کسری بودجه به قوت خود باقی است. اگر می گوئیم یارانه ها حذف شود به این دلیل است که فشار از بودجه دولت برداشته شود، نه اینکه پول جای دیگری استفاده شود. کسری بودجه در بلند مدت می تواند صدمه بیشتری به اقتصاد بزند. بنابر این، راهی جز افزایش سرمایه گذاری خارجی نیست که این اتفاق می تواند، اقتصاد ایران را از حالت سکون و رکود خارج کند.

همانطور که وزیر علوم هم گفته، در آینده نزدیک یک میلیون نفر فارغ التحصیل بیکار به جمعیت تحصیل کرده اضافه می شود. الان در چرخه اقتصاد کشور بیکاری یک نقصان است. هر نقصانی در این چرخه ایجاد شود، به بعدی آسیب بیشتری وارد می شود. تا زمانی که ظرفیت اقتصاد ما همین باشد، نرخ

است. حتما لازم است، افزایش یابد که فشار بودجه ای کم شود. از آن طرف هم دولت با خیل عظیم بیکاران مواجه است. فشار بودجه ای وضعیت را بی ثبات تر می کند. اگر بخواهیم اولویت بندی کنیم، اشتغال جدید در سایه فرصت های اشتغال تازه بوجود می آید که این موضوع هم نیاز به سرمایه دارد. به نظر من در باره هزینه های طرح سلامت، بررسی چندانی صورت نگرفت. این طرح قابل ادامه نیست و باید به شکلی از دستور کار دولت خارج شود، تا زمانی که وضعیت درآمدی دولت بهتر شد، اجرای طرح سلامت را در دستور کار قرار بدهد. در شرایطی که بودجه عمومی دولت با مشکلات بیشماری روبرو است، اضافه کردن بار مالی جدید مثل طرح سلامت باعث می شود دولت در انجام تعهدات خود با مشکل مواجه شود و همین موضوع نارضایتی عمومی را افزایش می دهد.

تبعات توقف این طرح چه خواهد بود؟

جیل عاملی: وقتی در دست اجرا نشود و باعث نارضایتی شود. اجرای ناقص خود دافعه دار و عدم رضایت بیشتری ایجاد می کند.

به نظر می رسد، سطح رضایت عمومی نسبت به این طرح خوب بوده. و مردم راضی هستند. آیا بهتر نیست از بار یارانه نقدی کم شود و این طرح تقویت شود؟

جیل عاملی: فکر نمی کنم بودجه توان این بار مالی را داشته باشد. البته همه جای دنیا چنین بیمه هایی وجود دارد. اما با شرایط اقتصاد ایران و بودجه عمومی دولت به نظر می رسد به تدریج با مشکل

در مقابل فرمایشات رهبری درباره اصل ۴۴ مقاومت می شود

طیبنیا: هرگاه می خواهیم به سمت شفاف سازی اقتصاد برویم، عده ای نگران می شوند

وزیر اقتصاد گفت: ما برای اجرای سیاست های اصل ۴۴ و فرمایشات مقام معظم رهبری در تلاش هستیم، اما روی هر شرکت دولتی که دست می گذاریم عده ای با ارسال نامه و تهدیدهای فراوان عدم واگذاری آن را از ما می خواهند.

علی طیبنیا در حاشیه دهمین همایش سیاست های مالی و مالیاتی ایران که صبح امروز برگزار شد، به خبرنگاران گفت: من از روند خصوصی سازی بسیار ناراضی ام، ما برای اجرای سیاست های اصل ۴۴ و فرمایشات مقام معظم رهبری در تلاش هستیم، اما روی هر شرکت دولتی که دست می گذاریم عده ای با ارسال نامه و تهدیدهای فراوان عدم واگذاری آن را از ما می خواهند این روند به صلاح مملکت و اقتصاد کشور نیست.

وی با اشاره به مقاومت وزارت امور اقتصادی و دارایی در مقابل همه تهدیدات و فشارها، یادآوری کرد: روزی نیست که این وزارتخانه با نامه هایی با ۲۰، ۳۰ و حتی ۳۰ امضایی که وزیر را تهدید به استیضاح، برکناری و طرح سوال می کنند، روبه رونا باشد.

طیبنیا، تاکید کرد: یک سوال بزرگ همواره در پیش روی ماست که چرا هر زمان که یک سیاست مطلوب و موثر طراحی می شود، در عمل نمی توانیم آن را اجرا کنیم و بین سیاست های بپینه ای که طراحی شده و ساعت ها بحث کارشناسی بر روی آن صورت گرفته، با آنچه در عمل اجرایی می شود، اینقدر تضاد و تناقض وجود دارد؟

وی در پاسخ به این سوال گفت: واضح است که هرگاه می خواهیم به سمت شفاف سازی اقتصاد برویم، عده ای نگران می شوند که این نگرانی ها را در زمان تصویب قانون پولشویی و اکنون در زمان تصویب قانون مالیات بر ارزش افزوده شاهد بوده ایم و گروه های ذی نفع معمولاً در مقابل اینگونه سیاست های عقلایی می ایستند و جلوی اجرای آن را می گیرند.

وزیر اقتصاد در خصوص ایراد نظری که نسبت به ورشکستگی برخی از شرکت های دولتی وجود دارد، اظهار کرد: شاید در دولت گذشته چنین اتفاقاتی افتاده ولی با ارزیابی های ما در بخش هایی که خصوصی سازی صورت گرفته، عموماً این خصوصی سازی موفق بوده و شاخص های مربوط به آنها ارتقا یافته است.

طیبنیا گفت: ارزیابی ما از انجام واگذاری به بخش خصوصی واقعی، مثبت و موفقیت آمیز بوده و بطور کلی شاخص های اقتصادی این شرکت ها ارتقاء یافته است. وی تاکید کرد: اگر کسی در مورد یک واگذاری ایراد

اشکال دارد باید به طرح پرسش بپردازد؛ اگر فکر می کنند انحرافی در واگذاری اتفاق افتاده، قانونگذار مرجع و هیات داور تعیین کرده که رسیدگی کرده و قضاوت می کنند.

وزیر امور اقتصادی و دارایی ادامه داد: اینکه عده ای بدون اطلاع از جریان کار و تنها به دلیل اینکه «چرا این شرکت را به دوست من واگذار نکردید» شروع به «معرکه گیری» می کنند و گاهی اوقات مسائلی همچون «احتمال بیکار شدن عده ای در آینده» را مطرح می کنند، قابل پذیرش نیست.

طیبنیا افزود: امروز شاهدیم عده ای به تحریک کردن افراد در استان ها و شهرستان ها با عبارات و تهدیداتی همچون «آتش زدن خود» می پردازند و این اتفاقات منجر به این می شود که تاکنون حتی یک واگذاری در شهرستانی نبوده که با مقاومت مسئولان محلی یا استانی مواجه نشده باشد.

این عضو کابینه دولت یازدهم با تاکید بر اینکه مسئولان محلی و شهرستانی از این شرکت ها که برای خصوصی سازی نامزد می شوند نفع دارند، گفت: «تفکر دولتی در مغز مدیران مانده است».

وی افزود: وجود شرکت های دولتی به معنای رانت، سفرهای خارجی، عضویت در هیات های مدیره، حقوق های نجومی، ایجاد مفاسد، استخدام افراد به اعتبار ارتباطات و روابط دوستی و فامیلی و... است و همه اینها سبب می شود تا شاهد مقاومت مسئولان استانی، محلی و برخی نمایندگان مجلس در مقابل خصوصی

سازی باشیم. وزیر اقتصاد با تاکید بر مقاومت در برابر این افراد سودجو، گفت: بگذارید تهدید کنند، انتهایش این است که مرا استیضاح کرده و برکنار می کنند؛ حُب این کار را انجام دهند.

وی با اشاره به تصمیمات جدید مجلس درباره مالیات بر ارزش افزوده گفت: عمده اطلاعات ما در مالیات بر ارزش افزوده از تبادلات اقتصادی مودیان در حلقه های مختلف مالیاتی به دست می آید و وقتی این مساله بخواهد به سراغ مرحله آخر برود اطلاعات ارزشمندی را از دست می دهیم.

وزیر اقتصاد تاکید کرد: اگر قرار است طرح جامع مالیاتی را اجرا کنیم، باید مالیات بر ارزش افزوده به همان مفهومی که در دنیا وجود دارد در ایران هم اجرا شود.

به گفته وی قانون جدید مصوب مجلس گذشته از اینکه ۴۰ هزار میلیارد تومان هم در آمد ما را کاهش می دهد لطمه جدی به سیستم اطلاعاتی ما وارد می کند و من عاجزانه از نمایندگان مجلس درخواست می کنم که در این خصوص یک تجدیدنظری را انجام دهند. البته ریاست مجلس در این زمینه توجهات جدی کرده اند و نمایندگانی که در مجلس با مسایل بودجه و مالیاتی آشنایی بیشتری دارند پیگیری می کنند.

طیبنیا گفت: در غیر اینصورت به سیستم مالیاتی کشور لطمه جدی وارد می شود و عمده در آمد مالیاتی سال آینده کاهش می یابد و این به معنای کسر بودجه و تشدید تورم خواهد بود.

سرمایه‌گذاری پایدار پشتوانه تعهدات آتی تامین اجتماعی

علی حیدری

نایب رئیس هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی

اگر چه دولت به عنوان پایدارترین نهاد جامعه در یک ساختار سه جانبه (دولت، کارگر و کارفرما) اداره کلان سازمان تامین اجتماعی را بر عهده دارد ولیکن ماهیتاً سازمان مزبور یک نهاد عمومی غیر دولتی و در عین حال به لحاظ تعلق آن به نسلهای بیمه شده، مستمری بگیر و کارفرمایی فعلی و آتی یکی از عمومی ترین ساختارهای اقتصادی جامعه است و در غالب کشورهای دنیا تلاش می کنند "رانت" را به حداقل ممکن برسانند و اگر رانتی باقی می ماند آنرا به سازمانهایی نظیر سازمان تامین اجتماعی می دهند چرا که نفع آن به میلیونها نفر از آحاد جامعه می رسد.

پس بایستی تلاش شود تا تفاوت و تمایز لازم بین سازمان تامین اجتماعی و سرمایه های آن با سایر دستگاه های دولتی مثلاً صندوقهای بیمه گر اجتماعی دوجانبه (دولت-کارمند) و شبه دولتی (دستگاه های وابسته به نهادها، بنیادها و...) اعمال و رعایت شود.

به عبارتی تمایز بین بیت المال (دولتی و شبه دولتی) و حق الناس (عمومی غیر دولتی و مشاع بین النسلی) مد نظر قرار گیرد. طی سالهای گذشته بنابر مصالح و با به سبب برخی احکام مدیریتی و قانونی، سازمان تامین اجتماعی و شستا سرمایه های خود را وارد بازار سرمایه نموده اند ولیکن بعضاً از سوی مراجع تصمیم سازی، تصمیم گیری، اجرایی و نظارتی کشور، لوازم و مقتضیات و ملاحظات این امر مدنظر قرار نمی گیرند و انتظارات و توقعاتی دامن زده می شود که به لحاظ عدم وجود سهام غالب و مدیریتی در اختیار سازمان و شستا امکان برآورده شدن آن وجود ندارد.

به عبارتی اگر می گوئیم بنگاه داری نه و سهام داری آری، بایستی لوازم و مناسبات آنرا هم بپذیریم و با شرکتهای سهامی عام متعلق به سازمان در بازار سرمایه مانند شرکتهای صدرصدی و سهامی خاص و ادارات کل برخورد نشود.

در گذشته، دولت بابت رد دیون خود به سازمان تامین اجتماعی تریبی از سهام را واگذار نموده است که برخی از آنها "طرح" است و عملاً سازمان را درگیر بنگاه داری نموده است و نکته مهمتر اینکه در برخی از این واگذاری ها دولت برخی قیود و شروط را برای اداره این سهام و شرکتهای و طرحها برای سازمان گذاشته است که امکان اعمال مدیریت را از سازمان سلب نموده و بعضاً بصورت نانوشت مدیریت این شرکتهای کماکان در يد دولت و بدنه آن (وزارتخانه ها و دستگاه ها) قرار گرفته است.

تعمیم احکام مربوط به اصل ۴۴ قانون اساسی و

سازمان تامین اجتماعی یک بیمه گر اجتماعی است و هر سازمان بیمه گری با هر نوع تأمین مالی، نیازمند بخش اقتصادی و سرمایه گذاری است چرا که به هر تقدیر در اثر فعالیت هر سازمان بیمه گری ثروت ها، سرمایه ها، ذخایر، اندوخته ها و نقدینگی ها و منابع مالی شکل می گیرد که مدیریت، حفظ و ارتقاء ارزش آنها جزو وظایف ذاتی و قانونی هر سازمان بیمه گری است.

در بسیاری از کشورهای دنیا یکی از شاخص های مهم ارزیابی سازمانهای بیمه گر میزان ذخایر و اندوخته های آن ها است و بعضاً این ذخایر و اندوخته ها بیشتر از GNP است.

البته بایستی توجه داشت که نوع سرمایه گذاری و فعالیت اقتصادی سازمانهای بیمه گر کشورها در حلال صورت نمی پذیرد بلکه متأثر از سایر متغیرهای سیاسی، حاکمیتی، اقتصادی و اجتماعی آنها به ویژه شرایط و مقتضیات بازارهای پولی، مالی و نظامات بانکی و بورسی و... است.

در خصوص سازمان تامین اجتماعی بنابر نص صریح قانون تامین اجتماعی این سازمان سه بال اصلی دارد که جزء لاینفک آن حساب می شوند امور بیمه های بازنشستگی، بیمه های درمانی و سرمایه گذاری و براساس قانون و مقررات این سه بخش بایستی دارای وحدت فرماندهی بوده و تحت راهبری و هدایت ارکان عالی این سازمان قرار گیرد. چرا که این سه بخش بر یکدیگر و کارکردهای سازمان تأثیر و تأثرات متقابل و متعامل دارند و هر نوع تفکیک بین این سه بخش می تواند بر کارکرد انفرادی و برآیند مجموع آنها، اثرات منفی فاحشی بر جای بگذارد.

سرمایه گذاری و سود حاصل از آن در صنعت بیمه به طور اعم و در بیمه های اجتماعی به طور اخص از جایگاه ویژه ای برخوردار است و در یک نهاد بیمه گر اجتماعی نظیر سازمان تامین اجتماعی به لحاظ گستره جمعیتی و زمانی تحت پوشش اهمیت بالایی دارد و به طور کلی در ایران فارغ از نوع "تأمین مالی طرح های بیمه اجتماعی" که می تواند Payg، اندوخته گذاری کامل یا جزئی (مختلط) و... باشد، نقش سرمایه گذاری (اندوخته گذاری، ذخیره گذاری و...) به عنوان یک پشتوانه تضمین کننده تعهدات آتی از اهمیت بسزایی برخوردار است.

مشمولیت واگذاری ها به سازمان تامین اجتماعی از آن جهت که این سازمان یک نهاد عمومی غیر دولتی و متعلق به بالغ بر نیمی از جمعیت کشور (نسلهای فعلی و آتی) می باشد، صحیح نیست و این احکام صرفاً ناظر به تصدی ها و مالکیت های دولتی است و سازمان تأمین اجتماعی همانند هر سازمان بیمه گر اجتماعی می بایستی بر اساس اصول و قواعد بیمه ای ناظر بر بخش اندوخته گذاری در خصوص بهینه سازی ترکیب سرمایه گذاریهای خود اقدام نماید و اتفاقاً در اصول و سیاستهای کلی ابلاغی مقام معظم رهبری در خصوص اصل ۴۴، سازمان تامین اجتماعی یکی از مصادیق تعیین شده برای تملک و اگذاریهای دولتی است.

تحمل برخی طرحهای توسعه ای و پروژه های منطقه ای و محلی فاقد توجیه فنی-اقتصادی از سوی سایر مراجع به حوزه سرمایه گذاری سازمان تامین اجتماعی به لحاظ تعلق آن به حق الناس و غیر دولتی بودن آن، صحیح نبوده و بایستی سعی شود تا طرحها و پروژه های مزبور از محل منابع دولتی و بودجه عمومی دولت و از طریق دستگاه های ذیربط طراحی و اجرا شود.

حوزه سرمایه گذاری سازمان تامین اجتماعی بایستی همانند سازمان مزبور بدور از رویکردها و تنش های سیاسی بوده و اصول پاک دستی، شفافیت، سازمان شیشه ای، حاکمیت مدیریت حرفه ای و تخصصی، اداره اقتصادی امور و... در آن اعمال و با صیانت از نهاد مدیریت (حمایت از مدیریت حرفه ای و تخصصی کارآمد و اثر بخش) زمینه برنامه ریزی های بلندمدت برای حفظ و ارتقاء ذخایر بیمه شدگان فراهم گردد.

به طور مثال عدم عضویت افرادی از سازمانها و صندوق ها و شرکتهای رقیب سازمان تامین اجتماعی و شرکتهای در ارکان شرکتهای سازمان می تواند یک اصل لازم الراعیه تلقی شود و نکته دیگر اینکه متأسفانه برخی تخلفات مستحدثه در سرمایه گذاری های سازمان تامین اجتماعی و یا سوء استفاده های سیاسی، ابزاری، شخصی، باندي و حزبی از آن مستمسکی برای تخطئه اصل جایگاه سرمایه گذاری سازمان شده است و به جای رسیدگی به متخلفین اساس و بنیان بخش سرمایه گذاری سازمان تامین اجتماعی مورد خدشه و خلل قرار گرفته است.

تحقق رشد اقتصادی ۶ درصدی با کمک سرمایه گذاری خارجی

نایب رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن تهران گفت: «با توجه به پیش بینی رشد اقتصادی ۶ درصدی در برنامه ششم، نیاز به جذب سرمایه گذاری خارجی داریم.»

نشست مشترک فعالان اقتصادی اتاق بازرگانی تهران با نمایندگان بنیاد بوش آلمان در اتاق تهران برگزار شد. در این نشست، مهدی جهانگیری، نایب رئیس اتاق تهران گفت: «شرایط ایران در پسابرجام و ویژه بوده است و این توافق دریچه های جدیدی از تعامل با دنیا را برای کشور باز کرده است. به همین ترتیب برگزاری نشست های مشترک به نفع کشور و بخش خصوصی است.» وی ادامه داد: «ایران دومین قدرت برتر منطقه است و دارای نیروی انسانی جوان و شرایط استراتژیک مناسبی است و در بخش اقتصادی می تواند بازار مناسبی برای کشورهای خارجی باشد.» جهانگیری عنوان کرد: «با توجه به پیش بینی رشد اقتصادی ۶ درصدی در برنامه ششم، نیاز به جذب سرمایه گذاری خارجی داریم. دولت توسعه صادرات غیر نفتی را یکی از سیاست های خود قرار داده بود به طوری که برای نخستین بار در سال گذشته، تراز تجاری ایران مثبت شد.» نایب رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن تهران بیان کرد: «توجه به رشد، توسعه و آموزش نیروهای کار باید در دستور کار همگان قرار گیرد و حمایت از شرکت های دانش بنیان موضوعی بسیار مهمی است. همچنین در بودجه پیشنهادی سال آینده اتاق تهران، حمایت از شرکت های دانش بنیان، دانشجویان خارج از کشور و کمک به پایان نامه های دانشجویان ارشد و دکتری مطرح شده است.» جهانگیری با اشاره به اینکه بخش خصوصی از دولت انتظار دارد که به شرکت ها دانش بنیان و دانشجویان اهمیت دهد، گفت: «اتاق تهران آمادگی خود را برای حمایت از شرکت های دانش بنیان اعلام می کند و امیدواریم امید است برگزاری این نشست ها و امضا توافق نامه ها بتواند زمینه همکاری مشترک و بلند مدت را فراهم کند.»

مرعشی: مخالف کاهش سن بازنشستگی زنان هستیم

سخنگوی حزب کارگزاران سازندگی تاکید کرد: اجرای طرح بازنشستگی ۲۰ ساله زنان در ظاهر به نفع آنهاست، اما در حقیقت هم برای آنها و هم برای صندوق های بازنشستگی هزینه دارد. حسین مرعشی درباره طرح بازنشستگی ۲۰ ساله زنان، به مسائل پیش روی صندوق های بازنشستگی اشاره کرد و گفت: صندوق های بازنشستگی در کشور ما با بحران مواجه هستند و تحمل فشار و هزینه های جدیدی را که بر آنها تحمیل می شود، ندارند. از این رو برای اعمال هر نوع فشار بر آنها باید احتیاط کرد. وی با بیان اینکه اعمال چنین طرحی با واقعیت صندوق ها و نیاز بازار هماهنگی ندارد، گفت: باید به این نکته توجه داشته باشیم که جامعه ما به سوی پیر شدن در حال حرکت است و اگر بخواهیم در سال های آینده با مشکل مواجه نشویم، باید سن بازنشستگی ۳۰ ساله را افزایش هم بدهیم. سن کار باید افزایش پیدا کند و جمع سنوات به سمت ۶۵ تا ۷۰ سالگی برسد. مرعشی در ادامه تاکید کرد: این تصور در گذشته وجود داشت که افراد پس از بازنشستگی جای خود را به جوانان می دهند، اما در حال حاضر این نوع برداشت منتفی است؛ چرا که بازنشسته های ما سن پائینی دارند و با توجه به توان و تجربه ای که در اختیارشان است، می توانند باز هم در بازار کار بمانند. از طرف دیگر، حقوق آنها نیز کفاف زندگی شان را نمی دهد؛ همین موضوعات موجب می شود تا افرادی که بازنشسته می شوند، بار دیگر به بازار کار مراجعه کنند و در صف بیکارها قرار بگیرند.

مرعشی در پایان بر ضرر این قانون برای زنان اشاره کرد و یادآور شد: اجرای چنین طرحی در ظاهر به نظر می رسد که به نفع زنان است، اما در حقیقت به ضرر آنهاست؛ چرا که کارفرما برای جذب نیروهای خود حق انتخاب دارد و اگر بداند که زنان پس از ۲۰ سال بازنشسته می شوند، از جذب آنها خودداری می کند، چون این موضوع به نفع وی نیست. وی خاطر نشان کرد: با شرایط فعلی صندوق های بازنشستگی در کشور مان به

منظور اتخاذ هر تصمیمی برای آنها باید جانب احتیاط را رعایت کرد.

انتظار روس ها برای دریافت نفت از ایران

روسیه اعلام کرده است که در حال مذاکره با ایران برای خرید نفت است.

الکساندر نوک وزیر انرژی روسیه اعلام کرده است که روسیه در حال مذاکره با ایران در زمینه خرید نفت است. نوک در حاشیه نشست خبری در منطقه سوچی دریای سیاه به خبرنگاران گفت: این قرارداد طی چند هفته آینده به نتیجه خواهد رسید و این خرید توسط شرکت پرومیسری ایلمپورت یکی از شرکت های تجاری وزارت انرژی روسیه صورت می گیرد.

چندی قبل در رسانه های داخلی خبری مبنی بر فروش روزانه ۱۰۰ هزار بشکه نفت ایران به روسیه منتشر شد که وجه آن به صورت نیمی کالا و نیمی نقدی دریافت خواهد شد.

به طوری که بیژن زنگنه وزیر نفت ایران، پس از جلسه خود با وزیر انرژی روسیه اعلام کرد «فکر می کنم ظرف ۱۰ تا ۱۵ روز آینده فروش نفت ایران به روسیه نهایی شود، یک شرکت روس نفت ایران را برای مقاصد مشخص خارج از روسیه صادر می کند و در مقابل ما ۵۰ درصد از پول محموله های فروخته شده را در موعد مقرر که یک ماهه خواهد بود، تحویل می گیریم و ۵۰ درصد بقیه هم صرف خرید کالا و خدمات از روسیه می شود.» بیژن زنگنه و الکساندر نوک در الجزیره نیز با یکدیگر ملاقات کردند. در این ملاقات هم وزیر انرژی روسیه خواستار نهایی شدن خرید نفت از ایران بود.

کاهش صادرات فولاد برای تامین نیاز داخلی

مدیر عامل شرکت فولاد مبارکه از کاهش صادرات برای تامین نیاز بازار داخلی تا حدود ۳۰۰ هزار تن خبر داد. بهرام سبحانی با بیان اینکه فولاد مبارکه تلاش می کند تا جای ممکن بازار داخلی را تامین کند، گفت: فولاد مبارکه

بر اساس جلسه مشترکی که با انجمن تولید کنندگان لوله و پروفیل و وزارت صنعت، معدن و تجارت داشت، تعهد کرد تا یک میلیون تن خوراک صنایع لوله و پروفیل را تامین کند و بر همین اساس هم پیش رفت تا جایی که حتی تا انتهای بهمن ماه ۲۰ درصد پیش از رقم تعهد یعنی یک میلیون و ۲۰۰ هزار ورق فولادی را به صنایع لوله و پروفیل تحویل داده است. وی در ادامه با اشاره به اینکه بازار داخلی اولین اولویت مبارکه است، عنوان کرد: از آنجاکه ترجیح ما تامین نیاز بازار داخلی نسبت به بازار خارجی است، از مقدار صادرات خود کم کرده ایم تا این اتفاق محقق شود؛ به طوری که با وجود صادرات ۱.۸ میلیون تنی در سال گذشته، امسال صادرات را به ۱.۵ میلیون تن رساندیم و توانستیم نسبت به سال گذشته ۴۰ درصد بیشتر نیاز به بازار داخلی را تامین کنیم. مدیر عامل شرکت فولاد مبارکه با بیان اینکه نیازی که بازار به مواد اولیه فولادی دارد و آن بیش از توان تولیدی فولاد مبارکه است، به معنای کم کاری ما نیست، اظهار کرد: فولاد مبارکه با تمام توان تولید می کند اما اگر بازار بیش از توان تولیدی مبارکه نیاز دارد این به معنای پویایی بیشتر و رونق صنعت ایران است، نه کم کاری فولاد مبارکه که ما از این بابت خوشحال هستیم. وی افزود: این طبیعی است که نیاز بیش از تولید داخلی باید از طریق صادرات تامین شود اما عده ای انتظار دارند که به خاطر نیاز به واردات باید تعرفه ها حذف شود در صورتی که در همه جای که خودشان تولید کننده هستند، بر این واردات مقدار مورد نیاز در بازار تعرفه ها را وضع می کنند تا بالانس قیمت محصولات وارداتی نسبت به محصولات تولید داخل ایجاد شود و مشکلی در بازار به وجود نیاید. سبحانی با اشاره آمار تولید فولاد در سال جاری گفت: تاکنون حدود پنج میلیون و ۷۵۰ هزار تن فولاد در واحدهای فولادی صبا، هرمزگان و مبارکه تولید شده است و تقریباً همه ورق های مورد نیاز صنایع مختلف داخلی با استاندارد های مختلف به جز ورق ضد زنگ با سرمایه گذاری که انجام شده است، تولید می شود. مدیر عامل شرکت فولاد مبارکه ادامه داد: از جمله محصولاتی که به صورت کاربردی در صنایع

داخلی به مصرف می رسد و توسط شرکت فولاد مبارکه تولید می شود، می توان به ورق های آج دار که در صنایع کشتی سازی مصرف دارد، ورقه های فولادی با استاندارد API که در صنایع نفت و گاز استفاده می شوند و ورق های MB و IF که در صنایع خودروسازی مصرف دارند، اشاره کرد.

جهش ۷۰ درصدی واردات آسیایی ها از ایران

مشتریان آسیایی نفت ایران در ماه ژانویه امسال واردات نفت از این کشور را حدود ۷۰ درصد نسبت به پار سال افزایش دادند. خبرگزاری رویترز از تکیو گزارش داد که پایان تحریم سبب شد چهار مشتری اصلی نفت ایران در آسیا در ماه ژانویه امسال واردات نفت خود را از جمهوری اسلامی حدود دو سوم نسبت به پار سال بیشتر کنند. چین، هند، کره جنوبی و ژاپن در ماه ژانویه در مجموع یک میلیون و ۶۴۰ هزار بشکه نفت از ایران وارد کردند که ۲۷.۶ درصد نسبت به دوره مشابه در پار سال بیشتر بود. وزارت بازرگانی ژاپن امروز (سه شنبه ۱۰ اسفند) اعلام کرد واردات نفت خام این کشور از ایران در ماه ژانویه سال ۲۰۱۷ میلادی با ۷.۹ درصد افزایش نسبت به ژانویه ۲۰۱۶ به ۲۰۹ میلیون و ۳۱۹ هزار بشکه در روز رسیده است. واردات نفت هند از ایران نیز در این دوره نسبت به پار سال سه برابر شد و به ۵۵۴ هزار و ۶۰۰ بشکه در روز رسید. واردات نفت کره جنوبی نیز از ایران نسبت به پار سال دو برابر شد و به ۴۷۸ هزار و ۳۲۲ بشکه در روز رسید. همچنین برآوردها نشان می دهد که مجموع صادرات نفت و میعانات نفتی ایران به بازارهای جهانی در ماه فوریه امسال به اندکی بیش از دو میلیون و ۲۰۰ هزار بشکه در روز می رسد.

توانایی ایران برای صادرات ۶۰۰ هزار بشکه فرآورده نفتی در روز

در حالی که طبق آخرین اخبار میزان صادرات فرآورده

های نفتی ایران روزانه ۴۵۰ هزار بشکه در روز اعلام شده، معاون شرکت پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران اعلام کرد این میزان تا ۶۰۰ هزار بشکه قابلیت افزایش دارد. شاهرخ خسروانی با تاکید بر اینکه صادرات روزانه ۴۵۰ هزار بشکه فرآورده های نفتی عدد قابل توجهی است، افزود: در حال حاضر روزانه یک میلیون و ۸۰۰ هزار بشکه نفت خام در کشور تصفیه می شود که از این میزان حدود ۴۵۰ هزار بشکه یعنی حدود ۲۵ درصد آن صادر می شود که این جهشی برای صادرات فرآورده های نفتی است. وی تاکید کرد: چنانچه بتوانیم مصرف را در داخل کشور مدیریت کنیم و همچنین سوخت مایع به نیروگاه ها ندهیم و گاز جایگزین سوخت مایع شود، میزان صادرات فرآورده های نفتی تا حدود ۵۵۰ تا ۶۰۰ هزار بشکه در روز قابلیت افزایش دارد.

معاون شرکت پالایش و پخش فرآورده های نفتی ایران در ادامه با تاکید بر اینکه ممنوعیتی برای صادرات فرآورده های نفتی به کشورهای که قانون اجازه می دهد، وجود ندارد، اظهار کرد: کشورهای زیادی از نقاط مختلف دنیا متقاضی فرآورده های نفتی ایران هستند. البته کشورها را اسامی اقدام به خرید فرآورده نمی کنند بلکه این شرکت های بین المللی هستند که فرآورده ها را خریداری می کنند برای مثال شرکت شل که در هلند فعالیت می کند در همه جای دنیا شعبه دارد.

خسروانی به این سوال که آیا شرکت های اروپایی هم متقاضی خرید فرآورده های نفتی ایران هستند، پاسخ داد: شرکت های اروپایی هم متقاضی فرآورده های نفتی ایران هستند. برخی از کشورهای اطراف ایران مانند هند، پاکستان، افغانستان، عراق، ترکیه و ... مشخصاً خودشان خرید می کنند، اما هنگامی که از این حوزه خارج می شویم بیشتر جنبه کمپانی دارد. برای مثال فلان کمپانی ژاپنی، چینی یا اروپایی از ایران خرید می کنند و معلوم نیست فرآورده ای که خریده اند را به کدام کشور ارسال کنند.

